

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΑ' – ΤΕΥΧΟΣ 4 – ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2004
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἴω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail:contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἐπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντῆς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. **Χρυσόστομος Σκλήφας**
Ἀρχιγραμματεῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμήμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Χρήστος Γ. Καραγιάννης, Μ.Τη.

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπόνης

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίαι
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΗΝΥΜΑΤΑ

<i>Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, Πατριαρχικῆ Ἀπόδειξις ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα</i>	251
<i>Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου, Πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Βαρθολομαῖον ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει</i>	253
<i>Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου, Διὰ τὴν Διεθνή Ἡμέραν ἐξαλείψεως τῶν Φυλετικῶν Διακρίσεων</i>	254

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

<i>Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἐκφρασις συμπαραστάσεως πρὸς τὸν Πατριάρχην Σερβίας διὰ τὰς τραγικὰς ἐξελίξεις εἰς Κοσσυφοπέδιον</i>	255
---	-----

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

<i>Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολούθησεως Ἑυρωπαϊκῶν Θεμάτων Συνάντησις ἐκπροσώπων τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς</i>	257
<i>Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ταυτότητα τῆς Εὐρώπης</i>	257
<i>Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως Τὸ Ζ' Πανελλήνιο Λειτουργικὸν Συμπόσιο</i>	258

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ

800 χρόνια ἀπὸ τὴν 13ῃ Ἀπριλίου 1204	259
--------------------------------------	-----

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

<i>Ἀρχιμ. Χρυσόστομον Παπαθανασίου, Ἡ Ἀνακαινιστικὴ «Ζύμη» τοῦ Ἀναστάσιου</i>	261
<i>π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ, Ὁ Ἀναστάσιος Χριστὸς Νικητῆς τοῦ θανάτου καὶ Ζωοδότης</i>	263

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ

<i>Βλασίου Φειδᾶ, Πέτρου Βασιλειάδη, Ἐκθεσις ἐπὶ τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου περὶ τοῦ «Λειτουργήματος τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου»</i>	265
---	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ

<i>Ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου Λαρίσης περὶ τῆς νομικῆς προσωπικότητος τῶν Ναῶν καὶ Σχόλιον ἐπ' αὐτῆς τοῦ Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ κ. Σπυρίδωνος Τρωιάνου</i>	267
<i>Σπυρίδωνος Ν. Τρωιάνου, Ὁ νέος Νόμος 3232/2004 καὶ ἡ ἀφυπτηρέτησις τῶν Ἐφημερίων</i>	273

ΜΕΛΕΤΑΙ

<i>Ἀθανασίου Ἀγγελοπούλου, Περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου νὰ ὑποδεικνύει ὑποψηφίους Μητροπολίτας</i>	275
<i>Ἀχιλλέως Γ. Χαλδαιάκη, Τὰ Πεπραγμένα τοῦ Β' Διεθνoῦς Συνεδρίου τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος</i>	278

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ	282
--------------------------------	-----

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	285
------------------------------	-----

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	297
-------------------------------	-----

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	326
------------------	-----

**ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ
ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ
ΤΩ ΑΓΙΩ ΠΑΣΧΑ**

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2004

Ἄδελφοὶ συλλειτουργοὶ καὶ τέκνα εὐσεβῆ καὶ φιλόθεα τῆς Ἐκκλησίας,
Χριστὸς Ἄνέστη!

Τοῦτον τὸν ἀναστάσιμον χαιρετισμὸν ἀπευθύνοντες πρὸς τὴν ἀγάπην σας ἀναπολοῦμεν τὴν φιλόανθρωπον ἐνέργειαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένοντο, νὰ χαρίσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ τὴν σκληρὰν προσπάθειαν τοῦ ἀνθρωποκτόνου διαβόλου καὶ τῶν παραπλανωμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ γενομένων ὀργάνων του ἀνθρώπων, νὰ στερήσουν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους αὐτὸ τὸ μέγα καὶ θεῖον δῶρον τῆς ζωῆς.

Τὸ θεῖον δῶρον τῆς ζωῆς εἶναι συνδυασμένον κατὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν χαρὰν. Ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα τῶν Μυροφόρων ἐν τῷ λέγειν «Ἄνέστη ὁ Κύριος», ἀναφέρει ὁ ἱερός ὑμνωδός. Ἐκτοτε, μυριόστομος ἀκούεται ἡ φωνὴ «Χριστὸς Ἄνέστη» καὶ μυριάδων πιστῶν χριστιανῶν τὸ στόμα πληροῦται χαρᾶς ἐν τῷ ἐπαναλαμβάνειν τὴν ἐξαγγελίαν «Χριστὸς Ἄνέστη». Διότι ὅλοι αἰσθανόμεθα τὴν ζωὴν ὡς μίαν τῶν μεγαλυτέρων ἀξιῶν διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ μάλιστα ἐκείνην μέσῳ τῆς ὁποίας δυνάμεθα νὰ ἀπολαύσωμεν ὅλας τὰς ἄλλας θείας δωρεάς. Χωρὶς τὴν ζωὴν δὲν ἔχομεν αἴσθησιν τῶν ἄλλων δωρεῶν τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς.

Ἡ πηγὴ δὲ τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς εἶναι ὁ Χριστός, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα, καὶ καλεῖ ὅλους ἡμᾶς νὰ γίνωμεν μέτοχοι αὐτῶν τῶν θείων δωρεῶν Του. Καλεῖ δὲ ὄχι μόνον ἡμᾶς τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανούς ἀλλὰ καὶ κάθε ἄνθρωπον. Κάθε ἄνθρωπος εἶναι κεκλημένος ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ ζήσῃ τὴν πληρότητα τῆς ζωῆς ἐν χαρᾷ. Διότι ὁ Θεὸς ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον καὶ πάντα τὰ λοιπὰ πνευματικὰ καὶ λογικὰ ὄντα διὰ νὰ ζοῦν ἐν χαρᾷ καὶ νὰ ἀποτελοῦν κόσμημα τοῦ ὑλικοῦ καὶ πνευματικοῦ σύμπαντος. Ἐδωσε εἰς κάθε ἄνθρωπον τὴν δυνατότητα νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν ὅλην δημιουργίαν ἐν χαρᾷ, ἐντὸς τῶν ὁρίων, βεβαίως, τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ τῶν ὄντων καὶ ἀκόμη περισσότερον τῆς πρὸς Αὐτὸν καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ὄντα ἀγάπης. Ἡ τήρησις αὐτῆς τῆς ἐντολῆς ὀδηγεῖ εἰς μίαν ἁρμονικὴν κοινωνίαν προσώπων, πλαισιουμένην ἀπὸ τὴν ὑπηρετοῦσαν τὸν ἄνθρωπον λοιπὴν ἄψυχον κτίσιν καὶ στηριζομένην ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας, ἡ ὁποία εἶναι τὸ βάθρον τῆς ἀγάπης. Ἡ ἐν ἐλευθερίᾳ αἴσθησις τῆς ἀγάπης ἀποκαλύπτει καὶ τὸ ἄρρητον κάλλος τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου, τοῦ ἄκρου τῶν ἐπιθυμητῶν κατὰ τοὺς ἁγίους Πατέρας, καὶ τοῦ ἀγαπωμένου ἀνθρωπίνου προσώπου. Τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον ἀνακλᾷ καὶ εἰκονίζει τὸ θεῖον καὶ ὑπέρτατον κάλλος τοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ, διότι ἐκτίσθη κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Αὐτοῦ.

Ὁ πιστὸς χριστιανός, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄνθρωπος, πρέπει νὰ αἰσθάνεται ὁ ἴδιος καὶ νὰ ἀναγνωρίζῃ εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους τὴν δυνατότητα νὰ ἀπολαμβάνουν τὴν ζωὴν καὶ τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς. Ἀτυχῶς ὁμως κατὰ πρῶτον ὁ διάβολος ἐμίσησε τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἔγινεν ἀνθρωποκτόνος καὶ κατὰ δεύτερον ἐνέβαλεν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος τὴν ἰδέαν τῆς ἀνθρωποκτονίας. Ἐπεισε τὸν Κáιν νὰ γίνῃ ὁ πρῶτος ἀδελφοκτόνος. Ἐκτοτε πολλοὶ συνάνθρωποί μας μισοῦν κατὰ μίμησιν ἐκείνου τὴν ζωὴν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων αὐτῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι, ἔκτοτε καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀνθρωπίνης ἱστορίας μυριάδες ἀναρίθμητοι συνάνθρωπων μας ἐστερήθησαν τῶν ἀγαθῶν τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος
Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς
Πατριάρχης παντὶ τῷ πληρώματι
τῆς Ἐκκλησίας χάριν, εἰρήνην
καὶ ἔλεος παρὰ τοῦ ἐνδόξου
Ἀναστάσιου Σωτῆρος Χριστοῦ

τῆς ζωῆς, συνεπεία φονικῶν καὶ φθονερῶν πράξεων ἄλλων συνανθρώπων αὐτῶν. Τοῦτο δυστυχῶς συνεχίζεται ἀκόμη καὶ σήμερον.

Καὶ ὅμως ὁ Χριστὸς ἀνέστη ἵνα ζωὴν ἔχωμεν καὶ περισσειαν ζωῆς. Καὶ δὲν εἶναι νοητὸν οὔτε εἰς χριστιανὸν οὔτε εἰς ἄλλον ἄνθρωπον ἀγαπῶντα τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν καὶ σεβόμενον τὸν Θεὸν νὰ θέλῃ ἢ νὰ ἐνεργῇ τὸν φόνον ἢ τὸν πόνον τῶν συνανθρώπων αὐτοῦ. Ὁ φόνος τῶν συνανθρώπων, καὶ μάλιστα ἀδιακρίτως τῶν ἀθῶων καὶ μὴ συμμετεχόντων εἰς πολεμικὰς ἀντιπαραθέσεις, εἶναι πράξις ἀπάνθρωπος, καταδικαστέα καὶ μὴ ἥρωϊκῆ. Ὡσαύτως καταδικαστέα εἶναι καὶ πᾶσα ἐγωϊστικὴ πράξις προκαλοῦσα πόνον εἰς τοὺς ἄλλους καὶ ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἱκανοποίησιν μερικῶν.

Ὅπως ἀνέκαθεν οὕτω καὶ τὸν ἐφετεινὸν ἑορτασμὸν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ σκιάζουν πολλὰ καὶ σοβαρὰ εἰδήσεις περὶ πολλαπλῶν ὁμαδικῶν ἀνθρωποκτονιῶν καὶ ἄλλων ὀδυνηρῶν πράξεων εἰς βάρος τῶν ἀνθρώπων πρᾶπτομένων ὑπὸ ἀνθρώπων. Ὁ Χριστὸς, ὁ Ὅποιος εἶναι ἡ Ὁδὸς καὶ ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ Ζωὴ καὶ ὁ Ὅποιος διῆλθε τὴν ἐπὶ γῆς ζωὴν Αὐτοῦ εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος, δεικνύει εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τὸν δρόμον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς προσφορᾶς, τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ ἄλλου, ὡς τὸν μόνον δρόμον, ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν ἀληθῆ χαρὰν καὶ τὴν πληρότητα τῆς ζωῆς. Ὁ Χριστὸς ἀντέστη εἰς τὸν κατ' Αὐτοῦ διωγμὸν καὶ θάνατον διὰ τῆς συγχωρήσεως, τῆς ἀγάπης, τῆς εὐεργεσίας, τῆς θυσίας καὶ τῆς ἀναστάσεως. Ἀπέδειξεν ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κα-

κοῦ, παρὰ τὴν λυσσωδὴ ἐπιδιώξιν του νὰ θανατώσῃ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, οὐδὲν ἐπέτυχε. Καὶ πείθει ἡμᾶς ὅτι καὶ σήμερον αἱ δυνάμεις τοῦ κακοῦ θὰ ἠττηθοῦν ἀπὸ τὴν ἰσχυροτέραν δύναμιν τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία εἶναι ἡ μόνη, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὅθεν, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ, δὲν πρέπει νὰ δειλιῶμεν βλέποντες τὸ κακὸν νὰ φαίνεται ὅτι ἐπικρατεῖ. Ἐν τέλει νικητὴς θὰ εἶναι ὁ Ἀναστὰς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν ἀνάστασιν Αὐτοῦ. Ἀλλὰ ἡ νίκη μας δὲν θὰ εἶναι νίκη κατὰ τῶν συνανθρώπων μας, ἀλλὰ νίκη κατὰ τοῦ κακοῦ, διότι οἱ χριστιανοὶ θέλομεν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ συμμετάσχουν εἰς αὐτὴν τὴν νικῆν καὶ οὐδεὶς συνάνθρωπός μας νὰ νικηθῇ ὑπὸ τοῦ κακοῦ καὶ νὰ ἀπολέσῃ τὴν ἐπίγειον καὶ πολὺ περισσότερον τὴν αἰωνίαν ζωὴν αὐτοῦ.

Ὅθεν, χαιρετίζοντες ὑμᾶς πάντας, ἀγαπητοί, διὰ τοῦ ἀναστασίμου χαιρετισμοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη», σᾶς εὐχόμεθα νὰ διέλθητε τὴν περίοδον τοῦ Ἁγίου Πάσχα ἐν ἀναστασίμῳ χαρᾷ καὶ διὰ τῆς ἀγίας ζωῆς σας νὰ συμβάλλετε εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ πνεύματος τῆς φιλαλληλίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς χαρᾶς τῶν συνανθρώπων μας, διὰ νὰ νικᾶται τὸ κακὸν ὑπὸ τοῦ καλοῦ καὶ νὰ βασιλεύῃ εἰς τὰς καρδίας ὅλων ὁ νικητὴς τοῦ θανάτου, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς, ὁ Ἀναστὰς Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς. Γένοιτο.

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρὸς Χριστὸν Ἀναστάντα
Εὐχέτης πάντων ὑμῶν

Ἀθήνησι τῆ 23ῃ Μαρτίου 2004

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2004

**ΠΡΟΣ
ΤΟΝ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΝ
ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ**

Παναγιώτατε καὶ Θειότατε Ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικῆ Πατριάρχᾳ, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῆ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Βαρθολομαῖε, τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ὁ διὰ σπλάχνα ἀνεικίστου ἐλέους τὰς ἀχράντους χεῖρας ἐπὶ Σταυροῦ ἐκτείνων καὶ τὰ πρὶν διεστῶτα συνάψας, ὁ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας καὶ ἐν τῷ Τιμίῳ Αὐτοῦ Σταυρῷ θριαμβεύσας καὶ συντρίψας τὰς ἀρχὰς καὶ ἔξουσίας τοῦ σκότους, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὀλέσας, ἵνα τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανόις συνάψῃ καὶ ζωοποίησιν ἡμᾶς νεκρωθέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἰδοὺ νικητῆς ἐκ τοῦ Τάφου προῆλθεν καί, ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσεν.

Οὐκέτι γὰρ θάνατος κυριεῖται, ἀλλὰ ζωὴ πολιτεύεται. Τῆς γλυκυτάτης Αὐτοῦ φωνῆς ἀψευδῶς ἐπαγγελιάμενος μέχρι τερμάτων αἰῶνος μεθ' ἡμῶν ἔσσεσθαι, παραμυθίαν μεγίστην ἐνεποίησεν ἡμῖν, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι ἐνθαρρύσας, ἵνα τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι τὸν νέον ἐνδυσώμεθα καὶ συζησωμεν Αὐτῷ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι.

Τὴν χαρὰν ταύτην καὶ παραμυθίαν τὴν ἀναφαίρετον καὶ θεόδοτον τίς δύναται ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν ἀφαιρέσαι; οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ· οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαί, οὔτε δυνάμεις· οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα· οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος· οὔτε τις κτίσις ἑτέρα!

Μάτην οὖν, ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων σπεῖρει ἐν ἀνθρώποις τὰ τῆς ἔχθρας καὶ διχονοίας ζιζάνια. Μάτην στρέφει τὸ μῖσος αὐτῶν κατὰ τοῦ ἐν τῷ Σταυρῷ καὶ διὰ τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ κατατροπώσαντος αὐτὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ. Γέγραπται γάρ· καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν Αὐτῆς.

Τῷ ἐλπιδοφόρῳ τούτῳ πιστεύματι ἐπόμενοι ἐν τοῖς δυσχειμέροις καιροῖς τούτοις, ὅτε ἀκούομεν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων, οὐ θροοῦμεθα, ἀλλὰ τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότες ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει τοῖς πᾶσι κηρύττομεν καὶ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ ἀναβοῶμεν·

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Τὸν ἑόρτιον τοῦτον καὶ χαρμόσυνον χαιρετισμὸν περιχαρεῖς ἀπευθύνοντες τῇ Ὑμετέρᾳ πεφιλημένῃ Παναγιότητι καὶ ἐν ἀγάπῃ ἀδελφικῇ προσαγορεύοντες Αὐτὴν ὅλη μὲν καρδίᾳ συγχαίρομεν Αὐτῇ, ὅλη δὲ ψυχῇ τοῦ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος δεόμεθα, ἵνα διὰ τῆς πανσθενοῦς δυνάμεως Αὐτοῦ ἐπισκιάσῃ τὴν Ὑμετέραν Σεπτὴν Κορυφὴν σὺν πάσῃ τῇ περὶ Αὐτὴν γεραρᾷ χορείᾳ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, αἰτούμενοι Αὐτῇ τε ἄνωθεν ὅσα θεοφιλῆ καὶ σωτήρια, τῷ δ' εὐσεβεῖ καὶ ἀγαπητῷ ἡμῖν ποιμνίῳ Αὐτῆς πλοῦσια τὰ χαρίσματα τοῦ Ἀναστάντος Σωτήρος ἡμῶν.

Ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ αὐθις φιλήματι ἀγίῳ τὴν Ὑμετέραν Θειοτάτην Παναγιότητα ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι ἀσπαζόμενοι διατελοῦμεν.

Τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

**ΔΙΑ ΤΗΝ
ΔΙΕΘΝΗ ΗΜΕΡΑΝ
ΕΞΑΛΕΙΨΕΩΣ
ΤΩΝ ΦΥΛΕΤΙΚΩΝ
ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ**

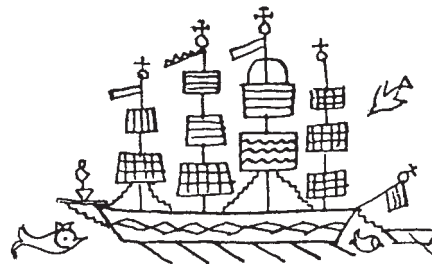
(21 Μαρτίου 2004)

Ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι μία ἀκόμη εὐκαιρία νὰ τονίσουμε ὅτι οἱ φυλετικές διακρίσεις πρέπει νὰ μποῦν πιὰ στοῦ χρόνοντούλαπο τῆς Ἱστορίας. Γιὰ τὴν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία θεμέλιο τοῦ οἰκοδομήματος γιὰ τὴν ἐξάλειψη τῶν φυλετικῶν διακρίσεων, εἶναι ἡ ἀρχὴ ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὁ κάθε ἄνθρωπος, εἶναι δημιούργημα «κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν» Θεοῦ, τείχη τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου ὅτι «οὐκ ἔνι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλεύθερος» καὶ στέγη ἡ μεγάλη λέξις ἀγάπη, ἡ ὁποία «πάντα στέγει».

Εὐχομαι ὀλόψυχα νὰ σταματήσουν ὅπου γῆς, οἱ ποικίλες διακρίσεις τῶν ἀνθρώπων ἔνεκεν χρώματος, φύλου, μορφώσεως, κοινωνικῆς καταστάσεως καὶ νὰ επικρατήσουν στὴν οἰκουμένη οἱ μεγάλες ἀξίες τῆς εἰρήνης, τῆς ἀδελφοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης.

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 903
 Ἀριθμ. Διεκπ. 640

Ἀθήνησι τῇ 30ῃ Μαρτίου 2004

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΣΕΡΒΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΤΡΑΓΙΚΑΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟΝ

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἰππεκίου, Μητροπολίτα Βελιγραδίου καὶ Καρλοβικίου καὶ Πατριάρχα τῶν Σέρβων, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Παῦλε, τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Κάτοχοι γενόμενοι τῶν ἀπὸ 20ῆς φθίνοντος μηνὸς Μαρτίου ἐ.ἔ. Τιμίων Γραμμάτων τῆς Ὑμετέρας λίαν ἡμῖν ἀγαπητῆς καὶ περισπουδάστου Μακαριότητος, ἀνέγνωμεν μετὰ βαθυτάτης θλίψεως καὶ ὀδύνης τὰ ἐν αὐτοῖς περιγραφόμενα φρικτὰ καὶ τραγικὰ γεγονότα εἰς βάρος τῶν πιστῶν τέκνων Αὐτῆς καὶ ὁμοδόξων ἀδελφῶν ἡμῶν ἐν Κοσσυφοπεδίῳ κατὰ τὰς ἐσχάτους ἡμέρας, πρὸς ἐφαρμογὴν ἐνὸς ἀπανθρώπου σχεδίου «*ἐθνικῆς καθάρσεως*» καὶ ἐκπατρισμοῦ τῶν ἐπὶ αἰῶνας διαβιούντων ἐν τῇ ἱστορικῇ περιοχῇ ταύτῃ Σέρβων, ἅτινα βεβαίως ἐγένοντο εἰς ἡμᾶς γνωστὰ καὶ διὰ τῶν Μέσων Μαζικῆς Ἐνημερώσεως.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μετὰ μεγίστης ἀνησυχίας καὶ πόνου ψυχῆς παρακολουθεῖ τὰς τραγικὰς ἐξελίξεις ἐν τῇ ὡς εἴρηται περιοχῇ, ἀλλὰ καὶ πάνθ' ὅσα διεδραματίσθησαν ἀδίκως κατὰ τῆς Σερβίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1999, ὅτε ἀλλεπάλληλα κύματα βομβαρδισμῶν μετέτρεψαν τὴν Σερβίαν εἰς χῶρον ἐρείπιων καὶ θλίψεως, ὑπὸ τὸ πρόσχημα «*ἀνθρωπιστικῆς ἐνεργείας*» τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὡς τότε ἐλέχθη μετὰ πολλῆς σοβαρότητος.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἀποδεχομένη ὡς ἀνθρωπιστικὴν προᾶξιν μόνον τὴν διακονίαν τοῦ πάσχοντος ὡς ἐπίσης καὶ τὰ εἰρηνικὰ μέτρα περιορισμοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ κακοῦ, ὑψωσεν τότε φωνὴν ἐντόνου διαμαρτυρίας προκειμένου ἵνα οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς ἀκολουθήσωσι τὸν δρόμον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Πλὴν ὁμως, μετὰ ταῦτα, ἠκολούθησεν ἡ ἀνενόχλητος ἐκστρατεία ὑπὸ τῆς Ἀλβανικῆς ἡγεσίας κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων Σέρβων τοῦ Κοσσυφοπεδίου, ἥτις διεξάγεται ἄνευ διακοπῆς, ὥστε ἵνα ἀποτελῶσι τὰ πρόσφατα γεγονότα οὐχὶ ἔναρξι, ἀλλὰ κλιμάκωσιν τῆς βίας.

Δυστυχῶς οὐ μόνον ὁ λαὸς διώκεται, ἀλλὰ καὶ τὰ μνημεῖα καταστρέφονται ἄνευ οὐδεμιᾶς διαμαρτυρίας τῶν θεωρητικῶν τοῦ πολεμικοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος αἰσθάνεται ἐντονον τὸ χρέος ἵνα ὑψώσῃ καὶ αὐθις φωνὴν διαμαρτυρίας ὑπὲρ πάντων τῶν θυμάτων καὶ πάντων τῶν διωκομένων. Θρηνεῖ διὰ τοὺς ἀδίκως θανατωθέντας καὶ τοὺς δοκιμαζομένους ὑπὸ τῆς κακίας, τοῦ μίσους, τοῦ ἐθνοφυλετισμοῦ καὶ τῆς μισαλλοδοξίας καὶ πονᾶ διὰ τὰς βαρβαρότητας, τὰς βεβηλώσεις καὶ τὰς καταστροφὰς τῶν ὁσίων καὶ ἱερῶν τῆς ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν, ἅτινα ἐσεβάσθησαν οἱ αἰῶνες καὶ οἱ Ὀθωμανοὶ κατακτηταί.

Θεωρεῖ, ὅτι διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰ Βαλκάνια συνετελέσθη μία τόσον ἐκτεταμένη καὶ συστηματικὴ ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ κάθαρσις.

Θεωρεῖ, ὅτι τὸ γεγονὸς τῆς καταστροφῆς τῶν Ἱερῶν Χώρων καὶ τῶν Μνη-

μείων ἐν Κοσσυφοπεδίῳ, συνιστᾷ τὴν πλεον ἄλγεινὴν σελίδα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ μεσαίωνα, ἥτις ἀπαξιῶι τὸν Εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν.

Θεωρεῖ, ὅτι αἱ βαρβαρότητες, ἡ ἄσκησις βίας καὶ οἱ διωγμοὶ ἐν Κοσσυφοπεδίῳ ἀνατρέπουσι τὰς βασικὰς ἀρχὰς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, τῆς ἀνεκτικότητος πρὸς τὴν ἑτερότητα καὶ τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως ὄλων τῶν λαῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ἀρχῶν, ὑποστηρίζει τὴν ἐπιστροφὴν ὄλων τῶν προσφύγων εἰς τὰς ἐστίας των, τὴν καταπολέμησιν τῆς μισαλλοδοξίας καὶ τῆς ἐχθρότητος καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τῶν Μνημείων καὶ ἐν γένει τῶν χώρων λατρείας τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν περιοχὴν.

Θεωρεῖ, ὅτι ἡ Θρησκεία πρέπει ἵνα συμβάλλῃ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἀγάπης μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ εἰς τὴν πρόοδον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς καταλλαγῆς μεταξὺ τῶν Ἑθνῶν καὶ διὰ τοῦτο ὑποστηρίζει τὴν πραγματοποιήσιν ὑπὸ τὸν συντονισμόν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Διαθρησκειακοῦ Διαλόγου εἰς τὰ Βαλκάνια.

Εἰς τὰς κρίσιμους ταύτας στιγμὰς συμπαρίσταται εἰς τὰς δοκιμασίας τοῦ ὁμοδόξου ἀδελφοῦ Σερβικοῦ Λαοῦ, ὅστις διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν διέρχεται διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου, καὶ ἰδιαίτερος παρακαλεῖ τοὺς Ὁρθοδόξους πιστοὺς τῆς περιοχῆς, ὅπως ἀντισταθῶσιν εἰς τὰ πολεμικὰ σχέδια τῶν ἡγετῶν, προτρέπουσα ὅπως ἀκολουθοῦντες

τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν ὑπερασπίσωσιν τὸν πλησίον αὐτῶν, εἴτε πρόκειται περὶ Σέρβου, εἴτε πρόκειται περὶ Ἀλβανοφώνου, καθ' ὅτι ἐν ὥρᾳ κινδύνου καὶ κλονισμοῦ, ὁ Χριστιανὸς τείνει ἀδιακρίτως χεῖρα βοηθείας εἰς τὸν πάσχοντα καὶ ὁμιλεῖ τὴν γλῶσσαν τῆς εἰρήνης.

Διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τασσόμεθα ἀλληλέγγυοι εἰς τὸν πνευματικὸν ἀγῶνα τῆς Ὑμετέρας γεραρᾶς καὶ πολυσεβάστου Μακαριότητος, ἀλλὰ καὶ συμπάσης τῆς κατὰ Σερβίαν Ὁρθοδόξου ἀδελφῆς Ἐκκλησίας καὶ διαβεβαιούμεν Αὐτήν, ὅτι ὑπήκοοι εἰς τὸ χρέος τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καὶ τῆς δικαιοσύνης θὰ ἀπευθυνθῶμεν εἰς τοὺς ἔχοντας δύναμιν καὶ ἰσχὴν παρεμβάσεως, ἵνα μεριμνήσωσιν διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀπληλισμένων ψυχῶν ἐν Κοσσυφοπεδίῳ, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὸν σεβασμόν καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐν αὐτῷ Ἱερῶν Τόπων τῶν Θρησκειακῶν καὶ τῶν Ἱστορικῶν Μνημείων.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, μεταφέροντες τὴν ἀγάπην καὶ τὴν συμπαράστασιν συμπάσης τῆς Ἱεραρχίας, τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ φιλοχρίστου λαοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος αἰτούμεθα παρὰ τοῦ Ἄρχοντος τῆς Εἰρήνης καὶ Χορηγοῦ παντὸς ἀγαθοῦ, εἰς τὰς κρίσιμους αὐτὰς ὥρας τὴν προστασίαν καὶ τὴν δύναμιν Αὐτοῦ, ἵνα ὡς τάχιον ἐξέλθῃτε ἐκ τῆς περιπετείας ταύτης εἰς ἀναφυγὴν καὶ διατελοῦμεν μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ φιλαδελφίας.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ
ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ
ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΗΣΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ
ΚΑΙ Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Στις 19 Φεβρουαρίου 2004, στη Μόσχα, συναντήθηκαν ο πρόεδρος του τμήματος των εξωτερικών σχέσεων του Πατριαρχείου της Ρωσίας, μητροπολίτης Σμολένσκ και Καλίνινγκραντ Κυρίλλου και ο Πρόεδρος του Ποντιφικού Συμβουλίου για την προώθηση της χριστιανικής ενότητας, Καρδινάλιος Walter Kasper. Στα πλαίσια των συνομιλιών, οι δύο πλευρές συνομίλησαν για τα θέματα των σχέσεων μεταξύ της Ρωσικής Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας και της Ρωμαιοκαθολικής, ιδιαίτερα δὲ σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ἐκκλησιαστικά προβλήματα στὴ Ρωσία καὶ στὴν Οὐκρανία. Ὁ Walter Kasper διαβεβαίωσε ὅτι: «ἡ Ἁγία Ἐδρα ἔλαβε τὴ γραπτὴ ἀρνητικὴ ἀπάντηση τῆς Ρωσικῆς ἐκκλησίας γιὰ τὸ ἐνδεχόμενο ἐγκαθίδρυσης ἑνὸς Ἑλληνο-καθολικοῦ Πατριαρχείου στὴν Οὐκρανία, καθὼς καὶ ὅλες τὶς σχετικὲς ἀπαντήσεις τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν».

Ὁ Walter Kasper ἐπεσήμανε ὅτι: «ἡ ὁμόφωνη θέση ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων ἐκκλησιῶν ἔχει ληφθεῖ σοβαρὰ ὑπόψιν καὶ ἔχει σημαίνουσα βαρῦτητα στὶς δομὲς καὶ ἀποφάσεις τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας».

Ἐπὶ πλεόν, ἐπαναβεβαίωσε τὴν ἐπιθυμία τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας νὰ διατηρηθοῦν καὶ νὰ ἐνισχυθοῦν περαιτέρω οἱ καλὲς σχέσεις μεταξύ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν καὶ τελικὰ συμφώνησαν νὰ συγκροτήσουν μιὰ κοινὴ ἐπιτροπὴ ἐργασίας, ἀποτελούμενη ἀπὸ ἐκπροσώπους τους, πού θὰ ἐξετάσει μεταξύ ἄλλων εἰδικὰ θέματα καὶ θὰ προτείνει λύσεις γι' αὐτά.

Παρέμβαση μὲ πολλοὺς ἀποδέκτες καὶ κάποιους διπλωματικούς στόχους ἔκανε ὁ Πατριάρχης Μόσχας Ἀλέξιος, μὲ τὴν ὁποία ζητεῖ καὶ ἀναγνωρίζει τὸν Χριστιανισμό ὡς τὸ θεμέλιο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ, στὸ ὑπὸ διαμόρφωση Εὐρωπαϊκὸ νέο Σύνταγμα.

Σὲ δηλώσεις του, πού ἔγιναν πρὸ ἡμερῶν κατὰ τὴν τελετὴ παράδοσης στὴ Γαλλίδα ἀκαδημαϊκὴ Ἑλέν Καρὲν ντ' Ἐνκὸς τοῦ βραβείου τοῦ Διεθνoῦς Ταμείου γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν ὀρθοδόξων κρατῶν, ἀναφέρει ὅτι: «Θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρεται στὸ προοίμιο τοῦ νέου Εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος, πὼς ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι ἡ βάση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ δὲν θὰ πρέπει ποτὲ νὰ ξεχαστεῖ κάτι τέτοιο».

Αὐτὲς τὶς δηλώσεις ὁ Πατριάρχης Μόσχας Ἀλέξιος τὶς συνδύασε μὲ τὰ ὅσα ἔχουν καταχωρισθεῖ στὸ προοίμιο τοῦ Ρωσικοῦ Συντάγματος, πού καὶ ἐκεῖ γίνεται ιδιαίτερη ἀναφορὰ στὸ ρόλο τῆς Ὁρθοδοξίας στὴ ρωσικὴ κοινωνία καὶ στὸ ρωσικὸ πολιτισμὸ.

Τὴν ἀποψὴ του αὐτὴν συμμερίστηκε καὶ ἡ Γαλλίδα τιμώμενη Ἀκαδημαϊκὸς ἡ ὁποία μὲ τὴν σειρὰ της δήλωσε, ὅτι: «εἶμαι πεπεισμένη πὼς τὸ ζήτημα αὐτὸ θὰ συζητηθεῖ ἐκ νέου στὴν Ε.Ε., ἔχοντας δεδομένο ὅτι στὴν Διευρυμένη Ε.Ε. θὰ εἰσέλθουν καὶ πολλὰ νέα κράτη, στὰ ὁποῖα τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα εἶναι ιδιαίτερα ἔντονο».

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατόπιν προτάσεως τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως, ἀποφάσισε κατὰ τὴν Συνεδρία Αὐτῆς, στὶς 16 Μαρτίου ἐ.ἔ., τὴν πραγματοποίησιν τοῦ Ζ' Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, μὲ γενικὸ θέμα προβληματισμοῦ: «*Ἱερεῖς, Λειτουργοὶ Κυρίου - Τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης*», στὶς ἀρχὲς Φθινοπώρου τοῦ ἔτους 2005.

Τὸ Συμπόσιον αὐτὸ στοχεύει στὴν ἀξιακὴ προβολὴ τοῦ σπουδαιοτάτου ἔργου τῆς Ἱερωσύνης καὶ στὴν ἀνάδειξιν τῆς Χαρισματικῆς Ἀποστολῆς καὶ Διακονίας τῶν Ἱερέων μας στὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Κοινωνία.

**ΤΟ
Ζ' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟ
ΣΥΜΠΟΣΙΟ**

800 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 13η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1204

Ἡ συμπλήρωση 800 ἐτῶν ἀπὸ τὴν ᾠλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τὸν πολυεθνικὸ στρατὸ τῆς Δ' Σταυροφορίας εἶναι ἓνα γεγονός, τὸ ὁποῖο δὲν μποροῦμε νὰ προσπεράσουμε μὲ ἀδιαφορία. Ἡ ἐκτροπὴ τῆς ἀρχικῆς πορείας τῶν Φράγκων ἡγεμόνων καὶ τῶν στρατιωτῶν τους τοὺς ὁδήγησε στὴν πρωτεύουσα τοῦ Βυζαντίου ἀντὶ γιὰ τοὺς Ἅγίους Τόπους, ποὺ ἦταν ὁ διακεκηρυγμένος στόχος τους. Καὶ ἔτσι χιλιάδες στρατιῶτες, οἱ ὁποῖοι ἔφεραν στὸ στήθος τους ὡς ἔμβλημα τὸν Χριστιανικὸ Σταυρό, βρέθηκαν νὰ λεηλατοῦν καὶ νὰ προσβάλλουν τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὄσια τῆς πρωτεύουσας τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων. Ὁ συνδυασμὸς τῶν οικονομικῶν συμφερόντων ὀρισμένων δυνάμεων, τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη καὶ τῶν διχαστικῶν καὶ δυναστικῶν ἐρίδων τῆς Βυζαντινῆς Αὐτῆς ἐπέφεραν τὰ καταστροφικὰ ἀποτελέσματα ποὺ ἐπισημαίνουν οἱ ἱστορικοὶ τοῦ τότε καὶ τοῦ σήμερα καὶ ἄνοιξαν τὸν δρόμο γιὰ τὴν δευτέρη ᾠλωση, ἐκείνη τῆς 29ης Μαΐου 1453.

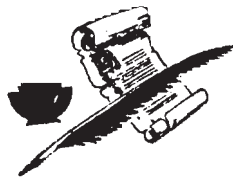
Κατὰ τὰ πολὺ πρόσφατα χρόνια εἶδαμε μὲ ἱκανοποίηση τὴν διάθεση τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας νὰ προβῆ σὲ δημοσίᾳ αὐτοκριτικὴ καὶ νὰ ζητήσῃ συγγνώμη γιὰ ὅσα διέπραξαν τὰ τέκνα της εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῶν πιστῶν της. Εἶναι νωπὲς ἀκόμη οἱ μνήμες ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ ἐπίσκεψη τοῦ Πάπα Ἰωάννη Παύλου στὴν Ἀθήνα, τὸν Μάιο τοῦ 2001, καὶ ἡ ξεκάθαρη ἀναφορὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὰ τραύματα καὶ στὶς συνέπειες τῶν Σταυροφοριῶν. Ἡ παπικὴ συγγνώμη, ἡ ὁποία ἐξεφράσθη ἐνώπιον τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης, ἀποτελεῖ ἓνα θετικὸ βῆμα. Ἐπίσης, εὐπρόσδεκτη κίνηση εἶναι καὶ ἡ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπίσκεψη ἀντιπροσωπείας τοῦ Βατικανοῦ στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ. Ἀνήμερα τῆς θλιβερῆς ἐπετείου ὁ Καρδινάλιος Μπαρμπερὶν ὑπέβαλε στὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο τὴν ἐπίσημη συγγνώμη τῆς Ρώμης γιὰ τὰ γεγονότα τοῦ 1204 ἀναγνωρίζοντας τὸν ἀρνητικὸ ρόλο, τὸν ὁποῖο εἶχαν διαδραματίσει ὁ Πάπας καὶ πολλοὶ Λατῖνοι κληρικοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Οἱ ἐνέργειες αὐτὲς συντελοῦν ποικιλοτρόπως στὴν ἐπούλωση τῶν τραυμάτων καὶ στὴν ἀμβλυνση τῶν προβλημάτων μεταξὺ Ὁρθοδόξων καὶ Ρωμαιοκαθολικῶν. Θὰ ἦταν βεβαίως ἀκόμη μεγαλύτερη ἡ βελτίωση τῶν σχέσεων ἂν ὁ Πάπας καὶ οἱ συνεργάτες του ἀπεφάσιζαν νὰ ξεριζώσουν ὀριστικὰ ὀρισμένα αἰχμηρὰ ἀγκάθια ὅπως τὸ θέμα τῆς Οὐνίας, τὸ ὁποῖο ταλαιπωρεῖ Ὁρθοδόξους ἀδελφούς μας σὲ διάφορα σημεῖα τοῦ Κόσμου καὶ κυρίως στὴν Ἀνατολικὴ Εὐρώπη, ὅπου ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία κατορθώνει νὰ ὀρθοποδήσῃ μετὰ ἀπὸ δεκαετίες καταπιεστικῶν ἀθεϊστικῶν καθεστώτων. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει δείξει μὲ κάθε τρόπο τὴν διάθεσή της γιὰ εἰλικρινῆ βελτίωση τῶν σχέσεων μὲ τὸν Ρωμαιοκαθολικὸ κόσμο, ἀλλὰ τονίζει πάντοτε ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ παραβλέψουμε τίς ὑφιστάμενες ἐκκλησιολογικὲς καὶ δογματικὲς διαφορὲς οὔτε ἐπιτρέπεται νὰ διαγράψουμε τὴν ἱστορικὴ μνήμη. Ἐπὶ πλέον, ἡ Ἐκκλησία μας ὁσάκις ἔρχεται στὴν ἐπικαιρότητα τὸ πρόβλημα τῆς Οὐνίας μὲ ἐπίσημες τοποθετήσεις της ἐκφράζει τὴν δυσaráσκειά της καὶ συμπαρίσταται ἐνθέρμως στὶς ἀδελφὲς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, οἱ ὁποῖες ἀντιμετωπίζουν τοὺς πάσης φύσεως ἐκκλησιαστικὸς ἐπεκατατισμούς.

Τὸ μεγαλύτερο, πάντως, βῆμα ποὺ ἀποδεικνύει τὴν ἐπούλωση τῶν τραυμά-

των εἶναι ἡ ἔνταξη τῆς χώρας μας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνω-
ση καὶ ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἀπὸ τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία
τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ξεπερνώντας παλαιότερες ἐπιφυ-
λάξεις καὶ ἀντιευρωπαϊκὰ σύνδρομα, πού σχετίζονται
ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τὶς συνέπειες τῶν Σταυροφοριῶν,
ἡ Ὁρθόδοξη Ἑλλάς ἔχει εἰσέλθει ὡς ἰσότιμος ἑταῖρος
στὴ μεγάλη εὐρωπαϊκὴ οἰκογένεια καὶ ἀγωνίζεται γιὰ νὰ
ἀκούγεται ἡ φωνὴ τῆς στὰ εὐρωπαϊκὰ καὶ διεθνῆ βήμα-
τα. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συμπαρίσταται σ' αὐτὴ
τὴν μεγάλη πρόκληση –καὶ πρόσκληση– πού ἀντιμετω-
πίζει ὁ λαός μας καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐπισημάνει ὅτι ἡ
Εὐρωπαϊκὴ ἐνοποίηση θὰ ἔχει πιὸ στέρεες βάσεις ἂν θε-
μελιωθεῖ κυρίως ἐπὶ πνευματικῶν καταβολῶν καὶ ὄχι μό-
νον ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν συγκλίσεων. Στὸν ἀγῶνα τῆς

γιὰ τὴν ρητὴ ἀναφορὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸ νέο εὐρω-
παϊκὸ Σύνταγμα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος βρέθηκε στὸ
ἴδιο μετερίζι μὲ τὸν Πάπα τῆς Ρώμης καὶ μὲ ἄλλες Χρι-
στιανικὲς Ὁμολογίες. Ἡ Χριστιανικὴ ταυτότητα τῆς
Εὐρώπης δίνει τὴν εὐκαιρία στὴν Ἐκκλησία μας νὰ
αἰσθανθεῖ τὴν χαρὰ τῆς συνεργασίας μὲ τοὺς Χριστια-
νοὺς τῆς Δύσεως σὲ μία ἔμπρακτη ὑπέρβαση τῶν ψυχικῶν
τραυμάτων πού προκάλεσε ἡ Δ' Σταυροφορία. Δὲν δια-
γράφουμε τὸ παρελθόν, δὲν ἀπεμπολοῦμε τὴν ἑλληνορ-
θόδοξη ἰδιοπροσωπία μας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἔχουμε
τὴν καλὴ διάθεση νὰ προχωρήσουμε μὲ ἀνοιχτοὺς ὀρί-
ζοντες καὶ νὰ ἀναζητήσουμε αὐτὰ πού μᾶς ἐνώνουν μὲ
τοὺς ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς λαοὺς.

Η ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΤΙΚΗ «ΖΥΜΗ» ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ μεγαλύτερο γεγονός στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία. Εἶναι ἡ νίκη καὶ ὁ θρίαμβος τοῦ Χριστοῦ ἐναντίον τοῦ σκοτούς, του διαβόλου, τοῦ θανάτου. Τὸ θεμέλιο πάνω στοῦ ὁποῖο στηρίζεται ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ συγκλονιστικὸ γεγονός τῆς Ἀναστάσεως. Γιατὶ «εἰς Χριστὸς οὐκ ἐγήγεραται, ματαία ἢ πίστις ὑμῶν» (Α' Κορ. 15,17).

Ἔτσι ἡ Ἐκκλησία, τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι πορεία ἀναστάσεως στὸν κόσμο. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ θέλει καὶ ἐνώνεται μὲ τὸν Ἀναστάντα ζεῖ τὸν αἰώνιο Χριστὸ, ζεῖ στὴν δόξα Του καὶ πορεύεται διαρκῶς ζωὴ ἀναστάσιμη σ' αὐτὴ τὴν ἄλλη βιοτὴ, τὴν ἄλλη Κιβωτὸ τῆς σωτηρίας, τὴν ἀγία Του Ἐκκλησία. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ εἰσοδος στὴν ἀναστάσιμη κοινωνία, στὴ ζωὴ τῆς χάριτος ποὺ παρέχει ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ «πρώτη ἀνάστασή μας» (Ἀποκ. 20, 56). Ἐκεῖνος ποὺ πιστεύει ἀκράδαντα στοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας» ἔχει ἀνοίξει πλέον τὸ εἶναι Του καὶ ἔχει ἀφήσει πλέον τὴν καρδιά Του νὰ ζυμωθεῖ ἀνακαινιστικά, λυτρωτικά, ἑξαγιαστικά ἀπὸ τὴν πασχάλια ζύμη τοῦ Ἀναστάντος. Ὅτι ὠραιότερο νὰ ἀφήνεσαι, νὰ σὲ ἀναπλάσει ὁ Ἀναστημένος Ἰησοῦς! Καὶ εἴμαστε βέβαιοι γι' αὐτό. Ἐκεῖνος ἦλθε «καινουργήσας τὸν Ἀδάμ».

Ὁ πρῶτος μετὰ τὸν Ἔνα μᾶς λέγει: «ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν... οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν παιδότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» (Ρωμ. 6,5). Ὁ ὑμνωδὸς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος μᾶς τὸ ἐπανέλαβε αὐτὸ κατηγορηματικά καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Σωτῆρα ἔψαλε: «Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς... ἀφθαρτίσεις γὰρ θεοπρεπέστατα, ἀπαθανατίζων τὸ πρόσημμα». Καὶ ὁ ὑμνογράφος τῆς νύκτας τοῦ Πάσχα Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς διατρανώνει πανηγυρικά ὅτι ἐορτάζουμε «ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰωνίου, ἀπαρχῆν». Τὸ ἴδιο τονίζει στὴν κατακλιεῖδα τῆς ἀναστάσιμης θείας Λειτουργίας καὶ ὁ Χρυσορρήμων στὸν Κατηχητικὸ λόγο του: «Ἀνέστη Χριστὸς καὶ ζωὴ πολιτεύεται». Νέα ζωὴ διακηρύσσεται καὶ προγραμματίζεται νέα, καινούργια ζωὴ ἀρχίζει καὶ βιοῦται. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν ἀνακαινιστικὴ «ζύμη» τοῦ Ἀναστάντος. Ἡ Ἀνάσταση φέρνει τὴν καινούργια ζωὴ, τὸ πνεῦμα τῆς μετουσίωσης τῆς καθημερινῆς ζωῆς μας μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Ἀναστάντος.

Ἔνα σπουδαῖο σχετικὸ κείμενο ποὺ μᾶς ἀναλύει τὸ νόημα αὐτὸ τῆς νέας ζωῆς, στὴν ὁποία μᾶς εἰσάγει ὁ Ἀναστὰς εἶναι ὁ 66ος κανὼν τῆς Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου: «Ἀπὸ τῆς ἀγίας ἀναστασίμου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας μέχρι τῆς καινῆς Κυριακῆς, τὴν ὅλην ἑβδομάδα ἐν ταῖς ἀγίαις Ἐκκλησιαῖς σχολάζειν δεῖ ἀπαρλείπτως τοὺς πιστοὺς ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, εὐφροαινομένους ἐν Χριστῷ καὶ ἐορτάζοντας, καὶ τῇ τῶν Θεῶν Γραφῶν ἀναγνώσει προσέχοντας, καὶ τῶν Ἁγίων Μυστηρίων κατατρύφοντας. Ἐσόμεθα γὰρ οὕτω Χριστῷ συνανιστάμενοι καὶ συννησούμενοι» (Πηδάλιον, ἐκδ. Ρηγοπούλου, σελ. 279).

Ἔτσι θεομοθετεῖ τὸ ἀναστάσιμο πολίτευμα ἡ σπουδαία αὐτὴ Σύνοδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ 691. Ἡ ζωὴ τῆς Ἀναστάσεως εἶναι μία ζωὴ ἐορτῆς καὶ πνευματικῆς εὐφροσύνης ἐν Χριστῷ. Εἶναι ζωὴ ἀγιότητος καὶ ἀναμόρφωσης ποὺ διανοίγει νέα προοπτικὴ στοὺς πιστεύοντες. Ὁ παραπάνω κανὼν ὀρίζει μάλιστα καὶ τὰ μέσα αὐτῆς τῆς καινῆς ζωῆς, τῆς ἄλλης βιοτῆς καὶ προοπτικῆς. Τονίζει πολὺ χαρακτηριστικὰ τρία σπουδαιότατα σημεῖα: Τὴν ψαλμωδία, τὴν ἀγιολογικὴ μελέτη καὶ τὴν εὐχαριστιακὴ συμμετοχὴ.

Ὅταν κατὰ τὰ ἐξημερώματα τῆς μεγάλης ἐκείνης ἡμέρας, τῆς «μῆς τῶν Σαβ-

βάτων» κυλίστηκε ἡ πλάκα τοῦ τάφου καὶ ἔφυγε ἀπὸ ἐκεῖ ζωντανὸς καὶ ἀναστημένος ὁ Χριστός, ἀπὸ τὴν στιγμήν ἐκείνη δὲν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ λέγει ἐπιπόλαια τὸ «Ἀληθῶς Ἀνέστη». Δὲν μπορεῖ νὰ μένει ἀδιάφορα παγερός μπροστὰ στὸ μέγιστο Τοῦτο μυστήριο καὶ θαῦμα. Γιατὶ ἡ Ἀνάσταση εἶναι πράγματι ἡ ἐπιστέγαση καὶ ἡ ἐπισφράγιση τοῦ ἔργου καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου.

Εἶναι τὸ ἔναυσμα καὶ τὸ γιορτινὸ τραπέζι ἡ ἀπαρχὴ τῆς καινῆς κτίσεως, ἡ συντριβὴ θυρῶν καὶ μοχλῶν τοῦ ἸΑδῆ. Εἶναι ἡ πασχάλια «ζύμη» ποτισμένη μὲ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ποῦ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ Ἰσταυρωμένου ἐξῆλθε, εἶναι ἡ καινὴ ζωὴ, ἡ ἀνωτέρα καὶ ἁγία τὴν ὁποία κανένας θάνατος δὲν μπορεῖ νὰ πειράξει. Εἶναι ἡ ζωὴ μὲ τὸν ἸΑναστάντα, ἡ «περισσεῖα τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς».

**Ο ΑΝΑΣΤΑΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ
ΝΙΚΗΤΗΣ
ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ
ΚΑΙ ΖΩΟΔΟΤΗΣ**

Ἐπίσης ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἐξοικειωθεῖ μὲ τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου. Μόλιμος ἐχθρὸς τοῦ ἀνθρώπου παραμένει ὁ θάνατος. Ἡ ἀγωνία ὑπερβάσεως τοῦ θανάτου φαίνεται στίς προσπάθειες τῆς σύγχρονης ἐπιστήμης (κλωνοποίηση λ.χ. «κρυωνισμός», «ἀθανασία» κ.λπ.). Καὶ ὁ Ἅπ. Παῦλος λέγει «ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος» (Α' Κορ. 15, 26). Ὁ θάνατος ὁμοίως καταργήθηκε ἤδη ἐν Χριστῷ. Τὸ «κλειδί» ὑπερβάσεως τοῦ θανάτου εἶναι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ, ἡ προσωπικὴ νίκη τοῦ Θεοῦ πάνω στοῦ θάνατο. «...Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει» (Ρωμ. 6, 9: «ἀφοῦ ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν, δὲν θά πεθάνει πιά, ὁ θάνατος δὲν ἔχει πλέον ἐξουσία πάνω του»).

Ἐπίσης ὁ μόνος νικητὴς τοῦ θανάτου στὴν Ἱστορία εἶναι ὁ Χριστός. «Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρο; Ποῦ σου, ἄδη, τὸ νίκος;» ἐρωτᾷ ὁ Ἅπ. Παῦλος (Α' Κορ. 15, 55: «ποῦ εἶναι, θάνατε, τὸ κεντρί σου; ποῦ εἶναι, ἄδη, ἡ νίκη σου;» καὶ συμπληρῶναι: «τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἁμαρτία» (στ. 56). Νικᾷ τὸν θάνατο, συνεπῶς, ὁποῖος νικᾷ τὴν ἁμαρτία. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός, ὁ μόνος (Θεο)ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος «ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησε, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ» (Α' Πέτρ. 2, 22). Ὁποῖος, λοιπόν, νικᾷ ἐν Χριστῷ τὴν ἁμαρτία, μετέχει καὶ τῆς νίκης τοῦ Χριστοῦ πάνω στοῦ θάνατο καὶ σὲ ὅσα αὐτὸς ἐκφράζει. Οἱ ἐν Χριστῷ νικητὲς τοῦ θανάτου εἶναι οἱ Ἅγιοι. Ὁποῖος βλέπει τὰ ἅγια λείψανα, π.χ. τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος στὴν Κέρκυρα ἢ τοῦ ἁγίου Γερασίμου στὴν Κεφαλληνία, ἄφθαρτα καὶ θαυματουργά, καταλαβαίνει τί σημαίνει νίκη πάνω στοῦ θάνατο καὶ τὴ φθορά του.

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ ὄντολογικὸ θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας. «Εἰ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν» (Α' Κορ. 15, 17). Εἶναι ὁμοίως καὶ ἐρμηνευτικὸ κλειδί τῆς παγκόσμιας ἱστορίας καὶ τῆς ζωῆς μας. Ἡ Σάρκωση τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ εἴσοδος τοῦ Αἰωνίου καὶ Ἀφθάρτου στὴν Ἱστορία. Σ' ἓνα κόσμον, ποῦ διαλύεται καὶ σήπεται μέσα στὴν φθορά, εἰσβάλλει καὶ ἐγκαθίσταται ἡ αἰωνιότητα, προσωποποιημένη στὸν Χριστό, ὡς δυνατότητα ὑπερβάσεως τοῦ θανάτου. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὀριστικὴ νίκη πάνω στοῦ θάνατο ὅχι μόνο ὡς συνέχεια τῆς βιολογικῆς ζωῆς, ἀλλὰ ὡς ἀθανασία, συνέχεια δηλαδὴ τῆς ζωῆς μέσα στὴ Θεία Ἀγάπη καὶ Χάρι. Αὐτὸ σημαίνει τὸ «αἰώνια ἡ μνήμη», ποῦ ψάλλεται στὰ μνημόσυνα καὶ τὶς κηδεῖες. Νὰ μείνει ὁ νεκρὸς στὴν αἰώνια μνήμη, δηλαδὴ αἰώνια μέσα στὴ Χάρι τοῦ Θεοῦ. Νὰ εἶναι αἰώνια μὲ τὸ Θεό, ὅπως εἶπε ὁ Χριστὸς στὸν εὐγνώμονα Ληστή: «Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ» (Λουκ. 23, 43). Χωρὶς τὸν Χριστό ὁ θάνατος εἶναι φοβερός. Ὁ Χριστὸς ὁμοίως «διὰ τοῦ θανάτου, κατήργησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἐστὶ τὸν διάβολον» (Ἐβρ. 2, 14). Οὔτε ὁ θάνατος, ἀλλ' οὔτε καὶ ὁ «κύριός» του, ὁ Διάβολος, προκαλοῦν στὸν ἐν Χριστῷ ἄνθρωπο, τὸν Ἅγιο, τρόμο. Διότι γνωρίζει πῶς ὁ θάνατος δὲν μπορεῖ νὰ διακόψει ἢ νὰ διαλύσει τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ καὶ τὴ συνέχειά της μέσα στὴν ἄκτιστη χάρι τοῦ Θεοῦ, παρὰ μόνο τὴ βιολογικὴ ζωὴ, στὴν ἀνάπτυξή της μέσα σ' αὐτὸν τὸν φθαρτὸ καὶ μάταιον κόσμον.

Ἡ ζωὴ μας, καὶ ἡ βιολογικὴ καὶ ἡ πνευματικὴ, εἶναι τόσο ζωὴ, ὅσο ἀνήκει στὸν Χριστό. Καὶ ἀνήκουμε στὸν Χριστό, ὅταν πεθάνουμε καὶ ἀναστήθοῦμε μαζί Του. Τὸ ἐκούσιον πάθος μας (ἄσκηση) καὶ ὁ ἐκούσιος θάνατός μας μὲ τὸν Χριστό (πρβλ. Ματθ. 16, 24 Μάρκ. 8, 34), ἡ «ἀκολουθία» δηλαδὴ τοῦ Χριστοῦ μὲ συνέπεια,

Τοῦ
π. Γεωργίου Μεταλλοῦ
Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου
Ἀθηνῶν

ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς μοναχοὺς, εἶναι ὁ μόνος δρόμος συνταφῆς καὶ συναναστάσεως μὲ τὸν Χριστό. Στὸ σημεῖο αὐτὸ γίνεται ἀντιληπτό, ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι μία φιλοσοφία ἢ ἰδεολογία, ἀλλὰ ζωὴ, μὲ ὅλο τὸ βάθος καὶ πλάτος τοῦ ὄρου. Εἶναι ἐμπειρία. Ἡ ζεῖς ἐν Χριστῷ, σὲ ζωὴ διαρκοῦς μετανοίας, ἢ δὲν εἶσαι τοῦ Χριστοῦ. «Οἱ τοῦ Χριστοῦ (ὅσοι ἀνήκουν στὸν Χριστό) τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις» (Γαλ. 5, 24). Χριστιανοὶ εἶναι οἱ συσταυρωμένοι μὲ τὸν Χριστό, κατὰ τὴν ὁμολογία τοῦ Παύλου: «Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζωὴ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» (Γαλ. 2, 20). Ὅπως ὁ νεκρὸς «δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας» (Ρωμ. 6, 7: ἔχει ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, δηλαδή, παύει νὰ ἁμαρτάνει), ἔτσι καὶ ὁ «συσταυρωμένος» μὲ τὸν Χριστό εἶναι πιά νεκρὸς γιὰ τὴν ἁμαρτία. Αὐτὸ σημαίνει ὁ λόγος τῆς εὐχῆς: «Νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς». Νὰ φθάσει ὁ ἄνθρωπος, κατὰ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Παλαμᾶ νὰ γίνῃ «ἀνίκανος εἰς τὸ ἁμαρτάνειν»! Γι' αὐτὸ παρακαλοῦμε τὸν Θεὸν νὰ μᾶς δώσει: «τὴν ἡμέραν (ἐσπέραν) πᾶσαν ...εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον...». Αὐτὰ εἶναι δυνατά, ὅταν μὲ τὴν ἄσκηση συσταυρωθεῖ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν Χριστό.

Αὐτὴ τὴ ζωὴ, ὡς νίκη στὸ θάνατο, τὴν ἁμαρτία καὶ τὸν Διάβολο, ἔφερε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμο. Δὲν ἴδρυσε κάποιο Κοινωνικὸ καὶ Φιλανθρωπικὸ Ἰδρυμα, ἀλλὰ μᾶς καλεῖ στὸ σῶμα Του, τὴν Ἐκκλησία, γιὰ νὰ μποροῦμε συνεχῶς νὰ νικᾶμε τὸ θάνατο, τὴν ἁμαρτία, τὸν Διάβολο. Διότι μόνο τότε μποροῦμε νὰ ἀγαπᾶμε ἀληθινά, δηλαδή ἀνιδιοτελῶς, τὸν συνάνθρωπό μας καὶ νὰ συμπήξουμε κοινωνία ἀδελφοσύνης καὶ ἀγάπης. Οἱ κοινωνίες τοῦ χωρὶς Χριστὸν κόσμου εἶναι συμβατικές καὶ ψευδώνυμες, γιατί δὲν ἔχουν αὐτὴ τὴ δυνατότητα, ἀφοῦ ἀγνοώντας ἢ περιφρονώντας τὸν Χριστό, δὲν τὴν ἐπιζητοῦν. Ἡ αὐθεντικὴ ζωὴ στὴν Ἐκκλησία γίνεται συνεχῆς πορεία ἀναστάσεως. Μὲ τὰ μυστήρια καὶ τὴν πνευματικὴ ζωὴ, ὁ συνεπὴς Χριστιανὸς νικᾷ συνεχῶς τὸ θάνατο καὶ μετέχει στὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Ἡ «μετάνοια» εἶναι δυνατότητα ἐξόδου ἀπὸ τὴν φυλακὴ τῆς νεκρωμένης φύσεώς μας καὶ συνάντηση μὲ τὸν Ἀναστάντα Χριστόν. Γι' αὐτὸ διδάσκουν μέσα ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τους οἱ μοναχοί μας: «Ἐὰν πεθάνεις πρὶν πεθάνεις, δὲν θὰ πεθάνεις, ὅταν πεθάνεις»!

**ΕΚΘΕΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ
«ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΠΕΤΡΟΥ»**

Τὸ ἐπιστημονικὸ Συνέδριο, τὸ ὁποῖο ὀργάνωσε ἡ ἀρμόδια Ἐπιτροπὴ τοῦ Βατικανοῦ γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν, πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὶς 21 μέχρι τὶς 25 Μαΐου τρ.ἔ. στὴν αἴθουσα συνεδριῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ εἶχε ὡς κύριο θέμα τὶς ποικίλες προοπτικὲς τῆς θεωρίας τοῦ λεγομένου «*Λειτουργήματος τοῦ ἀποστόλου Πέτρου*» στὸν χορὸ τῶν Ἀποστόλων κατ' ἀναφορὰν καὶ πρὸς τὴ θεωρία τοῦ παπικοῦ πρωτείου. Ἡ ἐκπροσώπηση τῆς ὀρθοδόξου καὶ τῆς ρωμαιοκαθολικῆς πλευρᾶς ἦταν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου καὶ ὑποδηλώνει τὴ σημασία, τὴν ὁποία ἀποδίδει τὸ Βατικανὸ στὶς ἐργασίες καὶ τὰ συμπεράσματα τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ, προφανῶς καὶ κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὰ γνωστὰ ἀδιέξοδα τοῦ ἐπισήμου Θεολογικοῦ Διαλόγου.

Στὸ Συνέδριο αὐτὸ, τὸ ὁποῖο πραγματοποιήθηκε στὰ πλαίσια τῶν προτάσεων τῆς οἰκουμενικῆς Ἐγκυκλίου τῆς Ἁγίας Ἐδρας «*Ut unum sint*» γιὰ μίαν κοινὴν προσέγγιση ἢ ἐρμηνείαν τοῦ παπικοῦ πρωτείου, ἐκπροσωπήθηκαν τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, τὰ Πατριαρχεῖα Ἀντιοχείας, Σερβίας, Ρουμανίας καὶ Βουλγαρίας καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ἐνῶ δὲν ἀπέστειλε ἐκπρόσωπο ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας. Οἱ προτάσεις τῆς ὡς ἄνω Ἐγκυκλίου ἐπικεντρώνονται στὴν ἀξιολόγηση τῶν κριτηρίων τῆς κοινῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως τῆς πρώτης χιλιετίας κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὶς ἐξελίξεις τοῦ παπικοῦ θεσμοῦ κατὰ τὴ δευτέρη χιλιετία, ὥστε νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ κανονικὴ βάση του καὶ νὰ μὴ θεωρεῖται ὡς ἡ πέτρα σκανδάλου γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως συνέβη κατὰ τὴ δευτέρη χιλιετία τόσο στὴν Ἀνατολή, ὅσο καὶ στὴ Δύση. Τὴ ρωμαιοκαθολικὴ ἄποψη γιὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ Συνεδρίου προέβαλε μὲ χαρακτηριστικὴ συνέπεια ὁ Καρδινάλιος Kasper στὴν εἰσηγητικὴ του ὁμιλία, χωρὶς νὰ περιορίσει τὰ ὅρια τῶν προτάσεων γιὰ τὸ συγκεκριμένον ζήτημα.

Ἡ φιλοξενία καὶ οἱ ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου θὰ μπορούσαν νὰ χαρακτηρισθοῦν ἄφογες, διότι τὸ κύριο θέμα ἀναπτυσσόταν μὲ εἰσηγήσεις ἀπὸ τὶς δύο πλευρὲς γιὰ κάθε εἰδικώτερη προοπτικὴ του, ἥτοι τὸ λειτουργημὰ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου α) στὴν Καινὴ Διαθήκη, β) στὶς Οἰκουμενικὲς συνόδους, γ) στὴν Πατερικὴ γραμματεία, καὶ δ) στὴ σύγχρονη πραγματικότητα. Οἱ ἀντίστοιχες εἰσηγήσεις ἐξ ἐπόψεως ὀρθοδόξου παρουσιάστηκαν ἀπὸ τοὺς καθηγητὲς π. Θεόδωρο Στυλιανόπουλο, τὸν εὐλαβῶς ὑπογραφόμενον Βλάσιο Φειδᾶ, τὸν π. Nicolae Dura καὶ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Περγάμου κ. Ἰωάννη Ζηζιούλα, οἱ ὁποῖοι ὑποστήριξαν μὲ ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα ὅτι οὔτε ἡ Καινὴ Διαθήκη, οὔτε ἡ Ἐκκλησιαστικὴ παράδοση τῆς πρώτης χιλιετίας τοῦ ἱστορικοῦ βίου τῆς Ἐκκλησίας γνωρίζουν ἢ ἀναγνωρίζουν ἓνα ἰδιαίτερον λειτουργημὰ τοῦ Πέτρου τόσο σὲ σχέση πρὸς τοὺς ἄλλους ἀποστόλους, ὅσο καὶ σὲ σχέση μὲ τὸν Ἐπίσκοπο Ρώμης.

Οἱ ρωμαιοκαθολικοὶ εἰσηγητὲς τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων προέβαλαν στὶς εἰσηγήσεις τόσο τὴν ἰδιαιτερότητα τοῦ λειτουργήματος τοῦ Πέτρου στὸν χορὸ τῶν Ἀποστόλων, χωρὶς βεβαίως νὰ τὸν διαφοροποιοῦν ἀπὸ τὸ κοινὸ ἀποστολικὸ λειτουργημὰ, ὅσο καὶ τὴν ἰδιαιτερότητα τοῦ λειτουργήματος τοῦ Ἐπισκόπου Ρώμης στὴν Ἐκκλησία γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ὀρθῆς πίστεως καὶ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, χωρὶς ὅμως νὰ χρησιμοποιήσουν τὶς γνωστὲς αὐτὲς ἐρμηνεῖες τῆς ρωμαιοκαθολικῆς θεολογίας γιὰ τὴν ὑποστήριξη τοῦ δόγματος τῆς Α' Βατικανῆς συνόδου (1870) γιὰ τὸ παπικὸ πρωτεῖο καὶ ἀλάθητο, ὅπως γίνεται συνήθως στὴ σχετικὴ ρωμαιοκαθολικὴ βιβλιογραφία.

Τῶν

κ. Βλασίου Φειδᾶ

Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν

καὶ κ. Πέτρου Βασιλειάδη

Καθηγητοῦ Παν/μίου Θεσ/νίκης

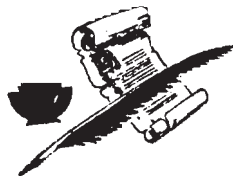
Οἱ συνεδρίες τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου διεξήχθησαν ὑπὸ τὴν ἐναλλακτικὴ προεδρία ὀρθοδόξου καὶ ρωμαιοκαθολικοῦ, ὅταν οἱ εἰσηγητὲς ἦσαν ρωμαιοκαθολικός ἢ ὀρθόδοξος ἀντιστοίχως, καὶ κατεκλείοντο ἀπὸ δίωρες ἐποικοδομητικὲς συζητήσεις γιὰ τὸ θέμα κάθε συνεδρίας. Ὑπὸ τὴν ἔννοια αὐτή, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περγάμου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Πετρώνιος, ὁ π. Στυλιανόπουλος, ὁ π. Nicolae Dura καὶ ὁ εὐλαβῶς ὑπογραφόμενος Πέτρος Βασιλειάδης ἄσκησαν τὴν προεδρία σὲ συνεδρίες, στὶς ὁποῖες οἱ εἰσηγητὲς ἦσαν ρωμαιοκαθολικοὶ, ἐνῶ ρωμαιοκαθολικοὶ ἄσκησαν τὴν προεδρία σὲ συνεδρίες, στὶς ὁποῖες εἰσηγητὲς ἦσαν ὀρθόδοξοι.

Ὁ προγραμματισμένος ἄνετος χρόνος γιὰ συζητήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος κάθε συνεδρίας ἀποδείχθηκε ἐξαιρετικὰ ἐπιτυχημένη ἐπιλογή, γιὰ τὴν ἔδωσε τὴ δυνατότητα ὑψηλοῦ ἐπιπέδου συζητήσεων καὶ προτάσεων στὶς προβαλλόμενες ἀπὸ τὶς εἰσηγήσεις ἀποκλίνουσες ἢ καὶ διαφορετικὲς ἐρμηνεῖες πηγῶν ἢ γεγονότων τοῦ ἱστορικοῦ παρελθόντος καὶ εἰδικότερα τῆς περιόδου τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν συνόδων. Στὶς συζητήσεις αὐτὲς ἡ συμμετοχὴ τῶν ὑπογραφομένων ἐμπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Συνέδριο αὐτὸ ὑπῆρξε ὄχι μόνον συνεχῆς, ἀλλὰ καὶ θεμελιωμένη μὲ ἰσχυρὰ ἐπιχειρήματα, τὰ ὁποῖα ἀποδεικνυαὶ ὅτι μέχρι τὸ μεγάλο σχίσμα τοῦ 1054 ὁ πάπας Ρώμης ἦταν ὁ Πατριάρχης τῆς Δύσεως στὸν θεσμὸ τῆς Πενταρχίας τῶν Πατριαρχῶν, γι' αὐτὸ καὶ ἐτιμᾶτο ὡς ὁ Πρωτόθρονος Πατριάρχης μὲ ἐξαιρετικὲς τιμὲς. Ὡστόσο, κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ, οὔτε ὁ παπικός θρόνος προέβαλε τὸ λειτουργημὰ τοῦ Πέτρου ὡς ἔρεισμα ἐξαιρετικῆς αὐθεντίας ἢ πρωτείου, οὔτε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀνατολῆς γνώρισε ἢ δέχθηκε μίαν τέτοια ἀξίωση.

Οἱ θέσεις αὐτὲς τῶν Ὀρθοδόξων γιὰ τὴν ἔνταξη τοῦ πάπα Ρώμης στὸν θεσμὸ τῆς Πενταρχίας τῶν Πατριαρχῶν, ὡς τοῦ Πατριάρχου τῆς Δύσεως, ὑποστηρίζονται καὶ ἀπὸ κορυφαίους συγχρόνους ρωμαιοκαθολικοὺς θεολόγους (Y. Congar, J. Ratzinger κ.ἄ), βρῆκαν

εὐρύτερη ἀπῆχηση στὴν πλειονότητα τῶν ρωμαιοκαθολικῶν συνέδρων, ἰδιαίτερα μετὰ τὴ διευκρίνηση ὅτι *τιμητικὴ πρωτοκαθεδρία δὲν εἶναι ἀπλῶς τιμητικὴ*, ἀφοῦ συνδέεται μὲ πλῆθος οὐσιαστικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρμοδιοτήτων. Σύγκληση καὶ προεδρία Οἰκουμενικῶν ἢ Μειζόνων Συνόδων, καταρτισμὸς καὶ εἰσήγηση τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, διεύθυνση τῶν ἐργασιῶν τῶν ἀνωτέρω συνοδικῶν ὀργάνων, ἀνάληψη πρωτοβουλιῶν γιὰ τὴν υπεράσπιση τῆς ὀρθῆς πίστεως ἢ τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἐκτέλεση τῶν συνοδικῶν ἀποφάσεων κ.λπ.). Ἡ ἔνσταση ὀρισμένων ρωμαιοκαθολικῶν συνέδρων ὅτι σήμερον δὲν ὑπάρχει πλέον ὁ θεσμὸς τῆς Πενταρχίας τῶν Πατριαρχῶν καὶ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπιστροφή στὸν θεσμὸ αὐτὸ, ἢ ὁποῖα προβάλλεται καὶ στὴ σχετικὴ ρωμαιοκαθολικὴ βιβλιογραφία, ἀντιμετωπίσθηκε ἀπὸ τὴν ὀρθόδοξη πλευρὰ ἀφ' ἐνός μὲν μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ οἰαδήποτε λύση περὶ τοῦ «πρώτου» εἰς τὴν ἐνωμένη Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἐδράζεται ἐπὶ θεολογικῶν ἐπιχειρημάτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὲ τὴν κανονικὴ ἀρχή, κατὰ τὴν ὁποῖα ὁ θεσμὸς τῆς Πενταρχίας τῶν Πατριαρχῶν δηλώνει τὶς κανονικὲς σχέσεις μεταξὺ τῶν κεφαλῶν τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἀποκλείοντας σὲ ὁποιαδήποτε κεφαλὴ αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας νὰ ἀξίωση ἄμεση σχέση μὲ τὸ ὅλο σῶμα τῶν ἐπισκόπων τῆς ἀνὰ τὴν Οἰκουμένη Ἐκκλησίας, ὅπως συμβαίνει μὲ τὸ παπικὸ πρωτεῖο.

Κρίνουμε σκόπιμο, τέλος, νὰ σημειώσουμε ὅτι ὁ εὐρύτερος (οἰκουμενικός/πολυμερής, καὶ ὄχι διμερής Ὀρθοδόξων-Ρωμαιοκαθολικῶν) διάλογος ποὺ ἐγκαινίασε ἡ παπικὴ ἐγκύκλιος *Ut Unum Sint*, καθὼς καὶ ἡ θεολογικὴ προσέγγιση τοῦ πρωτείου τοῦ ἐπισκόπου Ρώμης μὲσφ τοῦ «*Λειτουργήματος τοῦ ἀποστόλου Πέτρου*», ἔχουν ἤδη δημιουργήσει μιὰ δυναμικὴ, ποὺ δύσκολα θὰ μπορέσει νὰ ἀνατρέψει στὸ μέλλον ἡ Ὀρθόδοξη πλευρὰ, ἀν δὲν ἐπιδιώξουμε τὴν ἐπιστροφή στὸν καθαρὸ θεολογικὸ διάλογο. Περαιτέρω καθυστέρηση μὲ τὸ αἰτιολογικὸ τῆς οὐνίας θὰ φέρει τοὺς Ὀρθοδόξους σὲ μειονεκτικὴ θέση.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ

Άριθ. 845/2003

Πρόεδρος: Άλίκη Άντωνακούδη, Πρόεδρος Έφετών

Εισηγητής: Σοφία Καραχάλιου, Έφετης

**Άποφαισι του Έφετείου
Λαρίσης περι τής νομικής
προσωπικότητας
των Ναών και Σχόλιον
έπ' αυτής του Όμοτίμου
Καθηγητού
κ. Σπυρίδωνος Τρωιάνου**

Ένοριακοί Ναοί. Διεκδικητική άγωγή Ί. Ναού κατά κληρονόμων Έφημερίου του, στους όποιους είχε παραχωρηθεί κατά χρήση έκκλησιαστικό άκίνητο. Έφεση ήττηθέντων έναγομένων. Νομική προσωπικότητα ναών στο βυζαντινορωμαϊκό δίκαιο. Τά άκινήτά τους δέν χρησηδεσπόζονται. Οί ναοί όμως μπορούν να άποκτήσουν κυριότητα με έκτακτη χρησηκτησία, όχι υπό τό κράτος του όθωμανικού δικαίου που άγνοούσε τον θεσμό αυτό, αλλά μετά την άπελευθέρωση με βάση και υπό τις προϋποθέσεις του δυνάμει του Διατάγματος τής 23.2.1835 ισχύοντος βυζαντινορωμαϊκού δικαίου. Έφαρμογή των διατάξεων για τά δημόσια κτήματα και επί των έκκλησιαστικών άκινήτων.

(...) Έπειδή, διά τής από 15-1-1998 άγωγής του, άπευθυνομένης ενόπιον του Μονομελοϋς Πρωτοδικείου Τρικάλων, ό έναγων και ήδη έφεσίβλητος, Έρως Ναός Κοιμήσεως τής Θεοτόκου Γλυκομηλέας, επικαλούμενος ίδια κυριότητα επί του είς αυτή αναφερομένου και περιγραφόμενου οικόπεδου, έζήτησε να άναγνωρισθί κύριος αυτου και να υποχρεωθούν οί έναγόμενοι, οί όποιοι τό κατέχουν, να τό άποδώσουν είς αυτόν. Έπί τής άγωγής αυτής έξεδόθη ή ύπ' άριθμ. 140/2000 όριστική άπόφαση του άνωτέρω Δικαστηρίου, διά τής όποιας αυτή έκρίθη νόμιμος και έγένετο δεκτή και ως κατ' ουσίαν βάσιμος. Ήδη, κατά τής άποφάσεως αυτής οί έναγόμενοι ήσκησαν τήν κρινόμενη έφεσή των, διά τής όποιας και διά τους είς αυτή και κατωτέρω αναφερομένους λόγους, παραπονούνται διά τήν, ως άνω, παραδοχή τής άγωγής και αίτούνται τήν έξαφάνιση τής προσβαλλομένης άποφάσεως, προς τον σκοπό όπως άπορριφθί ή κατ' αυτών άγωγή του ήδη έφεσιβλήτου.

Έπειδή, από τήν διάταξη του άρθρου 1094 Α.Κ. συνάγεται ότι άναγκαία στοιχεία τής διεκδικητικής άγωγής είναι ή κυριότητα του έναγοντος επί του διεκδικουμένου άκινήτου και ή νομή ή κατοχή αυτου από τον έναγόμενο, κατά τον χρόνο άσκήσεως τής άγωγής. Από τις διατάξεις δέ των άρθρων 51 και 55 του Εισαγ.Ν. Α.Κ. συνάγεται ότι, διά τήν κτήση κυριότητας μέχρι τής ισχύος του Άστικού Κώδικος (23-2-1946), έφαρμογή έχουν οί διατάξεις του προϊσχύσαντος Βυζαντινορωμαϊκού Δικαίου, τό δικαίωμα όμως που υπάρχει κατά τήν είσαγωγή του Άστικού Κώδικος διέπεται είς τό έξής ως προς τήν έκταση, τό περιεχόμενο, τή δυνατότητα τής μεταβιβάσεως, τήν προστασία και τήν άπόσβεσή του, από τις διατάξεις του Κώδικος. Έξ άλλου, κατά τήν διάταξη του άρθρου 1045 Α.Κ. γίνεται κάποιος κύριος άκινήτου δι' έκτάκτου χρησηκτησίας αν νευμηθί αυτό επί είκοσαετία, ενώ, κατά τις πρό του Κώδικος ισχύουσες διατάξεις του Β.Ρ. Δικαίου (Ν. 8 παρ. 1 Κώδ. (7.39)) και 9 παρ. 2 Βασ. (50.14), προς κτήση κυριότητας άκινήτου δι' έκτάκτου χρησηκτησίας, άπαιτείται νομή «καλή τή πίστει» επί τριακονταετία. Νομή δέ και κατά τό ισχύον και τό προϊσχύον δίκαιο είναι ή διανοία κυρίου φυσική έξουσία επί του πράγματος (Α.Π. 238/1974 ΝοΒ 22, 1177). Περαιτέρω, επί τουρκοκρατίας, υπό τό κράτος του Όθωμανικού Δικαίου, τό

ὁποῖο ἀγνοοῦσε τὴν ἔννοια τοῦ νομικοῦ προσώπου, οἱ Χριστιανικὲς ἐκκλησίαις (Ἱεροὶ Ναοὶ) ἐν γένει δὲν ἀνεγνωρίζοντο ὡς ὑποκείμενα δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων (ἦτοι ὡς ἔχοντα ἱκανότητα δικαίου), ἀνεγνωρίζοντο, ὁμως, *de facto*, ὡς περιουσιακὲς ὀλότητες, προωρισμένες πρὸς ἐξυπηρέτηση τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ των, τῶν ὁποίων τὴν διαχείριση, ὡς ἐπὶ ἰδίου πράγματος ἦσκουν, κατὰ τὰ ἔκπαλαι παραχωρηθέντα εἰς τὴν ἐκκλησία προνόμια, οἱ κατὰ τόπους ἀρχές, δι' ἐπιτροπῶν τῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Ἐπισκόπου τῆς περιφερείας, διὰ τῶν ὁποίων προνομίων, οἱ ὑποθέσεις τῶν χριστιανικῶν καθιδρυμάτων ὑπήγοντο εἰς τὴν δικαιοδοσία τῶν Πατριαρχικῶν Δικαστηρίων, πού ἐφήρμοζαν τοὺς Βυζαντινοὺς Νόμους, χρησιμεύοντες ὡς νόμοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. (Κατάσταση τὴν ὁποία ἀνεγνώρισε ὁ ἡμέτερος νομοθέτης, διὰ τοῦ Ν. 2508/1920 προκειμένου, περὶ τῶν περιουσιῶν τῶν ἀπὸ Τουρκοκρατίας Χριστιανικῶν Κοινοτήτων στὶς Νέες Χῶρες, βλ. ὄλ. Α.Π. 1741/1980 ΝοΒ 29,1224). Κατὰ τὸ Βυζαντινορρωμαϊκόν, ὁμως, Δίκαιο [Κ. (1-2) 1Β (ε.1), 1Κ (1-2).26], οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ ἀπετέλουν νομικὰ πρόσωπα ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὸν νόμο γενικῶς καὶ ἐπομένως ὑποκείμενα δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων (βλ. Παπαρηγοπούλου «Γενικὲς Ἀρχαί» παράγ. 160, ὄλ. Α.Π. 1741/1980 ὅπου ἀνωτ.). Τέλος, ἐπὶ χρησιδανείου, ἂν ὁ χρήστης εἶναι κύριος τοῦ πράγματος πού ἐχρησιδάνεισε, δύναται νὰ τὸ ἀναζητήσει εἴτε διὰ τῆς ἀγωγῆς ἀπὸ τὸ χρησιδάνειο εἴτε διὰ τῆς διεκδικητικῆς ἀγωγῆς, ἢ ὁποία ἔχει ὡς βάση τὸ δικαίωμα κυριότητος. Εἰς τὴν τελευταία αὐτὴ περίπτωσι, τὸ δικαίωμα ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς, κατὰ τοῦ κατέχοντος διὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτία, γεννᾶται καὶ ἡ ἀξίωσις πού διὰ τῆς ἀγωγῆς προβάλλεται εἶναι ἐπιδιώξιμος δικαστικῶς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ δικαιώματος διὰ τὴν ἢ καὶ πρὸ αὐτῆς, ἀφ' ὅτου ὁ χρησάμενος, ἀντιποιοῦμενος τὴν νομὴν τοῦ πράγματος, ἔπαυσε νὰ κατέχει διὰ λογαριασμό τοῦ χρήστου, νεμόμενος αὐτὸ διὰ λογαριασμό του (ὄλ. Α.Π. 805/1973 ΝοΒ 22, 319, Α.Π. 367/1990 ΝοΒ 39, 569). Εἰς τὴν παρούσα περίπτωση, διὰ τῆς ἐνδίκου ἀγωγῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, ἱστορεῖται, κατὰ τὴν δέουσα ἐκτίμησι τῶν ἐκτιθεμένων εἰς αὐτὴ πραγματικῶν περιστάσεων, ὅτι ὁ ἐνάγων ἔχει καταστῆ κύριος, δι' ἐκτάκτου χρησικτησίας, τοῦ εἰς αὐτὴ ἀναφερομένου καὶ περιγραφομένου οἰκοπέδου, (...). Εἰδικότερον, τὸ οἰκοπέδο αὐτὸ κατέχει διανοίκα κυρίου καὶ καλοπίστως ἀπὸ

ἀμνημονεύτων ἐτῶν, ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ οἰκισμοῦ Γλυκομηλέας, πρὸ τοῦ ἔτους 1850, ἀσκῶν ἐπ' αὐτοῦ ὅλες τὶς προσιδιάζουσες εἰς τὴν φύση του πράξεις νομῆς καὶ κατοχῆς. Ἦτοι, ἔχοντας ἀνεγείρει ἐντὸς αὐτοῦ οἰκία ἐμβαδοῦ 60 m², παρεχώρει αὐτὴ πρὸς διαμονὴν τοῦ ἐκάστοτε ἱερέως του, ἐκαλλιέργει αὐτὸ διὰ κηπευτικῶν διὰ τὶς ἀνάγκες τῶν ἱερέων του καὶ ἐπέβλεπε αὐτό. Κατὰ τὸ ἔτος 1938 τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο αὐτοῦ παρεχώρησε τὴν χρῆσιν τῆς ρηθείσης οἰκίας εἰς τὸν ἱερέα του Χ.Π., διὰ νὰ διαμένει εἰς αὐτὴ καὶ καλλιερῆσθαι τὸ οἰκόπεδο, κατὰ τὸν χρόνον πού ἐλειτούργει εἰς τὴν ἐνορία του, αὐτὸς δὲ ἐχρησιμοποίησε αὐτό, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σχέσεως αὐτῆς, μέχρι τοῦ, κατὰ τὸ ἔτος 1963, θανάτου του. Κατὰ τὸν χρόνον αὐτό, ἡ α' ἐναγομένη, συγγενὴς τοῦ ρηθέντος ἱερέως, πού διέμενε μὲ αὐτὸν καὶ ἐτέλει ἐν χρεῖα, παρέκάλεσε τὸ τότε Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο τοῦ ἐνάγοντος, ὅπως συνεχίσει νὰ διαμένει εἰς τὴν ἀνωτέρω οἰκία, αὐτὸ δὲ ἐδέχθη τοῦτο διὰ λόγους ἀνθρωπιστικούς, ἐφ' ὅσον ἡ θέσις τοῦ ἱερέως τῆς Ἐνορίας ἦτο κενή. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1990, συνεπεία τοῦ ὅτι ἡ α' ἐναγομένη δὲν διέμενε πλέον εἰς Γλυκομηλέα, ὁ ἐνάγων, διὰ τοῦ ἀρμοδίου ὀργανοῦ του, ἐζήτησε τὴν εἰς αὐτὸν ἀπόδοσιν τοῦ ρηθέντος ἀκινήτου, αὐτὴ, ὁμως, ὄχι μόνον ἠρνήθη τοῦτο, ἀλλὰ, προβάλλοντας ἴδιο δικαίωμα κυριότητος, μετεβίβασε αὐτό, κατ' ἴσα μέρη, εἰς τοὺς β' καὶ γ' ἐναγομένους. Διώκεται δὲ διὰ τῆς ἀγωγῆς, νὰ ἀναγνωρισθῇ ὁ ἐνάγων κύριος τοῦ ἐπιδίκου ἀκινήτου καὶ νὰ ὑποχρεωθῶν οἱ ἐναγόμενοι, οἱ ὁποῖοι κατέχουν αὐτό, νὰ τὸ ἀποδώσουν εἰς τὸν ἴδιον. Ὑπὸ τὰ ἐκτιθέμενα πραγματικὰ περιστατικά, ἀληθῆ ὑποτιθέμενα, ἢ κρινομένη ἀγωγή, φέρουσα τὸν χαρακτῆρα διεκδικητικῆς ἀκινήτου ἀγωγῆς, εἶναι ἐπαρκῶς ὠρισμένη, ἐφ' ὅσον περιέχονται εἰς αὐτὴ πάντα τὰ κατὰ νόμον (ἄρθρ. 1094 Α.Κ.) ἀναγκαῖα στοιχεῖα, διὰ τὸ παραδεκτὸν τοῦ δικογράφου τῆς, κατὰ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 216 Κ.Πολ.Δ. Εἰδικότερον, δι' αὐτῆς γίνεται ἐπίκλησις τῆς κατοχῆς τοῦ ἐπιδίκου ἀκινήτου ἀπὸ τοὺς ἐναγομένους, κατὰ τὸν χρόνον ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς, καθὼς καὶ πραγματικῶν περιστάσεων, τὰ ὁποῖα στοιχειοθετοῦν δικαίωμα κυριότητος τοῦ ἐνάγοντος ἐπ' αὐτοῦ. Ὡσαύτως, ἡ ἀγωγή εἶναι νόμιμος, ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1094 Α.Κ. καί, ὡς πρὸς τὴν κτήσιν κυριότητος ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου, ἐπὶ τῶν προδιαληφθεισῶν περὶ ἐκτάκτου χρησικτησίας διατάξεων τοῦ προϊσχύσαντος Β.Ρ. Δικαίου, κατὰ τὸ μέρος πού ἀναφέρεται εἰς τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως

τῆς Θεσσαλίας (ὄπου τὸ ἐπίδικο), κατὰ τὸ ἔτος 1881, εἰς τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος, διὰ τῆς συμβάσεως τῆς 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1881 μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, πού ἐκυρώθη μὲ τὸν Ν. ΠΛΖ τῆς 11/13-3-1882. Τὸ ἐπικαλούμενο διὰ τῆς ἀγωγῆς, πρὸ τοῦ ἔτους 1881, χρονικὸ διάστημα, τὸ ὁποῖο διέρρευσε ὑπὸ τὸ Ὄθωμανικὸ Δίκαιο, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἐφ' ὅσον ἀφ' ἐνός μὲν ὁ ἐνάγων κατὰ τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα δὲν εἶχε νομικὴ προσωπικότητα καὶ δὲν ἦτο ὑποκείμενο δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, συμφώνως πρὸς ὅσα ἐκτίθενται ἀνωτέρω εἰς τὴν μείζονα σκέψη, ἀφ' ἐτέρου δὲ ὁ θεσμὸς τῆς χρησικτησίας, ὡς τρόπος κτήσεως κυριότητος, ἦτο ἄγνωστος εἰς τὸν Ὄθωμανικὸ Α.Κ. (ἄρθρ. 1248 καὶ 1614 αὐτοῦ), τόσον ὡς πρὸς τὰ ἀκίνητα καθαρᾶς ἰδιοκτησίας ὅσον καὶ ὡς πρὸς τίς δημόσιες γαῖες. Ἐπομένως, δὲν ὑπολογίζεται ὁ διαδραμῶν χρόνος ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Τουρκικῆς νομοθεσίας, διὰ τὴν κτήση τῆς κυριότητος μὲ χρησικτησία, εἴτε τακτικὴ εἴτε ἔκτακτον (Α.Π. 787/2001, Ἐλ. Δικ/νη 2002, 1373). Ἐπὶ τῇ βάσει τούτων, οἱ ἀντίθετοι ἰσχυρισμοὶ τῶν ἐναγομένων περὶ ἀοριστίας καὶ μὴ νομίμου τῆς ἀγωγῆς, πού ἀποτελοῦν σχετικούς λόγους τῆς ἐνδίκου ἐφέσεώς των, πρέπει νὰ ἀπορριφθοῦν, ὅπως ὀρθῶς ἔκρινε καὶ τὸ Πρωτόδικο Δικαστήριον.

Ἐπειδὴ, κατὰ τοὺς νόμους 23 Κ/1.3 Νεαρᾶς ΠΙΑ' κεφ. α' καὶ ΠΛΑ' κεφ. στ', δὲν ὑπόκεινται εἰς χρησικτησία τὰ ἀκίνητα τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν εὐαγῶν οἰκῶν. Ὅπως δὲ συνάγεται ἀπὸ τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 64 καὶ 65 τοῦ Εἰσαγ. Ν.Α.Κ., ἂν κατὰ τὸ προῖσχυσαν Β.Ρ. Δίκαιο, ἕνα πρᾶγμα ἦτο ἀνεπίδεκτο χρησικτησίας, ὁλόκληρος ἢ νομῆ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Α.Κ. δὲν ὠδήγει εἰς χρησικτησία καὶ δὲν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν. Μετὰ τὴν εἰσαγωγή, ὁμως, τοῦ Α.Κ. ἀρχίζει, συμφώνως πρὸς τίς διατάξεις αὐτοῦ, ἡ χρησικτησία. Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὴν διάταξη τοῦ ἄρθρου 4 § 3 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 4/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ διοργανώσεως, συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας ΟΔΔΕΠ», ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως οἱ οὐσιαστικῆς καὶ δικονομικῆς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1539/1939 «Περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων Κτημάτων» καθὼς καὶ οἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 22/4-16/5-1926 «Περὶ Διοικητικῆς ἀποβολῆς ἀπὸ τῶν κτημάτων τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης κ.λπ.». Ἐπίσης, κατὰ τὴν διάταξη τοῦ ἄρθρου 17 § 3 τοῦ Ν.Δ. 3432/1955 «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσε-

ως τῆς περὶ ΟΔΔΕΠ νομοθεσίας καὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1064 ἀπὸ 14-6-1955 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου», ἡ διάταξη τῆς παραγ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 4944/1931 ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν Ἱερῶν Μονῶν, καθὼς καὶ ἐπὶ τῆς ἐν γένει Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας, τὴν ὁποία διαχειρίζεται ὁ ΟΔΔΕΠ. (Κατὰ τὴν τελευταία αὐτὴ διάταξη, τὸ Ταμεῖο Ἐθνικοῦ Στόλου θεωρεῖται ὅτι ἔχει ἀδιαλείπτως τὴν νομὴ ἀκινήτου κτήματος ἀπὸ τὴν κτήση τῆς κυριότητος, ἀσχέτως πρὸς κάθε ἀφαίρεσίν της). Τέλος, κατὰ τὴν διάταξη τοῦ ἄρθρου 62 § 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», διὰ τῆς ὁποίας καθηργήθη καὶ ὁ προαναφερόμενος Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 23 τοῦ Α.Ν. 1539/1939 «Περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων Κτημάτων», ὅπως αὐτὸς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἔχουν ἐφαρμογὴ καὶ ἐπὶ κτημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἄρθρο 1 § 4 τοῦ ἰδίου νόμου Νομικὰ Πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐνορίες μὲ τοὺς Ἐνοριακοὺς Ναοὺς των. Ἀπὸ τὸν συνδυασμὸ τῶν διατάξεων αὐτῶν συνάγεται, ὅτι, προκειμένου διὰ κτήμα Ἐνοριακοῦ Ναοῦ, ὁ χρόνος τῆς κτητικῆς παραγραφῆς καὶ εἰδικότερον ἐκεῖνος τῆς ἐκτάκτου χρησικτησίας ἠδύνατο νὰ ἀρχίσει ἀπὸ τὴν 23-2-1946 (χρονολογία εἰσαγωγῆς τοῦ Α.Κ.) καὶ νὰ συμπληρωθῇ μέχρι τὴν 18-8-1969 (Χρονολογία ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ προαναφερομένου Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατ' ἄρθρ. 19), ὑπὸ τὸν ὄρο ὅτι ἡ νομὴ τοῦ κτήματος δὲν εἶχε ἀφαιρεθῆ, ἀλλὰ εἶχε παραχωρηθῆ εἰς τὸν χρησιδεσπύζοντα, ἀπὸ τὸν Ἐνοριακὸ Ναό, ἔστω καὶ ἀτύπως, ἀφοῦ ἡ σύμβαση διὰ τὴν μεταβίβαση τῆς νομῆς εἶναι ἄτυπος καὶ ἀναιτιώδης, ἀσχέτως τῆς ὑπάρξεως ἢ ὄχι ὑποκειμένης αἰτίας ἢ τῆς ἐγκυρότητός της (Α.Π. 695/1994 ΝοΒ 43 (1995), 827, Ἐφ. Ἀθ. 4889/1999 Ἐλ. Δικ/νη 41 (2000), 861, Ἐφ. Ἀθ. 4164/2001 Ἐλ. Δικ/νη 2001, 1371. (...). Εἰς τὴν παρούσα περίπτωσι, ἀπὸ τὴν δέουσα ἐκτίμησι τῶν καταθέσεων τῶν μαρτύρων ἀποδείξεως καὶ ἀνταποδείξεως (...), καθὼς καὶ ἀπὸ πάντα τὰ ἐγγράφα τὰ ὁποῖα προσκομίζονται καὶ ἐπικαλοῦνται οἱ διάδικοι (...), ἀποδεικνύονται, κατὰ τὴν κρίση τοῦ Δικαστηρίου, τὰ κατωτέρω πραγματικὰ περιστατικά: Τὸ ἐπίδικο ἀκίνητο ἀποτελεῖ οἰκόπεδο, ἐκτάσεως 3.000 περίπου m², τὸ ὁποῖο κεῖται εἰς θέση «ΒΑΛΑΓΙΩΡΓΟΥ» ἢ «ΓΙΑΧΑ» τῆς Κτηματικῆς Περιφερείας τῆς Κοινότητος Γλυκομηλέας τοῦ Ν. Τρικάλων (...). Ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου αὐτοῦ ὁ ἐνάγων, Ἱερὸς

Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου Γλυκομηλέας, ἥσκει συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως διακατοχικὲς πράξεις μὲ διάνοια κυρίου καὶ καλὴ πίστι ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλίας, κατὰ τὸ ἔτος 1881, ἕως τὸ ἔτος 1946 (χρόνος εἰσαγωγῆς τοῦ Α.Κ.) καὶ ἀκολούθως μέχρι τὸ ἔτος 1990 χωρὶς ἀναγκαίως τὸ στοιχεῖο τῆς καλῆς πίστεως. Εἰδικότερον, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 ἐπέβλεπε αὐτό, ὡς ἐκκλησιαστικὴ περιουσία, διὰ τῶν ὀργάνων του (τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς), ἐνῶ κατὰ τὸ ἔτος 1936 ἀνήγειρε ἐπ’ αὐτοῦ μικρὴ οἰκία, προκειμένου νὰ τὴν διαθέτει διὰ τὴν διαμονὴν τοῦ ἐκάστοτε ἱερέως του. Πράγματι, κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ παρεχώρησε τὴν ἀνωτέρω οἰκία εἰς τὸν τότε Ἱερέα Χ.Π., ὁ ὁποῖος διέμενε ἐντὸς αὐτῆς, ἐκαλλιέργει τὸ λοιπὸ οἰκοπέδο μὲ λαχανικὰ καὶ γενικῶς κατεῖχε τὸ ἐπίδικο, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω παρακλητικῆς σχέσεως, διὰ λογαριασμὸ τοῦ ἐνάγοντος. Κατὰ τὸ ἔτος 1942-1943, αὐτός, φοβηθεὶς ἀπὸ τὴν τότε ἐπικρατοῦσα κατάστασι, ἔφυγε ἀπὸ τὴν ἐνορία τῆς Κοινότητος Γλυκομηλέας καὶ ὁ ἐνάγων, πού ἔμεινε χωρὶς Ἱερέα, ἐπέβλεπε τὸ ἐπίδικο ἀκίνητο διὰ τῶν ὀργάνων του, μέχρι τοῦ ἔτους 1950 περίπου, ὅτε παρεχώρησε καὶ πάλι τὴν χρῆσιν τῆς οἰκίας καὶ τοῦ οἰκοπέδου εἰς ἕτερον Ἱερέα, πού πῆρε τὴν θέση τοῦ προηγουμένου, ὀνόματι «Παπα-Γιωργος». Κατὰ τὸ ἔτος 1952 ἐπανῆλθε εἰς τὴν ἐνορία τοῦ ἐνάγοντος, ὡς Ἱερέας, ὁ προαναφερόμενος Ἱερέας Χ.Π., εἰς τὸν ὁποῖο παρεχωρήθη καὶ πάλι, δυνάμει σχέσεως χρῆσιδανείου, ἡ χρῆσις τοῦ ἐπιδίκου καὶ ἡ ἐπ’ αὐτοῦ οἰκία, αὐτὸς δὲ διέμενε ἐντὸς τῆς οἰκίας μετὰ τῆς οἰκογενείας του μέχρι τοῦ ἔτους 1963, ὅτε ἀπεβίωσε. Μέλος τῆς οἰκογενείας τοῦ ρηθέντος Ἱερέως Χ.Π. ἦτο καὶ ὁ ἐγγονὸς αὐτοῦ Γ.Π., ὁ ὁποῖος, μετὰ τῆς συζύγου του, α’ ἐναγομένης, διέμενε εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου οἰκοπέδου οἰκία. Αὐτοὶ συνέχισαν νὰ διαμένουν εἰς τὴν οἰκία αὐτὴ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἱερέως Χ.Π., παρακλητικῶς, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἐνάγοντος, (...) Κατὰ τὸ ἔτος 1990 καὶ ἐν ὄψει τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ α’ ἐναγομένη καὶ τὰ τέκνα της δὲν διέμεναν πλέον εἰς τὴν Γλυκομηλέα Τρικάλων, ὁ ἐνάγων ἠξίωσε ἀπὸ αὐτῆ τὴν ἐκκένωση τῆς οἰκίας καὶ τὴν ἀπόδοσίν της μετὰ τοῦ ἐπιδίκου οἰκοπέδου εἰς αὐτόν. Ἡ τελευταία, ὁμως, ἠρνήθη τοῦτο, ἀντιποιομένη ἔκτοτε τὴν ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου ἀκινήτου νομὴν τοῦ ἐνάγοντος, ἐνῶ, (...) μετεβίβασε αὐτὸ κατὰ ψιλὴ κυριότητα, ἐξ ἀδιαιρέτου καὶ κατ’ ἰσομοιρίαν, εἰς τοὺς β’ καὶ γ’ ἐναγομένους, οἱ ὁποῖοι, μετὰ τῆς ἰδίας, κατέχουν αὐτό, κατὰ τὸν χρόνον ἀσκήσεως τῆς ἀγωγῆς (...).

Ἐπὶ τῇ βάσει τούτων, ὁ ἐνάγων, διὰ τῆς, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 καὶ ἐπὶ χρόνον ὑπερβαίνοντα τὴν τριακονταετία μέχρι τοῦ ἔτους 1946 (ὅτε εἰσῆχθη ὁ Α.Κ.), κατοχῆς τοῦ ἐπιδίκου ἀκινήτου, μὲ διάνοια κυρίου καὶ καλὴ πίστι, ἀπέκτησε κυριότητα, δι’ ἐκτάκτου χρῆσικτησίας, ἐπ’ αὐτοῦ, τὴν ὁποία οὐδέποτε ἀπώλεσε. Οἱ ἐναγόμενοι, διὰ δηλώσεως τῶν ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδίκου Δικαστηρίου καὶ ἀναφορᾶς στὶς προτάσεις των, ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ πρώτη τούτων (δικαιοπάροχος τῶν λοιπῶν διὰ τοῦ προαναφερομένου συμβολαίου γονικῆς παροχῆς) ἐνέμετο συνεχῶς τὸ ἐπίδικο, διάνοια κυρίου, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1963 (ἀρχικῶς μετὰ τοῦ συζύγου της Γ.Π.), ὅπως ἐνέμετο αὐτὸ καὶ ὁ δικαιοπάροχος της ἱερέας Χ.Π., ἀπὸ τὸ ἔτος 1934 ὅτε τοῦ παρεχώρησε αὐτὸ ἀτύπως ὁ ἐνάγων καὶ ἐπομένως ἀπέκτησε κυριότητα ἐπ’ αὐτοῦ δι’ ἐκτάκτου χρῆσικτησίας. Ὅμως, ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς τῶν ἐναγομένων πρέπει νὰ ἀπορριφθῆ, ἐφ’ ὅσον, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προαναφερομένων, δεκτῶν γενομένων, πραγματικῶν περιστατικῶν, ὁ ρηθεὶς ἱερέας ἀρχικῶς καὶ ἡ α’ ἐναγομένη ἀκολούθως κατεῖχαν τὸ ἐπίδικο ἀκίνητο καὶ διέμεναν εἰς τὴν ἐπ’ αὐτοῦ οἰκία, δυνάμει τῆς ἀνωτέρω σχέσεως χρῆσιδανείου, διὰ λογαριασμὸ τοῦ ἐνάγοντος. Ἀνεξαρτήτως τούτου, ὅπως προεξετέθη, ὁ ἐνάγων, μέχρι τοῦ ἔτους 1946 (ὅτε εἰσῆχθη ὁ Α.Κ.), εἶχε ἀποκτήσει κυριότητα ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου ἀκινήτου. (...) Ἐπομένως, συμφώνως πρὸς ὅσα ἐκτίθενται εἰς τὴν μείζονα σκέψιν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϊσχύσαντος Β.Ρ. Δικαίου, δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ χρῆσικτησία εἰς βάρος τοῦ ἐνάγοντος μέχρι τοῦ ἔτους αὐτοῦ (23-2-1946). Δυνατότητα νὰ χρῆσιδεσποῦσιν οἱ προαναφερόμενοι (ἱερέας καὶ α’ ἐναγομένη), ἐφ’ ὅσον «τοὺς εἶχε παραχωρηθῆ» ἡ νομὴ τοῦ ἐπιδίκου ἀκινήτου, θὰ εἶχαν ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω χρόνου (23-2-1946) μέχρι τὴν 18-8-1969. Ὅμως, κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1946 ἕως 1952, ὁ ἀνωτέρω ἱερέας δὲν ἦτο ἱερέας τοῦ ἐνάγοντος καὶ δὲν διέμενε εἰς τὴν Γλυκομηλέα Τρικάλων, ἐνῶ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου ἀκινήτου οἰκία διέμενε ὁ ἕτερος Ἱερέας Παπαγιώργης (πού τὸν ἀντικατέστησε), ἐπὶ τῇ βάσει σχέσεως χρῆσιδανείου μὲ τὸν ἐνάγοντα. Ἀπὸ τοῦ ἔτους δὲ 1952, ὅτε αὐτὸς ἐπανῆλθε εἰς τὴν Γλυκομηλέα, ὡς ἱερέας τοῦ ἐνάγοντος, μέχρι τὴν 18-8-1969, ἀφ’ ἐνός δὲν ἔξαρχεὶ ὁ χρόνος πρὸς κτήσιν κυριότητος διὰ χρῆσικτησίας (εἰκοσαετία), ἀφ’ ἑτέρου δὲ δὲν ἀποδεικνύεται ἐκουσία παράδοσις «τῆς νομῆς» εἰς αὐτόν (καὶ τὴν α’ ἐναγομένην) ἀπὸ τὸν ἐνάγοντα. Διὰ τὸ χρονικὸ διάστημα μετὰ τὴν 18-8-1969 ἡ ἐνέργεια ὁποιοδήποτε δια-

κατοχικῶν πράξεων δὲν δύναται νὰ ὀδηγήσει εἰς κτήση κυριότητος, διὰ χρησικτησίας, ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου ἀκινήτου, συμφώνως πρὸς ὅσα ἐκτίθενται εἰς τὴν μείζονα σκέψη. (...) Κατ' ἀκολουθίαν πάντων ὧσων ἀνωτέρω ἐξετέθησαν, πρέπει νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή, νὰ ἀναγνωρισθῇ ὁ ἐνάγων κύριος τοῦ ἐπιδίκου ἀκινήτου καὶ νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ ἐναγόμενοι νὰ ἀποδώσουν αὐτὸ εἰς τοῦτον. Τὸ Πρωτόδικο, ὄθεν, Δικαστήριον, τὸ ὁποῖο, διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεώς του, ἔκρινε ὁμοίως, δὲν ἔσφαλε περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ τὴν ἐκτίμηση τῶν ἀποδείξεων πού ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν κρίση του καὶ πρέπει ὅλοι οἱ λόγοι τῆς ἐφέσεως καὶ αὐτὴ εἰς τὸ σύνολό της νὰ ἀποριφθοῦν, ὡς κατ' οὐσίαν ἀβάσιμοι.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἡ σχολιαζόμενη ἀπόφαση θίγει πολλὰ ζητήματα πού ἀφοροῦν ἄμεσα τὸ περιουσιακὸ δίκαιον τῆς Ἐκκλησίας. Ἕνα βασικὸ θέμα πού ἐμφανίζει ὅμως περισσότερο θεωρητικὴ παρά πρακτικὴ –τουλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος– σημασία εἶναι τὸ τοῦ εἰδικότερου περιεχομένου τῆς νομικῆς προσωπικότητος δημοσίου δικαίου τῶν ἀναφερόμενων στὸ ἄρθρον 1 § 4 τοῦ Ν. 590/1977 ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων. Δὲν θὰ ὑπεισέλθω ὅμως στὴ διερεύνηση τοῦ θέματος αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἀναλύεται ἐπαρκῶς σὲ σχόλιον τοῦ ἐφέτη κ. Γεωργίου Ἀποστολάκη ἐπὶ τῆς ἴδιας ὡς ἄνω ἀποφάσεως πού, καθ' ὅσον γνωρίζω, δημοσιεύεται σὲ προσηχὲς τεῦχος τῆς «Ἑλληνικῆς Δικαιοσύνης». Περιορίζομαι λοιπὸν στὶς ἀκόλουθες ἐπισημάνσεις.

1. Κατὰ τὴν ὡς ἄνω ἀπόφαση, πού ἐπαναλαμβάνει ὡς πρὸς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὸ σκεπτικὸν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ὀλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου 1741/80 (NoB 29, 1981, σ. 1224) «οἱ ἐνοριακοὶ ναοὶ ἀπετέλουν νομικὰ πρόσωπα ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὸν νόμον γενικῶς». Ἡ πρότασις στηρίζεται ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ βυζαντινοῦ δικαίου Cod. Just. 1.2.1 (= Βασ. 5.1.1) καὶ 1.2.25(26). [Ἐὰς μοῦ ἐπιτραπεῖ ἐδῶ νὰ διερωτηθῶ, γιὰ ποιὸν ἀνεξήγητο λόγον σὲ πολλές δικαστικὰς ἀποφάσεις ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεται ἡ παραπομπὴ σὲ διατάξεις τοῦ Corpus iuris civilis κατὰ τὴν ἀκολουθούμενην τὸν 190 αἰῶνα μέθοδον, πού οἱ νεώτεροι νομικοὶ, ἐξοικειωμένοι μὲ τὸν σύγχρονον τρόπο παραπομπῆς, ἀδυνατοῦν νὰ ἀποκρυπτογραφήσουν;] Τὸ ἀπόσπασμα σχετικὰ μὲ τὴν νομικὴν προσωπικότητα τῶν ναῶν

δὲν εἶναι ὀρθόν, γιὰτὶ ἡ ρωμαϊκὴ νομικὴ σκέψις ἀντιλαμβάνοταν τὰ νομικὰ πρόσωπα, πρωτίστως δὲ τὴν Ρωμαϊκὴν Πολιτείαν, ὡς τὴν ὁλότητα τῶν μελῶν τους, χωρὶς τὴν ἀφαιρετικὴν δυνατότητα νὰ προσδώσει σὲ αὐτὰ διακριτὴν προσωπικότητα (βλ. M. Kaser, Das römische Privatrecht, τ. Β', β' ἔκδ., Μόναχο 1975, σ. 151). Μὲ τὴν πρώτη ἀπὸ τὶς παραπεμπόμενες διατάξεις (ὀρθῶς: Cod. Theod. 16.2.6 = Cod. Just. 1.2.1.) ἀπένευμε ὁ Μ. Κωνσταντῖνος τὸ 321 στὴν Ἐκκλησίαν τὴν testamenti factio passiva, τὴν ἰκανότητα δηλαδὴ νὰ κληρονομεῖ ἐκ διαθήκης (Ἄν. Χριστοφιλοπούλου, Ἑλλην. Ἐκκλησ. Δίκαιον, Ἀθήναι 1965, σ. 33), χωρὶς μνεῖα ἄλλων νομικῶν συνεπειῶν, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία ἀντιμετωπιζόταν ὄχι ὡς ἰδιαιτέρον πρόσωπον, ἀλλὰ ὡς ἡ ὁλότητα τῶν πιστῶν της (Kaser, ὅπ. ἀνωτ. σ. 156 ἐπ. μὲ περαιτέρω βιβλιογραφία). Στὴ δευτέρῃ ἀπὸ τὶς ὡς ἄνω διατάξεις, δηλ. Cod. Just. 1.2.25(26), πρόκειται γιὰ νόμον τοῦ Ἰουστινιανοῦ (530), μὲ τὸν ὁποῖον αἴρονται ἀμφισβητήσεις, ὅταν σὲ διαθήκῃ ἢ κληροδοσίᾳ ἀναφέρεται ὡς τιμῶμενος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἢ κάποιος Ἅγιος χωρὶς ἄλλον προσδιορισμὸν. Στὸν νόμον αὐτὸν γίνεται μνεῖα «εὐκτηρίων οἴκων», ὅπου αὐτοὶ νοοῦνται ὡς σύνολον περιουσιακῶν στοιχείων – ἡ ἔννοια τοῦ ἰδρύματος ἐν σπέρματι (πρβλ. Γ. Πετροπούλου, Ἱστορία καὶ Εἰσηγήσεις ρωμ. δικαίου, β' ἔκδ., Ἀθήναι 1963, σ. 468 ἐπ.).

2. Μὲ ἄλλο νόμον τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἐπίσης τοῦ 530 (Cod. Just. 1.2.23 προοίμ., ὄχι 1.3.23, ὅπως στὴν Α.Π. 695/94, NoB 43, 1995, σ. 828) ἀποκλείσθηκε ἡ κτήσις τῆς κυριότητος ἐκκλησιαστικοῦ ἀκινήτου ἀπὸ τρίτον μὲ χρησικτησία. Μὲ τὶς Νεαρεὲς 111 κεφ. 1 καὶ 131 κεφ. 6 (= Βασ. 5.2.14 καὶ 5.3.7, ἀντιστοίχως) δὲν ρυθμίσθηκε ὅμως θέμα χρησικτησίας, ἀλλὰ ὀρίσθηκε ὅτι οἱ ἀπαιτήσεις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἰδρυμάτων της παραγράφονται μετὰ 40ετία (βλ. ἀναλυτικὰ Α. Knecht, System des justinianischen Kirchenvermögensrechtes, Στουτγάρδη 1905, ἀνατύπ. Ἄμστερνταμ 1963, σ. 131 ἐπ.).

3. Μετὰ τὴν ἐπέκταση τῶν ἐδαφικῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος πρὸς Βορρᾶν ἐκδόθηκε τὸν Μάϊον 1882 Πατριαρχικὴ καὶ Συνδικτικὴ Πράξις «περὶ ὑπαγωγῆς τῶν ἐπαρχικῶν Ἠπείρου καὶ Θεσσαλίας τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος». Μετὰ τὴν ὑπαγωγή αὐτὴ ἡ νομοθεσία πού ἴσχυε γιὰ τὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ γιὰ τὶς ὁργανωτικὰς τῆς ὑποδιαίρέσεις ἐπεκτάθη καὶ στὶς ὡς ἄνω ἐπαρχίες, κατ' ἐξοχὴν δὲ οἱ ἀστικοῦ περιεχομένου νόμοι τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, σύμφωνα μὲ τὸ γνωστὸ Διάταγμα τῆς Ἀντιβασιλείας τῆς 23ης Φεβρουαρίου

1835, ἐπομένως καὶ ὄλοι οἱ ἀναφερόμενοι στὴ διαχείριση τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Προηγουμένως, στὶς 20 Ἰουνίου (2 Ἰουλίου) 1881 εἶχε ὑπογραφεῖ σύμβαση μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ποὺ κυρώθηκε μὲ τὸν Ν. ᾠΛΖ' τῆς 11/13.3.1882, μὲ τὴν ὁποία ἐπιδιώχθηκε «ἡ νομικὴ ρύθμιση τῆς ἰδιοκτησιακῆς σχέσεως ὀρισμένων κατηγοριῶν δικαιούχων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, ποὺ εἶχαν κτηθεῖ ὑπὸ τὸ ὀθωμανικὸ δικαίκο σύστημα - ρύθμιση, ὁμως, ποὺ ἐγινε κατὰ τρόπο “ἐμβόλιμο” μέσα στὸν κορμὸ τοῦ δικαίου ποὺ ἴσχυε καὶ λειτουργοῦσε τότε στὴν Ἑλλάδα» (Γ. Νάκου, Τὸ νομικὸ καθεστῶς τῶν τέως δημοσίων ὀθωμανικῶν γαιῶν. 1821-1912, Θεσσαλονίκη 1984, σ. 217). Οἱ σκέψεις τῆς ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴ διατάξεων τοῦ ὀθωμανικοῦ δικαίου εὐθυ-

γραμμίζονται ἀπολύτως πρὸς τὴ γενικὴ στάση τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων ἀπὸ τὸ 1882 καὶ ὕστερα ἀπέναντι στὴν τέως ὀθωμανικὴ νομοθεσία, νὰ τὴν ἀναγνωρίσουν δηλαδὴ ὡς προγενέστερη ἡμεδαπὴ (πρβλ. Νάκου, ὄπ. ἀνωτ. σ. 419).

4. Πολλὰ ἐρωτηματικὰ προκαλεῖ, τέλος, ἡ θέση τοῦ Ἀρείου Πάγου (695/94), ὅτι προϋπόθεση τῆς ἔκτακτης χρησικτησίας εἶναι ἡ ἐκούσια παραχώρηση τῆς νομῆς πρὸς τὸν χρῆσιδεσπόμενον, ἔστω καὶ ἀτύπως, χωρὶς νὰ προκύπτει ἀπὸ ποῦ προκύπτει αὐτὸς ὁ οὐσιωδέστατος περιορισμός.

Σπυρίδων Ν. Τρωιάνος

Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

**Ὁ νέος Νόμος 3232/2004
καὶ ἡ ἀφυπηρέτηση
τῶν Ἐφημερίων**

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν δημοσιεύθηκε μὲ τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (φ. 48 Α τῆς 12.02.2004) ὁ Νόμος 3232 «Θέματα κοινωνικῆς ἀσφάλισης καὶ ἄλλες διατάξεις», στὸ ἄρθρο 22 τοῦ ὁποίου εἰσάγονται «Εἰδικές ρυθμίσεις φορέων ἐπιχειρηματικῆς ἀσφάλισης καὶ πρόνοιας». Ἡ παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ προβλέπει τὰ ἑξῆς: «Κληρικοί πού εἶναι ἀσφαλισμένοι στὸ Ταμεῖο Πρόνοιας Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος ἔχουν δικαίωμα κατὰ τὸ χρόνο ἀσκήσεως τοῦ λειτουργήματός τους νὰ ζητήσουν ἐφάπαξ βοήθημα ἀπὸ τὸ ἐν λόγω Ταμεῖο γιὰ τὰ ἔτη ἀσφάλισής τους, ἐφόσον κατὰ τὸ χρόνο ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἴτησης ἔχουν συμπληρώσει τὸ 65ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους καὶ 15ετῆ ἀσφάλιση στὸ Ταμεῖο αὐτό. – Ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀσφαλισμένους κληρικούς κάνουν χρῆση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ δὲν δικαιοῦνται ἐτέρου ἐφάπαξ βοηθήματος ἀπὸ τὸ Ταμεῖο παρὰ μόνον ἐπιστροφή τῶν εἰσφορῶν τους ἀτόκως γιὰ τὸν ὑπόλοιπο χρόνο ἀσκήσεως τοῦ λειτουργήματος καὶ μέχρι τῆ συνταξιοδότησής τους». Ἡ ρύθμιση ἀφορᾷ ὅλους τοὺς κληρικούς πού εἶναι ἀσφαλισμένοι στὸ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε., ἐνδιαφέρει ὡστόσο ἀμεσότερα ὄσους κατέχουν ἐφημεριακὴ θέση.

Ἡ ἀποχώρηση τῶν Ἐφημερίων ἀπὸ τὴν ἐνεργὸ ὑπηρεσία λόγω συμπληρώσεως ὁρίου ἡλικίας ἔχει μᾶλλον μακρὰ προῖστορία. Ὁ Ἄν. Νόμος 2200/1940 «Περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὄριζε στὸ ἄρθρο 57, ὅτι ὁ Ἐφημέριος παύεται μόνις συμπληρώσει τὸ 75ο ἔτος τῆς ἡλικίας, πού διαπιστώνεται μὲ βάση τὴ ληξιαρχικὴ πράξη γεννήσεως ἢ τὸ μητρώο τῶν ἀρρένων. Ἡ Δ.Ι.Σ. εἶχε ὡστόσο τὴ δυνατότητα, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτη, νὰ τὸν διατηρήσει στὴν ὑπηρεσία, ἐφ' ὅσον ἔκρινε ὅτι ὁ συγκεκριμένος κάθε φορὰ κληρικός ἦταν σὲ θέση νὰ ἐξακολουθήσει νὰ ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά του. Παράλληλα, στὸ ἴδιο ἄρθρο, προέβλεπε ὁ νόμος τὴ διαδικασία γιὰ τὴ διαπίστωση τῆς ἀνικανότητος ἐκτελέσεως τῶν ἐφημεριακῶν καθηκόντων λόγω νόσου σωματικῆς ἢ πνευματικῆς, πρὶν ἀπὸ τὴ συμπλήρωση τοῦ 75ου ἔτους. Τὴ δυνατότητα ὑποβολῆς παραιτήσεως δὲν προέβλεπε ὁ νόμος. Ὑποστηρίχθηκε παρ' ὅλα αὐτὰ στὴ θεωρία ὅτι εἶναι δυνατὴ, μὲ ἀνάλογη ἐφαρμογὴ ὄσων ἰσχύουν ἐπὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων (Ἀναστ. Χριστοφιλόπουλος, Ἑλλην. ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον, Ἀθῆναι 1965, σ. 191 ἐπ.). Οἱ διατάξεις αὐτῆς τοῦ Ν. 2200/1940 ἐπαναλήφθηκαν ἀπὸ τὸ ἄρθρο 46 τοῦ Κανονισμοῦ ἀριθμ. 2 τῆς 28 Ἀπριλίου 1969/19 Σεπτεμβρίου 1970 «Περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» πού ἐκδόθηκε μὲ βάση τὶς οἰκειῆς ἐξουσιοδοτικῆς διατάξεις (κυρίως τοῦ ἄρθρου 24 § 4) τοῦ Ν. Διατάγματος 126/1969 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἐρμηνεύοντας τὶς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ αὐτοῦ ἔκρινε τὸ Γ' Τμῆμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὅτι «οἱ ἱερεῖς δύνανται νὰ παραιτηθῶσιν ἐκ τῆς θέσεών των, ὡς ἐφημερίων, ἐφ' ὅσον τῆ αἰτήσεως των διορίζονται ἐφημέριοι καὶ δὲν τίθενται ὑπὸ τοῦ νόμου περιορισμοὶ ὡς πρὸς τὴν ἀσκήσιν τοῦ δικαιώματος αὐτῶν νὰ παραιτηθῶσιν ἐκ τῆς θέσεως εἰς ἣν τῆ αἰτήσεως των διορίζονται» (356/1975). Ἀρμόδιος κατὰ τὴν ἴδια ἀπόφαση νὰ ἀποδεχθεῖ τὴν παραιτήση εἶναι ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης καὶ ὄχι τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

Τὰ δύο θέματα, τῆς ὑποβολῆς παραιτήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἀφ' ἑτέρου, θέλησε νὰ συνδέσει μεταξύ τους ἡ Κληροκοιτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάξεως τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας (Ν. 590/1977), ὁ ὁποῖος ὄρισε στὸ ἄρθρο 37 § 5 τὰ ἑξῆς: «Ἐφημέριοι δύνανται νὰ ἀποχωροῦν τῆς

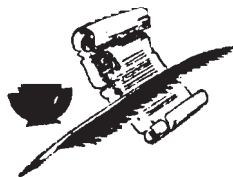
ὑπηρεσίας τῇ αἰτήσῃ των μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 70οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των, πρὸ δὲ αὐτοῦ διὰ λόγους ἀνικανότητος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐφημεριακῶν των καθηκόντων ἔνεκα νόσου πνευματικῆς ἢ σωματικῆς, πιστοποιουμένης κατὰ τὰς οἰκείας περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις, τῆς περὶ τούτου γνωμοδοτήσεως προκαλουμένης τῇ αἰτήσῃ των ἢ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως».

Τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας μὲ νεώτερη ἀπόφασί του (153/1993, Τμ. Γ') ἐνέμεινε στὴν ἄποψη, ὅτι ὁ ἀρμόδιος Μητροπολίτης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἀποδεχθεῖ τὴν ἐγκύρως ὑποβληθεῖσα παραιτήση Ἐφημερίου, χωρὶς νὰ πρέπει νὰ αἰτιολογήσῃ εἰδικῶς τὴν περὶ ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως πράξι του. Ὡς πρὸς τὴν ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεως ὁμως ἀναγράφεται στὴν ἀπόφαση, ὅτι πρέπει κατ' ἀρχὴν νὰ παρέχεται στὸν παραιτούμενο Ἐφημέριο ὁ ἀναγκαῖος χρόνος γιὰ τυχὸν ἀνάκληση τῆς ὑποβληθείσας παραιτήσεως, ἐκτὸς ἂν λόγοι δημοσίου συμφέροντος ἐπιβάλλουν τὴν ἄμεση ἀποδοχὴ τῆς. Ἐξυπακούεται ὅτι στὴν ἔννοια τῶν λόγων δημοσίου συμφέροντος περιλαμβάνονται καὶ ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλει ἡ ποιμαντικὴ. Τέλος, ἐπισημαίνει τὸ Δικαστήριον στὴν ἀπόφασί του, ὅτι οἱ διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ τοὺς ὁποίους καταργεῖται τὸ ὄριο ἡλικίας τῶν Ἐφημερίων «βαίνουν παραλλήλως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ περὶ Μητροπολιτῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν προβλέπουν διὰ τοὺς Μητροπολίτας ὑποχρεωτικὸν ὄριον ἡλικίας, ἑναρμονιζόμενου οὕτω τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου κατὰ τὸ σημεῖον τοῦτο πρὸς τοὺς διέποντας τὴν ζωὴν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἱεροῦς Κανόνας».

Μὲ βάση τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω νομολογιακῶς ἀνα-

γνωρισθεῖσα δυνατότητα τῶν Ἐφημερίων νὰ παραιτοῦνται ἐλευθέρως ἀπὸ τῆς θέσης, τὴν ὁποία κατέχουν, δέχθηκε τὸ Ἀνώτατο Διοικητικὸ Δικαστήριον (3575/1983, Τμ. Γ') ὅτι μὲ τὸ ἄρθρο 37 § 5 τοῦ Ν. 590/1977 καταργήθηκε τὸ ὄριο ἡλικίας γιὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἔξοδο τῶν Ἐφημερίων ἀπὸ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσία, ποὺ ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὴν εὐχέρεια νὰ ἀποχωροῦν τῆς ὑπηρεσίας τῇ αἰτήσῃ τους μὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 70οῦ ἔτους — περιορισμὸς ὁμως ποὺ δὲν ἰσχύει, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὰ προεκτεθέντα, ἡ ὑποβολὴ παραιτήσεως εἶναι σὲ ὅποιοδήποτε χρόνο δυνατὴ. Περαιτέρω, μὲ πολὺ πρόσφατη ἀπόφαση τοῦ ἴδιου ἀνωτάτου δικαστηρίου (Σ.τ.Ε. 3120/2002, Τμ. Γ', «Ἐκκλησία» Φεβρουαρίου 2004 σ. 136 ἐπ.) κατέστη σαφές, ὅτι ἡ ρύθμιση ἀφορᾷ ὄλους τοὺς κληρικούς ποὺ κατέχουν ἐφημεριακὰς θέσεις σὲ ναοὺς οἰασδήποτε κατηγορίας καὶ ὄχι μόνον τοὺς ἐνοριακοὺς.

Μέχρι τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ν. 3232/2004 ἦταν ἐφικτὴ ἡ εἰσπραξὴ τοῦ ἐφάπαξ βοηθήματος ἀπὸ τὸ Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε. μόνον μετὰ τὴ συνταξιοδότηση, πράγμα ποὺ πιθανότατα ὀδηγοῦσε πολλοὺς Ἐφημερίους σὲ πρόωρη ἔξοδο ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία, πρὶν ἀπὸ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 70οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας τους, γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση ἐκτάκτων (καὶ ἐπειγουσῶν) οἰκονομικῶν ἀναγκῶν τῆς οἰκογενείας τους. Ἦδη, μὲ τὴν νέα ρύθμιση, καθίσταται δυνατὴ ἡ εἰσπραξὴ τοῦ βοηθήματος, ἐφ' ὅσον πληροῦνται οἱ προϋποθέσεις τοῦ νόμου (συμπλήρωσιν τοῦ 65οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας καὶ ἀσφάλισιν 15ετοῦς διάρκειας) χωρὶς νὰ εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ἔξοδος τοῦ ἀσφαλισμένου ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία. Ἔτσι, διευκολύνεται ἡ παραμονὴ τῶν Ἐφημερίων στὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσία ἐπὶ μακρότερον χρόνον καὶ δὲν αὐξάνεται ἔτι περαιτέρω ὁ οὕτως ἢ ἄλλως μεγάλος ἀριθμὸς κενῶν ἐφημεριακῶν θέσεων σὲ πολλὰς Ἱ. Μητροπόλεις.

Θεσσαλονίκη, 22 Μαρτίου 2004

**ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΝΑ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΑΣ**

Α.Π.Θ. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. Βαρθολομαῖον καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον εἰς Βασιλεύουσαν

Κοιν.: Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλον καὶ τὴν περὶ Αὐτὸν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον εἰς Ἀθήνας

– Σεβ. Μητροπολίτην Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως, ὡς Τοποτηρητὴν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Παναγιώτατε, Πάτερ καὶ Δέσποτα, εὐλογεῖτε

Ἐπειδὴ ἐκ νέου αἱ πρωτοβουλίαί, διὰ τὴν διευθέτησιν καὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐπὶ συγκεκριμένου κειμένου ἐργασίας ἐπιτευχθείσης συμφωνίας, εὐρίσκονται εἰς χεῖρας Ὑμῶν, καθὰ πληροφοροῦμεθα ἐξ εὐλόγου ἀκαδημαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος ἀπὸ τὸν Τύπον, καὶ ἐπειδὴ ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία καὶ Ὑμεῖς προσωπικῶς, κατὰ δημοσιογραφικὰς πληροφορίας, ἐπιθυμεῖτε τὸ «ὑποδεικνύειν» πατριαρχικούς ὑποψηφίους, πέραν τοῦ νόμου, εἰς τὸν τελικόν, κατὰ τοὺς κανόνες καὶ τὸν νόμον, ἐγκεκριμένον κατάλογον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία, εἰρήσθω –καὶ τοῦτο προσεκτέον– ἐγκρίνουσα τὸν τελικόν κατάλογον, καθίσταται ἐκ τῶν ἰ. κανόνων καὶ τῆς κειμένης νομοθεσίας ἡ *ἰδία καὶ ἐκλεκτορικὸν σῶμα*, ἐπιτρέψατέ μοι, ἀκαδημαϊκῆ ἀδεία, ὅπως θέσω ὑπόψιν Ὑμῶν καὶ τῆς περὶ Ὑμᾶς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου σκέψεις τινάς, πρὸς περαιτέρω θετικὸν προβληματισμόν.

α. Εἶναι γεγονὸς ὅτι τόσοσιν ἡ Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ Πράξις, τοῦ Σεπτ. 1928, ὅσον καὶ ἡ Συνοδικὴ Πράξις τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Νοεμβρίου 1928, δὲν προσδιορίζουν ἐπακριβῶς τινι διαδικαστικῷ τρόπῳ ἐγγράφονται οἱ ὑποδεικνύμενοι πατριαρχικοὶ ὑποψήφιοι εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἐκλογίμων. Ἡ διατύπωσις «δικαιουμένοι καὶ τούτου ὑποδεικνύειν ὑποψηφίους» τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεως εἶναι γενικὸς λόγος, ἐνῶ ἔχει πλήρη τὴν ἀξίαν καὶ σημασίαν τῆς ὡς πρὸς τὸ σκοπούμενον. Ποῖον τοῦτο; Ὅτι «ἡ ἐκλογή Μητροπολιτῶν θὰ γίνηται μεταξὺ τῶν ἐν ταῖς Νέαις χώραις ἡμετέρων Θεολόγων Κληρικῶν, διότι ἄλλως ἐνδέχεται ἡ Ἱερὰ ἐν Ἀθήναις Σύνοδος ἐπὶ παραθεωρήσει τούτων, νὰ προβαίη εἰς ἀνάδειξιν Μητροπολιτῶν ἐκ τῶν κληρικῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (βλ. γνώμην τοῦ Πριγκιπωνήσων, εἰς ΑΟΠ, ΔΠΙΣ, 1928, σσ. 18-24,4 πρβλ. Ἀθ. Ἀγγελοπούλου, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία τῶν Νέων Χωρῶν, σελ. 143). Εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ὁ ὑποφαινόμενος προφορικῶς καὶ γραπτῶς, πάλιν καὶ πολλάκις, τονίζει: «Ἐμεῖς, π.χ., στὴν Βόρειο Ἑλλάδα εἴμαστε πάντοτε προβληματιζόμενοι καὶ στενοχωρημένοι, διότι, πολλάκις, γιὰ νὰ μὴν εἰπῶ πάντοτε, ἐπὶ 30 χρόνια τώρα, ἄξιοι κληρικοὶ ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου στὴν Βόρειο Ἑλλάδα (τ. Νέες Χῶρες) ἀγνοοῦνται γι' αὐτὲς ἐδῶ τῆς μητροπόλεως, ὅταν κενοῦνται. Βρίσκονται, βλέπετε, μακριὰ ἀπὸ τὴν κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ, δηλ. τὴν συνοδικὴ καὶ ἀρχιεπισκοπικὴ αὐλή» (βλ. ἄρθρον μου «Τὰ πατριαρχικὰ δίκαια στὴν Ἑλλάδα καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»)*.

Τοῦ
κ. Ἀθανασίου Ἀγγελοπούλου
Καθηγητοῦ Α.Π.Θ.

* Περιοδικὸ Ἐκκλησία, Τεύχος 1, Ἰανουάριος 2004, σελ. 34

Τὸ «ὑποδεικνύειν», λοιπόν, πρωτίστως καὶ οὐχὶ τὸ «ἐγκρίνειν» εἶναι τὸ σκοπούμενον. Προστέθη εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Πρᾶξιν τὸ «ἐγκρίνειν» πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ «ὑποδεικνύειν» καὶ οὐχὶ τοῦ «διαγράφειν». Τὸ τελευταῖον τοῦτο σαφῶς ἐξάγεται πάλιν ἐκ τῶν περὶ τοῦ ἰδίου θέματος διαμειφθέντων μεταξὺ τῶν μητροπολιτῶν Πριγκιποννήσων καὶ Σάρδεων καὶ δὴ ἐκ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Σάρδεων ὡς Εἰσηγητοῦ τοῦ κειμένου τῆς Πρᾶξεως εἰς εὐλογον καὶ λίαν εὐστοχον παρατήρησιν τοῦ πρώτου (βλ. αὐτόθι). Οὕτω πως, ἐξηγείται ὅτι καὶ εἰς τὴν Πατριαρχικὴν καὶ Συνοδικὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ 28 Ἰουλίου 2003, ὅπου τὸ πρῶτον τὸ δισερμηνευτὸν καὶ δισεξηγητὸν καὶ περὶ «ἐγκρίσεως», τίθεται εἰς εἰσαγωγικὰ μόνον ἢ διατύπωσις «δικαιωμένου καὶ τούτου ὑποδεικνύειν ὑποψηφίους» καὶ οὐχὶ καὶ ἡ ἀμέσως προηγουμένη «πρὸς ἐγκρισιν ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου».

β. Σαφέστερον διευκρινίζεται τὸ πατριαρχικὸν «ὑποδεικνύειν» εἰς τὴν Συνοδικὴν Πρᾶξιν τῶν Ἀθηνῶν, ὅταν εἰς τὸν ὅρον γ' διαγορευόνται: «Οἱ τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐπαρχιῶν τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀρχιερεῖς ἐκλέγονται ἐφεξῆς κατὰ τὰ ἐν τοῖς σχετικοῖς νόμοις περὶ ἐκλογῆς Ἀρχιερέων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὀριζόμενα, ὡς ἀπαιτεῖ καὶ ὁ νόμος 3615 ἐκ καταλόγου Ἐκλογίμων, ἐνῶ ἐγγράφονται καὶ οἱ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ὑποδεικνυόμενοι καὶ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων ὀριζόμενα προσόντα».

Ἡ «ὑπόδειξις» καὶ ἡ «ἐγγραφή», λοιπόν, ἐρείδεται ἐπὶ τῶν «κανόνων» πρῶτον, καὶ ἐπὶ «τῶν νόμων» τοῦ Κράτους δεύτερον. Τὸ πρῶτον εἶναι ἀρμοδιότης τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας, τὸ δεύτερον εἶναι διοικητικὴ ὑποχρέωσις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ ὅ,τι τοῦτο συνεπάγεται. Παρατηροῦμεν, συναφῶς, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς συμμετοχῆς (ὑπαγωγῆς καὶ ἀφομοιώσεως ὑπὸ ὄρους ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν) τῶν μητροπολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν ἰσοτίμως καὶ ἰσομερῶς εἰς τὴν ὅλην διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα, ἐξέλεξε ἱκανοὺς κληρικοὺς ὡς μητροπολίτας καὶ δὴ καὶ κυρίως ὡς Ἀρχιεπισκόπους Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐκ τῶν πατριαρχικῶν μητροπολιτῶν. Ἀπαριθμοῦμεν τοὺς Ἀρχιεπισκόπους: Χρῦσανθος Φιλίπιδης ἀπὸ Τραπεζοῦντος (1938-1941), Χρυσόστομος Χατζησταύρου ἀπὸ Φιλίππων (1962-1967), προηγουμένως ὁ Σπυρίδων Βλά-

χος ἀπὸ Ἰωαννίνων (1949-1956), Σεραφεῖμ Τίκας ἀπὸ Ἰωαννίνων (1974-1998). Ἀπὸ τὰ 75 χρόνια ἐφαρμογῆς τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1928, τὰ 43 χρόνια ἐπικεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰ περισσότερα δηλ. εἶναι μητροπολίται ἐκ πατριαρχικῶν θρόνων, ἓνα ἄριστο παράδειγμα διοικητικῆς ἐνότητος ὡς πρὸς τὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ καὶ πνευματικῆς ἀναφορᾶς ὡς πρὸς τὴν βασιλεύουσα καὶ ἀλληλοπεριχωρήσεως τῶν δύο δικαιοδοσιῶν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο τοῦτο νὰ ἰσχύσει, βελτιωμένων τῶν ἐξωτερικῶν συνθηκῶν, ἀμφιδρόμως, δηλ. καὶ μητροπολίται τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατ' ἀξίαν, νὰ προΐστανται καὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου. Λιγότεροι, ὅπωςδήποτε, εἶναι οἱ ἐκ τῶν μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν κληρικοί, ἐκλεγέντες εἰς μητροπολιτικὰς ἔδρας τῶν Νέων Χωρῶν. Δι' αὐτό, φυσικά, καὶ αἱ μόνιμοι διαμαρτυρίαι μας. Τὸ τελευταῖον τοῦτο δύναται νὰ βελτιωθεῖ μόνον εἰς ἓν πνεῦμα συνεργασίας καὶ ἀγάπης ἐν Χριστῷ, ἡ ὁποία καὶ μόνη ἔξω βάλλει τὸν φόβον καὶ τὴν καχυποψίαν, καὶ ἐρμηνεύει ὀρθῶς, μητρικῶς καὶ ἀδελφικῶς, καὶ τὰ συμπεφωνημένα κείμενα.

γ. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, τὰ ἐρωτήματα ποὺ τίθενται, Παναγιώτατε, Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος, εἶναι:

1. Πῶς εἶναι δυνατόν οἱ ὑπὸ τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας ὑποδεικνυόμενοι νὰ μὴν περιλαμβάνονται εἰς τὸν τελικὸν ἐγκεκριμένον κατάλογον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῶν Ἀθηνῶν; Ἡ ὁποία, εἰρήσθω —καὶ τοῦτο ἔχει σπουδαίαν σημασίαν προσεκτέαν— εἶναι τὸ ἀρμόδιον, καὶ κατὰ τὸν νόμον, ἐκλεκτορικὸν σῶμα; Πέραν τοῦ ὅτι εἶναι, κατὰ νόμον, ὅπως προείπομεν, ἡ μόνη ἀρμοδιὰ διὰ τὴν ἐγκρισιν καὶ τοῦ τελικοῦ καταλόγου;

2. Πῶς εἶναι δυνατόν οἱ ἐκλέκτορες νὰ δεχθῶν συνειδησιακῶς καὶ «ἀρχιερατικῶς» νὰ ρίψουν θετικὰς ψήφους ὑπὲρ τῶν πατριαρχικῶν ὑποψηφίων, ἐπὶ παραθεωρήσει ὄσων ἄλλων, τοὺς ὁποίους ἔχουν προηγουμένως οἱ ἴδιοι κανονικῶς καὶ νομίμως ἐγκρίνει εἰς τὸν τελικὸν κατάλογον;

3. Δὲν τίθενται, οὕτως, εἰς ὑποδεστέραν μοῖραν, καίτοι φαινομενικῶς, πέραν τοῦ νόμου, πατριαρχικῆ εὐνοία διακεκριμένοι, κατ' οὐσίαν ὁμως ἐκ πρώτης χειρὸς ὑπὸ τῶν ἐκλεκτόρων ἀποκεκομμένοι, οἱ πατριαρχικοὶ ὑποψήφιοι;

5. Ἐὰν υποθέσωμεν ὅτι οἱ πατριαρχικοὶ ἀρχιερεῖς ἦσαν οἱ Ἑλλαδικοὶ ἐκλέκτορες καὶ δὲν θὰ εἶχον τὸ δι-

καίωμα ἐγκρίσεως, ἀλλὰ μόνον τῆς ἐκλογῆς, πῶς θὰ ἀντιδροῦσαν;

6. Δὲν τίθενται ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ ἰσοτιμία καὶ ἰσονομία ὄλων τῶν ὑποψηφίων ὡς πολιτῶν, μὲ ἴσα πολιτικά, νομικά καὶ ἀνθρώπινα δικαιώματα, ὅταν διὰ τοὺς μὲν ὑπάρχει μόνον ἡ πατριαρχικὴ εὐλογία, διὰ δὲ τοὺς δὲ τὸ κόσκινον οὐχὶ μόνον τῶν κανόνων, ἀλλὰ καὶ τῶν νόμων καὶ πολλῶν ἄλλων κοινωνικῶν παραγόντων;

7. Ὅλα τὰ ἀνωτέρω δὲν θὰ προσκρούσουν εἰς λίθον; Εἰς τὴν κανονικὴν καὶ ἔννομον τάξιν τῆς Ἑλλάδος; Καὶ εἰς τὴν προσωπικὴν φιλοτιμίαν καὶ πικρίαν τῶν ἄλλων ὑποψηφίων, δυναμένων νὰ προσφύγουν εἰς τὴν ἑλληνικὴν καὶ εὐρωπαϊκὴν δικαιοσύνην; Εἰλικρινῶς δὲν ἠμπορῶ νὰ κατανοήσω, διατι πρέπει τὸ πατριαρχικὸν δίκαιον νὰ θέλη νὰ ὑπεισέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, διασπῶν τὴν καθεστηκυῖαν κανονικὴν καὶ νομικὴν τάξιν; Διὰ νὰ ἀποκτήσει μείζον κῦρος; Οὐδεμίαν ἀνάγκην ἔχει τὸ Πατριαρχικὸν δίκαιον, ὡς ὑπάτη πνευματικὴ Ἀρχὴ τοῦ Γένους μας, τὴν ἐπαύξησιν τοῦ κύρους του διὰ τῆς διασπάσεως ἐν Ἑλλάδι τῆς ἰσοτιμίας καὶ ἰσονομίας μεταξὺ τῶν πρὸς ἀρχιερατείαν ὑποψηφίων διὰ τὰς πατριαρχικὰς μητροπόλεις, ἐφ' ὅσον ἡ πρᾶξις ἀποδεικνύει ὅτι ἐν ἰσονομίᾳ καὶ ἰσοτιμίᾳ οἱ μητροπολίται τῶν Νέων Χωρῶν ἔχουν τιμηθεῖ μέχρι καὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου. Τὰ κατ' οὐσίαν πατριαρχικὰ προνόμια εἰς Ἑλλάδα εἶναι ἱκανὰ καὶ ἀρκετά, κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τοὺς νόμους καὶ δὲν χρειάζεται ἐπιπλέον τι. Ἡ μερίμνά μας ἐντεῦθεν κακεῖθεν, διὰ τὴν περιφρούρησιν αὐτῶν τῶν οὐσιωδῶν, σαφῶν καὶ ἀδιαμφισβήτητων καὶ κοινῶς καὶ ἀμοιβαίως παραδεκτῶν καὶ ἀποδεκτῶν δικαίων, δέον ὅπως εὐρίσκειται ἐν ἀνυστάκτῳ ἐγρηγόρει. Ἡμεῖς, τουλάχιστον, αὐτὸ παντοιοτρόπως ἐπὶ 35ετίαν ὄλην πράττομεν, καὶ πάντοτε ἐν τέλει ἐπιτυχῶς.

8. Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ἔχει χρέος, εἰς σεβασμὸν τῆς Πατριαρχικῆς Πράξεώς της, «ὑποδεικνύειν» ὑποψηφίους καὶ ἐπιτυχᾶν ἐκλογὰς ἐξ ἐνός καὶ τοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἐγκεκριμένου καταλόγου ἐκλογίμων πατριαρχικῶν ἢ μὴ ὑποψηφίων, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν ἐκκλησιαστικὴν συνείδησιν, ποιμαντικὴν, διοικητικὴν καὶ λειτουργικὴν τοιαύτην, ὥστε νὰ ἀποδίδουν τὰ «τοῦ Πατριάρχου τῷ Πατριάρχῳ καὶ τὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ», ὡς Προέδρῳ (τοῦ ὀφείλετε

μητρικῶς τὴν ἄνευ ἐτέρου κανονικὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου – ὁ Πρῶτος εἶναι καὶ Προέδρος, ὁ Προέδρος οὐχὶ πάντως καὶ Πρῶτος κανονικῶς) τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, δι' ὅ καὶ μόνον ἡ διοικητικὴ ἀναφορὰ πρὸς τὸ Πατριαρχεῖον, κατὰ τὰς δύο Πράξεις, τῶν μητροπολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν.

ε. Ἡ τυχὸν ἐμμονὴ εἰς τὸ «ὑποδεικνύειν», πέραν τοῦ νόμου, παρὰ τὰς ἀνωτέρω ἀντικειμενικὰς δυσκολίας, ἐμπεριέχει τὸν κίνδυνον –καὶ θὰ προκαλέσει τὴν εὐλογον καχυποψίαν τῶν Ἀθηνῶν– διολισθήσεως εἰς ἐκκλησιαστικὴν, διοικητικὴν χαρακτηρισμὸν, ἀπὸ μέρους τοῦ Πατριαρχείου ἐπικυριαρχίαν. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὑποβαθμίζεται εἰσέτι τὸ ἰδιότυπον, β' κατηγορίας, αὐτοκέφαλον, οὕτως ἢ ἄλλως, ἐν τῇ μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἀνεξαρτήτῳ διοικήσει, εἰς αὐτόνομον καθεστῶς, ἢ ἄλλως πως, κοσμικῶς καὶ πολιτικῶς ὁμιλοῦντες, εἰς ἐκκλησιαστικὸν προτεκτοράτον. Τὸ συμφωνηθὲν κείμενον συν-εργασίας εἶναι ὅ,τι καλλίτερον, Ὑμετέρα πρωτοβουλία καὶ συν-εργασία τῶν Ἀθηνῶν. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν νὰ συνοδεύηται ὑπὸ κοινῆς ἐγγράφου-πρωτοκόλλου ὅτι ὑπ' αὐτὸ νοοῦνται δύο τινά: α. ἢ μὴ διαγραφῆ ὑποψηφίων ἀφ' ἐνός ἐκ μέρους τοῦ Πατριαρχείου διὰ τοὺς γνωστοὺς λόγους καὶ β. ἢ ἄνευ ἐτέρου τυπικῆς ἐγγραφῆς καὶ ἐγκρισῆς τῶν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας καὶ γ. καὶ μὲ τὴν εὐχὴν οἱ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ὑπηρετοῦντες ἄξιοι κληρικοί, ἐργάτες καὶ ὑπηρετῆς τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τοῦ Λαοῦ, νὰ τιμῶνται εἰς τὸ ἐξῆς, κατ' ἀναλογίαν.

Ταῦτα πάντα ἐξ εἰδικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀκαδημαϊκοῦ καὶ ἐξ ἀγάπης ἀμερίστου πρὸς τε τὴν Μήτηρα Ἐκκλησίαν ΚΠόλεως καὶ πρὸς τὴν Ἀδελφὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀφοσιωμένος τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ καὶ Ὑμῖν προσωπικῶς, δι' ἄλλης φωνῆς, μὲ τὰς βαθυτάτας εὐχὰς δι' εὐχύμους ψυχικὰς καὶ νοητικὰς ἐμπειρίας πνευματικῆς ἡδυπαθίας ἐκ τῆς προσεγγίζουσας Μεγάλης Ἑβδομάδος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τῆς Λαμπροφύρου Ἀναστάσεως Αὐτοῦ.

Ἀθανάσιος Ἀγγελόπουλος
Ἀρχων Ἀκουάριος τῆς Μητρὸς
Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας
ΚΠόλεως, Καθηγητῆς Α.Π.Θ.

**ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ
ΤΟΥ Β' ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ
ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Μετά την ἐπιτυχή διεξαγωγή τοῦ Β' Διεθνoῦς Μουσικολογικοῦ καὶ Ψαλτικοῦ Συνεδρίου «*Θεωρία καὶ Πράξη τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης*», θεωρῶ λυσιτελῆ τὴν παροῦσα συμπύκνωση τῶν πεπραγμένων αὐτῆς τῆς –ἐπὶ πενθήμερο (Τετάρτη 15 ἕως Κυριακὴ 19 Ὀκτωβρίου 2003) ἀσχοληθείσης μετὰ τὰ «*Γένη καὶ τὰ Εἶδη τῆς Βυζαντινῆς Ψαλτικῆς Μελοποιίας*»– συνάξεως· πρόκειται γιὰ μιὰν κατὰ τὸ δυνατὸν συνοπτικὴ καταληκτικὴ ἀναφορά, τὴν ὁποία ὁ γράφων, ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ γραμματέως τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συνεδρίου, ἐπεχείρησε κατὰ τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου.

Α' Ἡ ὀργάνωση

Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ συνεδρίου προέβη ἐγκαίρως στὴ σύνταξιν καὶ ἐκτύπωσιν εἰδικοῦ ἐνημερωτικοῦ ἐντύπου, τὸ ὁποῖο καὶ ἀπεστάλη (κατὰ μῆνα Ἰούλιο τοῦ 2003) σὲ εὐρυτάτη κλίμακα φιλομούσων ἀποδεκτῶν. Στὸ ἔντυπο το-νιζόταν ὅτι ἡ σύγκλησιν τοῦ παρόντος συνεδρίου ἀποτελεῖ ἐκπλήρωσιν τῆς κατὰ τὸ πέρασ τοῦ προηγηθέντος Α' Πανελληνίου Μουσικολογικοῦ Συνεδρίου δια-τυπωθείσης κοινῆς δεσμεύσεως· «*νὰ καθιερωθεῖ ὡς θεσμὸς ἡ σύγκλησιν ἀνὰ τριε-τία διεθνoῦς συνεδρίου, μετὰ γενικὸ πάντοτε θέμα “Θεωρία καὶ Πράξη τῆς Ψαλ-τικῆς Τέχνης”, τὸ ὁποῖο θὰ μπορεῖ νὰ ἔχει διττὸ χαρακτῆρα: μουσικολογικὸ καὶ ψαλτικὸ-καλλιτεχνικὸ*». Μαζὶ μετὰ τὸ πρωτογενὲς πρόγραμμα, καταγραφόταν ἐκεῖ ἀνοικτὴ πρόσκλησιν πρὸς ὅλους τοὺς ἐπιστήμονες-ἐρευνητῆς τῆς θεωρίας καὶ πράξεως τῆς ψαλτικῆς τέχνης, πρὸς τοὺς πανεπιστημιακοὺς διδασκάλους, τοὺς μουσικολόγους καὶ τοὺς ψάλτες, νὰ συμμετάσχουν ὡς ὁμιλητῆς στὸ συνέδριον. Καὶ πράγματι· ὑπερτεσσαρακονταμελῆς μουσολέκτος χορεία, δηλαδὴ οἱ συνέδριο-ὁμιλητῆς τοῦ ἐν λόγῳ συνεδρίου, ἀνταποκρίθησαν σ' αὐτὴν τὴν πρόσκλησιν, συμ-πλήρωσαν τὸ συνημμένον στὸ ἐνημερωτικὸ φυλλάδιον δελτίον συμμετοχῆς καὶ ἐντὸς τῆς ὀρισθείσης προθεσμίας τῶν δύο περίπου μηνῶν μᾶς ἐγνωστοποίησαν τὴ συμ-μετοχὴ τους στὸ συνέδριον, μετὰ θέμα σχετικὸ πρὸς τὴ μνημονευθεῖσα θεματολογία.

Β' Ὁ σχεδιασμός

Ὁ σχεδιασμός τοῦ συνεδρίου παρουσίασε αὐτὴ τὴ φορὰ μιὰν ἐνδιαφέρουσα πρωτοτυπία· φιλοδόξησε νὰ ἱκανοποιήσῃ τόσο τὴν ἀκραιφνῶς ἐπιστημονικὴ μουσικολογικὴ ἔρευνα, ὅσο καὶ τὴν μὴ ἐξαιρετέα καὶ ἀπολύτως σεβαστὴ μερίδα τῶν μουσικολογούντων πρωτοψαλτῶν καὶ τῶν λοιπῶν μουσικοδιφῶν. Ἄλλὰ καὶ μιὰ ἀκόμη παράμετρος, ἡ μετὰ καλλιτεχνικῆς ἀξιώσεως πρακτικὴ ψαλτικὴ ἔκφρασιν, δὲν ἔμεινε ἐκτὸς τοῦ ὀργανωτικοῦ προγραμματισμοῦ μας. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ συνέδριον ἀναπτύχθη κατὰ τριπλῆ διαστρωμάτωσιν· προβλέφθησαν τρεῖς, ἀμιγῶς ἐπιστημονικοῦ χαρακτῆρος, πρωινῆς συνεδριάσεις, ἐκάστη τῶν ὁποίων (βάσει τῆς ἐξ ἀρχῆς ὀρισθείσης θεματολογίας) ἀφιερῶθη καὶ σὲ διαφοροτικὸ κάθε φορὰ γένος τῆς ψαλτικῆς μελοποιίας. Ἐπιπροσθέτως, σὲ δύο ἀπογευματινῆς συνάξεις, δόθηκε ἡ δυνατότητα νὰ παρουσιασθοῦν ἐπὶ δίωρον ποικίλες ἐλεύθε-ρες, τρόπον τινά, ἀνακοινώσεις, ὅχι κατ' ἀνάγκην σχετικῆς πρὸς τὴ γενικώτερη

Τοῦ
κ. Ἀχιλλέως Γ. Χαλδαϊάκη
Ἐπικούρου Καθηγητοῦ
Βυζαντινῆς Μουσικολογίας
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

θεματική τοῦ συνεδρίου. Τέλος, γιὰ τὸ βράδυ προγραμματίσθηκαν ψαλτικὲς ἐκδηλώσεις, ἀπὸ εἰδικῶς προσκληθέντες καὶ μετακληθέντες χοροὺς ψαλτῶν, μὲ τὴν παρουσίαση μουσικοῦ προγράμματος συστοίχου πρὸς τὴ θεματολογία τοῦ συνεδρίου.

Γ' Τὰ πεπραγμένα

Κατὰ τις παρουσιασθεῖσες στὸ ἐν λόγω συνέδριο ἀνακοινώσεις ἐπισημάνθηκαν τὰ ἑξῆς· στὴν τελετὴ τῆς ἐπίσημης ἐνάρξεως, τὸ ἑσπέρας τῆς Τετάρτης στὴ μεγάλη αἴθουσα τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀκούσαμε τὴ θεμελιακὴ, θὰ ἔλεγα, εἰσήγηση τοῦ καθηγητοῦ Γρηγορίου Στάθη, μὲ θέμα· «*Προσδιορισμὸς τῶν Γενῶν τῆς Βυζαντινῆς Ψαλτικῆς Μελοποιίας*», μέσφ τῆς ὁποίας οἰκοδομήθηκε ἀναμφίβολα ἡ πρώτη στερεὴ βάση γιὰ τὴ λεπτομερέστερη ἀνάπτυξη τῶν ἐπὶ μέρους ζητημάτων, ἐφ' ὅσον ὁ λόγος στὴ συνέχεια περιεστράφη στὰ τρία γένη τῆς ψαλτικῆς μελοποιίας (παπαδικό, στιχηραρικό καὶ εἰρομολογικό) καθ' ἕκαστον:

1.

Στὴ θεματικὴ ἐνότητα τοῦ παπαδικοῦ γένους μελοποιίας παρουσιάσθηκαν ὀκτὼ ἐνδιαφέρουσες πρωτότυπες εἰσηγήσεις, σχετικὲς μὲ συγκεκριμένα εἶδη ψαλμοδίας (γιὰ τὸν Ἀκάθιστο Ὑμνο μίλησε ἡ κ. Φλώρα Κρητικοῦ, γιὰ τὰ Χερουβικά οἱ κ.κ. Κωνσταντῖνος Καραγκούνης καὶ Ἀντώνιος Κωνσταντινίδης, γιὰ τὰ Κρατήματα ὁ κ. Γρηγόριος Ἀναστασίου καὶ γιὰ τὸν πολυέλαιο ὁ γράφων), ἐνῶ συμπληρωματικὰ λειτούργησαν καὶ οἱ ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Δημητρίου Μπαλαγεώργου, γιὰ τὴ μελικὴ μεταχείριση τῶν ψαλμῶν τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ βυζαντινοῦ κοσμικοῦ τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῆς κ. Εὐαγγελίας Σπυράκου, γιὰ τὶς προερχόμενες ἀπὸ τοὺς χειρογράφους κώδικες τῆς λεγομένης Παπαδικῆς πληροφορίας γιὰ τὰ ὄφρικια τοῦ πρωτοψάλτου καὶ τοῦ δομεστίκου, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰσήγηση τῆς κ. Μαρίας Ἀλεξάνδρου, πού προσέφερε μιὰν ἀδρομερῆ ἀνασκόπηση τῶν καταγεγραμμένων ἐρευνητικῶν τάσεων γύρω ἀπὸ τὸ μείζον θέμα τῆς ἐξηγήσεως τοῦ παπαδικοῦ μέλους.

2.

Στὴ θεματικὴ ἐνότητα τοῦ στιχηραρικοῦ γένους μελοποιίας παρουσιάσθηκαν ἐννέα ἀνακοινώσεις. Ζωηρὸ ἐνδιαφέρον προκάλεσαν οἱ ἀπόψεις ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ κ. Ἰωάννη Ἀρβανίτη, σχετικὰ μὲ τὴ δυνητικὴ διττὴ ἐξηγη-

τικὴ προσέγγιση τοῦ στιχηραρικοῦ μέλους, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ καθηγητοῦ Ἀντωνίου Ἀλυσγιάκη, ὁ ὁποῖος –βάσει μουσικολειτουργικοῦ προβληματισμοῦ– προέτεινε υἱοθέτηση νέας ὁρολογίας· ὡς συστήματα τροπαρίων, συστήματα μελῶν καὶ συστήματα ἤχων περιγράφονται ὀρθότερα, κατὰ τὴν ἄποψή του, τὰ τρία γένη μελῶν, ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὴν ἐρευνά του δὲν τεκμηριώνεται ἡ ὑπαρξὴ τοῦ παπαδικοῦ γένους. Οἱ ὑπόλοιποι ὁμιλητὲς ἀσχολήθηκαν μὲ εἰδικότερα, πλέον ἐξειδικευμένα, ζητήματα· λόγου χάριν, ὁ καθηγητὴς Christian Troelsgard μὲ τὴν παράδοση τοῦ παλαιοῦ στιχηραρίου, ἡ καθηγήτρια Gerda Wolfram μὲ τὶς στιχηραρικὲς συνθέσεις Γαβριὴλ τοῦ ἱερομονάχου καὶ ὁ Nicolae Gheorghita μὲ τὴ νοθεσία πρὸς μαθητὰς Παναγιώτου τοῦ νέου Χρυσάφη. Ὁ κ. Θωμᾶς Ἀποστολόπουλος καὶ ὁ π. Κωνσταντῖνος Τερζόπουλος μᾶς προσέφεραν μιὰ λεπτομερῆ ξενάγηση, ὁ μὲν στὸ Δοξαστᾶριο-Ἀναστασιματᾶριο Πέτρου λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου, ὁ δὲ στὴν Ἀνθολογία Στιχηραρίου Κωνσταντῖνου τοῦ πρωτοψάλτου, ἐνῶ ὁ κ. Παῦλος Χατζηπαπᾶς ἐπεχείρισε μιὰν ἐνδελεχῆ ἀναφορὰ στὶς σχετικὲς ἔντυπες ἐκδόσεις, ἐξετάζοντας τὰ εἶδη καὶ τὶς μορφὲς τῶν στιχηρῶν στὰ μουσικὰ βιβλία τοῦ ιθ' καὶ τοῦ κ' αἰῶνος. Τέλος, ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Γιαννόπουλος προβληματίσε δημιουργικὰ τὴν ὁμήγυρη τῶν συνέδρων πάνω στὴ σχέση τοῦ ὑμνογραφικοῦ λόγου πρὸς τὴν ἐκάστοτε ἐπιλεγομένη μουσικὴ ἐπένδυσή του, παρ' ὅτι ἡ ἀνάγκη διορθώσεως τῶν συχνὰ ἀπαντώντων σὲ στιχηρὰ ἰδιόμελα ἢ προσόμοια προβλημάτων ἀδοκίμων χωρισμῶν φράσεων, παρατονισμῶν, ἀκόμη καὶ ἐλλειπτικῶν κειμένων ἀντιμετωπίσθηκε μὲ μεγάλη ἐπιφύλαξη.

3.

Στὴ θεματικὴ ἐνότητα τοῦ εἰρομολογικοῦ γένους μελοποιίας παρουσιάσθηκαν ἕξι ἀνακοινώσεις· ἐπ' αὐτῶν ἐπισημαίνω τὶς λεπτολόγες ἀναφορὲς τοῦ π. Σπυριδῶνος Ἀντωνίου στὴν παράδοση τοῦ μέλους τῶν αὐτομέλων καὶ τοῦ κ. Γεωργίου Κωνσταντῖνου στὶς κατὰ χρωματικούς ἤχους μελοποιήσεις τῶν εἰρῶν. Ὁ κ. Γεώργιος Χατζηθεοδώρου παρέδωκε μιὰν ἐποπτικὴ μνεία γιὰ τὸ εἰρομολογικὸ μέλος στὴν ἔντυπη καὶ προφορικὴ παράδοση, ἐνῶ ἡ ἀνακοίνωση τοῦ κ. Ἀντωνίου Χατζοπούλου μᾶς ἐπεσήμανε καὶ ὀρισμένες παιδαγωγικὲς διαστάσεις τῆς γενικότερης θεματολογίας τοῦ συνεδρίου· πῶς προβλεπόμενα ἢ διδασκαλία τῶν γενῶν μελοποιίας στὰ ἀναλυτικὰ προγράμματα καὶ στοὺς κανονισμοὺς τῶν πατριαρχικῶν μουσικῶν σχολῶν· σχετικὴ ἦταν ἐν μέρει, ἀν

καί εἰδικώτερη, καί ἡ εἰσήγηση τοῦ κ. Χριστοδοῦλου Βασιλειάδη, ὅπου παρουσιάσθηκε ἐπιπροσθέτως καί ἕνας κυπριακός μουσικός κώδικας Καλοφωνικοῦ Εἰρμολογίου. Τέλος, ὁ καθηγητής Γρηγόριος Στάθης ἔθιξε ἐν κατακλείδι τοῦ συνεδρίου τὸ ἀπολύτως ἐνδιαφέρον θέμα τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Εἰρμολογίου Μπαλάση ἱερέως καί νομοφύλακος, ὅπως ἀποτυπώνεται στὸν ἁγιορειτικό κώδικα Κουτλουμουσίου 440.

4.

Ὡς πρὸς τὶς κατὰ τὶς ἀπογευματινὲς συνάξεις παρουσιασθεῖσες, εἴκοσι συνολικά, ὀλιγόλεπτες εἰσηγήσεις, διακρίνω τὶς ἐξῆς βασικὲς ἐνότητες παρεμβάσεων:

α'. Ἀναφορά σὲ εἰδικὰ διαστηματικά ἢ καὶ σὲ σημειογραφικὰ ζητήματα τῆς ψαλτικῆς τέχνης.

Γιὰ τὴν πρώτη περίπτωση σχετικὲς ἦταν οἱ εἰσηγήσεις τοῦ καθηγητοῦ Χαραλάμπους Σπυριδῆ, τοῦ κ. Δημητρίου Σουρλατζῆ καί ἐν μέρει τοῦ κ. Ἰωάννου Καραμάνη, ἐνῶ στὴ δεύτερη παράμετρο ὑπενθυμίζω τὴν παρέμβαση τοῦ κ. Δημητρίου Νεραντζῆ, ἀλλὰ καί τὶς παρουσιασθεῖσες ἀπὸ τοὺς κ.κ. Ἰωάννη Σούκη καί Βελισσάριο Γκεζεργῆ μεθόδους στοιχειοθεσίας μουσικῶν κειμένων μέσῳ ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῆ.

β'. Ἐνασχόληση μὲ συγκεκριμένα, αἰσθητικοῦ χαρακτῆρος, θέματα τῆς μουσικῆς ἐπιστήμης.

Λόγου χάριν, ἡ ψαλτικὴ ἔκφραση τοῦ Ἰακώβου Ναυπλιώτου, ποὺ παρουσιάσθηκε ἀπὸ τὸν κ. Θεόδωρο Βασιλείου, ἢ ἡ μορφολογικὴ ἀνάλυση τῶν δοξαστικῶν τοῦ β' ἤχου τοῦ Δοξασταρίου Ἰακώβου τοῦ πρωτοψάλτου, ποὺ παρουσιάσθηκε ἀπὸ τὸν κ. Ἀνδρέα Λανάρα, ἀκόμη καί ἡ περὶ ρυθμοῦ ἀναφορά τοῦ κ. Πολυχρόνη Νταλάση.

γ'. Παρουσίαση δεδομένων τρέχουσας μουσικολογικῆς ἐρεῦνης.

Ὅπως ὁ ἐντοπισμὸς ἐνὸς ἀκόμη αὐτογράφου Ἰωάννου τοῦ δομεστίκου, ἀπὸ τὸν κ. Μιχαὴλ Στρουμπάκη, ἢ καί ἡ ἀναφορά στὴ ρουμανικὴ μουσικὴ παράδοση, ἰδίως μὲ ἐπίκεντρο τὴ μονὴ τῆς Πούτνας, ἀπὸ τὸν κ. Traian Ocneanu.

δ'. Ἐπισήμανση ἐξειδικευμένων θεωρητικῶν διδασκαλιῶν.

Γιὰ παράδειγμα, ἡ παρέμβαση τοῦ κ. Μιλτιάδη Παππά, σχετικὰ μὲ τὸ πρὸς διδασκαλία τῆς ψαλτικῆς ἁρμοδιώτερο μουσικὸ ὄργανο, ἀλλὰ καί ἡ περιγραφὴ τοῦ θεωρητικοῦ πονήματος Παναγιώτου τοῦ Ἀγαθοκλέους, ἀπὸ τὸν κ. Ἰωάννη Παπαχρόνη.

Ἰδιαίτερα πρέπει νὰ τονισθεῖ ἡ παρουσία σ' αὐτὲς τὶς

ἀπογευματινὲς παρεμβάσεις μιᾶς ομάδος νέων ἐρευνητῶν μουσικολόγων, ὑποψηφίων διδασκτῶν βυζαντινῆς μουσικολογίας στὰ μουσικὰ τμήματα τῶν πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καί Μακεδονίας, οἱ ὅποιοι παρουσίασαν ἀποτμήματα τῆς σχετικῆς ἐρεῦνης τους· ἀξίζει, νομίζω, νὰ μνημονευθοῦν ἀναλυτικά, ὀνομαστικά καί κατὰ τοὺς τίτλους τῶν παρεμβάσεών τους:

Γεώργιος Ζήσιμος: *Ἡ ψαλτικὴ παράδοση κατὰ τὸν 19' αἰῶνα στὴ μονὴ Ἰβήρων.*

Ἰωάννης Λιάκος: *Θεσσαλονικεῖς μελουργοὶ τοῦ 18' αἰῶνος.*

Σεβαστὴ Μαζέρα: *Τὰ μεγαλυνάρια θεοτοκία τῆς ψαλτικῆς τέχνης.*

Γεώργιος Σμάνης: *Ἐξωτερικὸ μέλος.*

Βασίλειος Βασιλείου: *Τὸ «νέο ἀργὸ στιχηραρικό» εἶδος μελοποιίας.*

Γεώργιος Πατρώνας: *Διδακτικὴ-παιδαγωγικὴ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς.*

Ἡ εὐμέθοδη, συστηματικὴ καί τεκμηριωμένη προδρομικὴ ἔκθεση τῶν πορισμάτων τῆς ὡς τώρα ἐρεῦνης τους, προοιωνίζεται ἀναμφίβολα τὴν εὐδόκιμη μελλοντικὴ ἀνέλιξή τους καί δημιουργεῖ εὐλόγως χρηστὲς ἐλπίδες, τόσο στοὺς ἐπιβλέποντες καθηγητὲς τους, στὸν κ. Γρηγόριο Στάθη καί στὸν κ. Ἀντώνιο Ἀλυγιζάκη, ὅσο καί στὸ σύνολο τῆς βυζαντινομουσικολογικῆς ἐπιστημονικῆς κοινότητος.

5.

Τελειώνω μὲ δυὸ λόγια γιὰ τὶς βραδινὲς ψαλτικὲς ἐκδηλώσεις. Τὴν Παρασκευὴ εἴχαμε τὴν σπάνια, πραγματικά, εὐκαιρία νὰ ἀκούσουμε ἀμφοτέρους τοὺς χοροὺς τῶν παλαιφάτων ἱεροψαλτικῶν σωματείων Θεσσαλονίκης καί Ἀθηνῶν. Χωρὶς ὑπερβολή, ἢ ἀπὸ μνήμης χορορχία τοῦ ἄρχοντος πρωτοψάλτου κ. Ἰωάννου Καραμάνη, παλλομένη ἀπὸ νεανικὸ, στὴν κυριολεξία, σφρίγγος, ἦταν μιὰ συγκλονιστικὴ ἐμπειρία γιὰ ὅλους μας. Ἀλλὰ καί γιὰ τὸν ἀθηναϊκὸ χορὸ πρέπει ἰδιαίτερα νὰ χαιρετισθεῖ ἡ ἄρτια ψαλμώδηση τοῦ στιχηροῦ ἰδιομέλου τοῦ παλαιοῦ βυζαντινοῦ ἀναστασιματαρίου *Δεῦτε, λαοί, ὑμνήσωμεν*, ἀκόμη καί ἡ συμπερίληψη στὸ πρόγραμμα τοῦ σπάνια ψαλλομένου διστίχου πολυελέου *Δοῦλοι, Κύριον* Γρηγορίου τοῦ πρωτοψάλτου σὲ ἦχο τρίτο. Τὸ βράδυ τῆς Πέμπτης ἡ *Ἑλληνικὴ Βυζαντινὴ Χορωδία* τοῦ Λυκούργου Ἀγγελόπουλου ἔδωσε μὴν ἀπὸ τὶς πλέον προσηγμένες παραστάσεις τῆς· ἂν καί δύσκολα μπορεῖ κανεὶς νὰ ξεχωρίσει κάποιο ἀπὸ τὰ ψαλέντα μέλη, δὲν εἶναι

δυνατὸν νὰ ἀποσιωπηθεῖ ἢ, μὲ καταπλήσσουσα ἀκριβεία, εὐφωνικὴ καὶ εὐρρυθμὴ ἀπόδοση τοῦ ἐκ τοῦ βυζαντινοῦ στιχηραρίου ἰδιομέλου τοῦ β' ἤχου Ὅτε τῷ Σταυρῷ. Τὴν εἰκόνα τῶν παρουσιασθέντων χορῶν ψαλτῶν συμπλήρωσε ὁ κατὰ τὴν ἑναρξὴ τοῦ συνεδρίου (καὶ ὑπὸ τὴ χορορχία τοῦ γραφοντος) ἐμφανισθεὶς χορὸς τῶν *μαϊστόρων τῆς ψαλτικῆς τέχνης*, πού πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀπέδωσε καὶ ἓνα μάθημα-σύμβολο τῆς εὐκταίας ἀέναης μαθητείας μας στὴ μουσικὴ ἐπιστήμη· τὴ μέθοδο τοῦ νέου Χρυσάφη Ὁ *θέλων μουσικὴν μαθεῖν, κατ'* ἐξήγησε τοῦ Γρηγορίου Στάθη.

6.

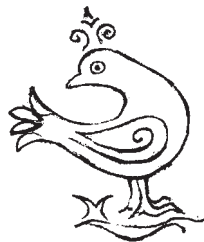
Ὁ χορὸς τῶν *μαϊστόρων τῆς ψαλτικῆς τέχνης* πρωτοστάτησε καὶ κατὰ τὴν καταληκτικὴν τοῦ συνεδρίου πανηγυρικὴ ἀρχιερατικὴ θεία Λειτουργία, στὸν ἱερὸ μητροπολιτικὸ ναὸ Ἀθηνῶν, ἱερουργούντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου· ὑπὸ τὴ χορορχία τοῦ καθηγητοῦ Γρηγορίου Στάθη ἔψαλε ἀπὸ τὸ δεξιὸ ἀναλόγιό τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ, τοῦ εὐωνύμου χοροῦ καταληφθέντος ἀπὸ τὴν ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Σουργιαδάκη *Βυζαντινὴ Δημοτικὴ Χορωδία Ἡρακλείου Κρήτης*. Ἀμφότεροι οἱ χοροὶ ἀπέδωσαν τὰ ἐπιλεγμένα γιὰ τὸν ὄρθρο καὶ τὴ θεία Λειτουργία μέλη μὲ ζηλευτὴ τεχνικὴ ἀριτιότητα. Μνημονεύω ἰδιαίτερα· ἀπὸ μὲν τὴν ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου: τὸ μέλος τῆς γνωστῆς εὐχῆς *Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα ἡμῶν*, πού ἐψάλη πληρὴς κατὰ δίχορη ἐκδοχή, τὴ σπανιώτατα ἐρμηνευομένη, συντετμημένη ἀπὸ τὸν Γεώργιο Ραιδεστηνό, σύνθεση τοῦ Ζ' ἐωθινοῦ, τὴν σὲ πρῶτο ἦχο μελωδικωτάτη δοξολογία Παρθενίου ἱερομονάχου τοῦ Μετεωρίτου καὶ τὴ μεγαλοπρεπεστάτη ἐκτὸς

τοῦ βήματος ἔνδυση τοῦ ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τοὺς ἀρμονικοὺς ἦχους τοῦ ὀφειλομένου στὸν μαῖστορα Ἰωάννη τὸν Κουκουζέλη πρωτογενοῦς μέλους τοῦ Ἄνωθεν οἱ *προφῆται* ἀπὸ δὲ τὴν ἀκολουθία τῆς θείας Λειτουργίας: τὴ ρυθμικωτάτη ἐνότητα τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μακαρισμῶν, τὸ περίφημο Τρισάγιο-Δύναμις Ξένου πρωτοψάλτου τοῦ Κορώνη, τὸ θαυμάσιο ἀργὸ Χερουβικὸ τοῦ πρῶτου ἦχου κατὰ μέλος Γρηγορίου τοῦ πρωτοψάλτου, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ τὸν ἀσπασμὸν ψαλλομένη σὲ δεῦτερο ἦχο, ἄγνωστη ἐν πολλοῖς, σύνθεση Ἰωάννου τοῦ πρωτοψάλτου· *Πατέρα, υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα*. Τὸ κατὰ τὸ πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ψαλὲν «*μνημόσυνο πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων καὶ ψαλάντων τῷ Θεῷ καὶ τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ, ἐν ταῖς ἀγίαις ἐκκλησίαις, ἐν πόλει καὶ χωρίοις καὶ ἐρημίαις καὶ ἀσκητηρίοις καὶ ἀπανταχοῦ γῆς*» ἀπετέλεσε συγκινητικὴ ὄντως κατακλειδα τοῦ ἐν λόγῳ Β' Διεθνoῦς Μουσικολογικοῦ Συνεδρίου, πού κατὰ τὴν ὀρθόδοξη θεολογικὴ διδασκαλία «*συνῆψε εἰς ἓν*» τοὺς κατὰ τὴ στρατευομένη καὶ κατὰ τὴ θριαμβεύουσα ἐκκλησία χοροὺς τῶν φθεγγομένων τὸν «*τῶν ἐορταζόντων καθαρὸν ἦχον, τῶν βοώντων ἀπαύστως τό· Κύριε, δόξα σοι*».

* * *

Ταῦτα ἐνεπνεύσθη καὶ σὺν Θεῷ ἀπεπειράθη νὰ βάλει σὲ πράξιν ἢ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ ἐν λόγῳ συνεδρίου. Θὰ κλείσω δανειζόμενος μίαν ἀπὸ τῆς ποιητικότερες, πιστεύω, καταληκτικῆς ἀποστροφῆς πού ἀκούσθηκαν κατὰ τὸ συνέδριο·

*Ἦδυνθείη αὐτῷ τε καὶ ὑμῖν ἡ διαλογὴ ἡμῶν,
ἡμεῖς δὲ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῷ Κυρίῳ*

Ἐπιστολή πρὸς τὸν Διευθυντὴ τῆς Ἐφημερίδος ΤΑ ΝΕΑ

ἸΑθήναι, 23/3/2004

Κύριε Διευθυντά,

Στὸ περιοδικὸ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ, ποὺ κυκλοφορήθηκε ὡς ἔνθετο τῆς ἐφημερίδος ΤΑ ΝΕΑ τὸ Σάββατο 20/3/2004, περιλαμβάνεται ἄρθρο τοῦ κ. Βασίλη Παναγιωτόπουλου μὲ τίτλο «Τὰ 8 ἀγκάθια τῆς Ἐπανάστασης» καὶ μεταξὺ ἄλλων ἀμφισβητεῖται τὸ Κρυφὸ Σχολεῖο. Ἐπιθυμῶ νὰ ἐπισημάνω τὰ ἑξῆς ὡς πρὸς τὶς ἀπόψεις τοῦ κ. Παναγιωτόπουλου.

1) Γράφει ὁ κ. Παναγιωτόπουλος ὅτι ἡ Ἰθωμανικὴ Αὐτοκρατορία δὲν ἐμπόδισε τὴν παιδεία τῶν Ἑλληνοπαίδων, ἄρα δὲν χρειαζόταν τὸ Κρυφὸ Σχολεῖο. Κι ὁμως ἓνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους μελετητὲς τῆς περιόδου ἐκείνης, ὁ ἀείμνηστος Βρετανὸς Βυζαντινολόγος Στῆβεν Ράνσιμαν, γράφει στὸ βιβλίο του «Ἡ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἐν Αἰχμαλωσίᾳ» ὅτι πολλοὶ τοπικοὶ Ἰθωμανοὶ ἀξιωματοῦχοι θεωροῦσαν ἀνεπιθύμητη τὴν ἐκπαίδευση τῶν ὑποδοῦλων (σελίδα 218 τῆς ἀγγλικῆς ἐκδόσεως) καὶ ὅτι ὅταν τὴν ἐπέτρεπαν, τοῦτο γινόταν γιὰ πολὺ μικρὸ χρονικὸ διάστημα καὶ μόνον ὅσο διαρκοῦσαν τὰ φιλοδορήματα τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Τούρκους μπέηδες καὶ πασάδες. Μετὰ τὰ σχολεῖα διελύοντο καὶ ἐδημεύοντο (σελ. 225 τῆς ἀγγλικῆς ἐκδόσεως).

2) Γίνεται ἀναφορὰ στὴν λειτουργία ἐλευθέρων ἑλληνικῶν σχολείων. Ναι, ἀλλὰ αὐτὰ καταγράφονται μόνο μετὰ τὸ 1700. Στὴν πρώτη καὶ πιὸ σκληρὴ περίοδο τῆς δουλείας ΔΕΝ λειτουργοῦν σχολεῖα γιὰ τὰ ἑλληνόπουλα καὶ τότε γίνεται ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη γιὰ τὸ Κρυφὸ Σχολεῖο τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ Μοναστηριοῦ.

3) Χαρακτηρίζει ὁ συνεργάτης σας ὡς μῦθο τῶν μέσων τοῦ 19ου αἰῶνος τὴν διάσωση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία. Ἄντι, ὁμως, νὰ μιλάμε ἀτεκμηρίωτα γιὰ μῦθους, ἄς προσφύγουμε στὴ μαρτυρία τῶν ἰδίων τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821. Γράφει, λοιπόν, ὁ Δυτικομακεδῶν Κασομούλης στὰ «Ἐνθυμήματα Στρατιωτικά»: «Ἡ Ἑλληνικὴ γλώσσα, ὁ χαρακτήρ καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Βασιλείου μας, ἐδιατηρήθησαν ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ Κλήρου μας...».

4) Ἰγνοεῖ ἢ θέλει νὰ Ἰγνοεῖ ὁ συνεργάτης σας τὶς μαρτυρίες ποὺ ὑπάρχουν περὶ τῆς κρυφῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἑλληνοπαίδων. Ἰναφέρουμε ἐνδεικτικὰ τὴ μαρτυρία τοῦ Νικολάου Δραγοῦμη στὸ περιοδικὸ ΠΑΝΔΩΡΑ τοῦ Ἰανουαρίου 1855. Ἰξ ἄλλου ὁ Γάλλος δημοσιογράφος Ρενὲ Πυὼ ἀνακαλύπτει Κρυφὸ Σχολεῖο στὸ ἸΑργυρόκαστρο τὸ 1913, ὅταν φθάνει ἐκεῖ μαζί μὲ τὸν ἐλευθερωτὴ ἸΕλληνικὸ Στρατὸ (Ἰδε τὸ βιβλίο του «Δυστυχημένη Βόρειος ἸΗπειρος, ἐκδ. Τροχαλία).

Σὲ τελευταία δὲ ἀνάλυση ἡ Ἐκκλησία μας δὲν εἶχε κανένα λόγο νὰ πλάθει μῦθους περὶ Κρυφοῦ Σχολεῖοῦ, ἀφοῦ καὶ στὴ φανερὴ ἐκπαίδευση τῶν ἑλληνοπαίδων πρωταγωνίστησε κατὰ τὴν περίοδο τῆς δουλείας. Καλὸν εἶναι, λοιπόν, ὅσοι γράφουν γιὰ τὰ θέματα αὐτὰ νὰ μελετοῦν τὶς πηγὲς καὶ ὄχι νὰ παρασύρονται στὸν ὀλισθηρὸ δρόμο τῆς ἀντιεκκλησιαστικῆς προπαγάνδας.

Μὲ ἐκτίμηση,

Κωνσταντῖνος Χολέβας

ἸΑρχισυντάκτης Περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

**Ἐπιστολή πρὸς τὸν Διευθυντὴ
τῆς ἐφημερίδος «ΤΑ ΝΕΑ»****Ἡ ὁμιλία τοῦ Προέδρου
τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου****ἸΕσταυρωμένη ἸΟρθοδοξία
στὸ Κοσσυφοπέδιο****Αὐξηση τῆς ὑπογεννητικότητας
παγκοσμίως****Συνέδριο γιὰ τὸν κοινωνικὸ
ρόλο τῆς ἸΟρθόδοξου
ἸΕκκλησίας**

Ἡ ὁμιλία τοῦ Προέδρου τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου

Στὴν Ἀθήνα βρέθηκε γιὰ ὀλιγοήμερη ἐπίσκεψη ὁ Πρόεδρος τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου, ὁ Ἴρλανδὸς κ. Πάτ Κόξ. Κατὰ τὴν ἐδῶ παραμονή του ἐπισκέφθηκε τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο καὶ συζήτησε μαζί του τὴν διαδικασία τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐνοποιήσεως, καθὼς καὶ ζητήματα ποὺ ἀναφέρονται στὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης. Ὁ κ. Κόξ ἀνέπτυξε τίς ἀποψεις του ἐνώπιον ἀκροατηρίου σὲ εἰδικὴ ἐκδήλωση ποὺ διοργανώθηκε γιὰ τὴν παρουσίαση μιᾶς νέας ἐκδόσεως περὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Συντάγματος. Στὴν ὁμιλία του αὐτὴ παρεδέχθη ὅτι ἓνα ἀπὸ τὰ σημεῖα τριβῆς καὶ διαφοριῶν μεταξὺ τῶν 25 ἀπὸ 1ης Μαΐου καὶ τυπικῶς κρατῶν τῆς Ἐνώσεως εἶναι καὶ τὸ ἐρώτημα περὶ τῆς ἀναγραφῆς ἢ μὴ τῆς Χριστιανικῆς κληρονομίᾶς τῆς Εὐρώπης. Ὁ κ. Κόξ ἐξήγησε ὅτι τὸ ζήτημα τίθεται κυρίως ἀριθμητικῶς, δηλαδὴ ἀπὸ τὰ 25 Συντάγματα τῶν χωρῶν μελῶν μόνον τὸ ἐν τρίτον περιέχει ἐπίκληση τοῦ Θεοῦ (*invocatio Dei*) ἢ γενικότερη ἀναφορὰ σὲ Χριστιανικὴς ἀξίες, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα Συντάγματα, δηλαδὴ τὰ δύο τρίτα, δὲν περιλαμβάνουν τέτοια ἀναφορὰ. Ἐρωτηθεὶς ἀπὸ ἐκπρόσωπο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιατί χρησιμοποιεῖται ὁ ὅρος «Εὐρώπη τῶν Ἀξιῶν» καὶ πῶς νοοῦνται αὐτὲς οἱ Ἀξίες χωρὶς ρητὴ ἀναφορὰ στὸν Χριστιανισμό, ἀπάντησε ὅτι τὸ θέμα παραμένει ἀκόμη ἀνοικτὸ καὶ ὅτι δὲν ἔχει λήξει ἡ σχετικὴ συζήτηση. Ὑπενθυμίζουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπανειλημμένως ἔχει διακηρύξει τὴν θέση της ὅτι ὁ Πολιτισμὸς τῆς Εὐρώπης θεμελιώνεται ἐπὶ τῆς ἀρχαιοελληνικῆς σοφίας, τοῦ βυζαντινορωμαϊκοῦ δικαίου καὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἠθικῆς. Ὁ δὲ Μακαριώτατος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας μας τόνισε καὶ πάλι πρὸς τὸν κ. Κόξ, κατὰ τὴν πρόσφατη συνάντησή τους, ὅτι ἡ ἀπουσία γραπτῆς ἀναφορᾶς στὸν Χριστιανισμό θὰ ἀποτελέσει μίαν μεγάλη ἱστορικὴ ἀδικία.

K.X.

Ἐσταυρωμένη Ὁρθοδοξία στὸ Κοσσυφοπέδιο

Μὲ ἐπίσημη ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πατριάρχη Σερβίας κ. Παῦλο, ἡ ὁποία δημοσιεύεται στὸ παρὸν τεῦχος τῆς ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, καθὼς καὶ μὲ τὴ σειρὰ προφορικῶν δηλώ-

σεῶν τοῦ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἐξέφρασε τὴν ἀνησυχία καὶ ἀγωνία τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὸν διωγμὸ εἰς βάρος τῶν Ὁρθοδόξων Σέρβων στὸ Κοσσυφοπέδιο καὶ γιὰ τὴν μαζικὴ καταστροφὴ Ὁρθοδόξων Ναῶν καὶ Μοναστηριῶν. Ὁ Μακαριώτατος μάλιστα θυμίζει μὲ τίς δηλώσεις του ὅτι ἡ πλήρης ὀνομασία τῆς περιοχῆς εἶναι Κόσσοβο –Μετόχια, ὅπου ἡ λέξη Μετόχια τονίζει τὴν ὑπαρξὴ πολυαριθμῶν Ὁρθοδόξων Μονῶν. Εἶναι ἄλλωστε γνωστὸ ὅτι τὸ Κοσσυφοπέδιο ἢ Κόσσοβο ἀποτελεῖ τὸ λίκνο τοῦ Σερβικοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ πολιτισμοῦ του. Δυστυχῶς κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνες γίνεται προσπάθεια γιὰ τὴν ἐκδίωξη τῶν ὀλίγων ἐναπομεινάντων Σέρβων καὶ γιὰ τὴν μετατροπὴ τοῦ Κοσσυφοπεδίου σὲ ἓνα δευτέρου ἀνεξάρτητο ἀλβανικὸ κράτος στὰ Βαλκάνια. Ἡ καταστροφὴ τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανικῶν καθιδρυμάτων συγκινεῖ ἰδιαίτερος κάθε ἑλληνικὴ ψυχὴ ὄχι μόνον λόγῳ ἀλληλεγγύης πρὸς τὴν ἀδελφὴ Σερβικὴ Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἐκκλησιαστικὴ τέχνη καὶ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ Κοσσυφοπεδίου ἀποτελοῦν ἓνα ζωντανὸ μνημεῖο τοῦ ἑλληνοβυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ Ἱστορία μᾶς διδάσκει ὅτι τὴν βυζαντινὴ ἀγιογραφία ἐδίδαξε στοὺς Σέρβους τοῦ Κοσσυφοπεδίου (Ράσκα ἦταν ἡ ἱστορικὴ σερβικὴ ὀνομασία) ὁ Θεσσαλονικεὺς Μιχαὴλ Ἀστραπᾶς καὶ οἱ συνεργάτες του, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν «Σχολὴ τῆς Θεσσαλονίκης» κατὰ τὸν 14ο αἰῶνα. Ὡς Χριστιανοί, πάντως, ὀφείλουμε νὰ καταδικάσουμε τὴν καταστροφὴ ὅποιουδήποτε χώρου Λατρείας, ἀνεξαρτήτως θρησκείας, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Μακαριώτατος κατεδίκασε καὶ τὴν πυρπόληση δύο μουσουλμανικῶν τεμενῶν ἀπὸ ἐξοργισμένους Σέρβους. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀξίζει νὰ ἐπισημάνουμε μὲ ἔμφαση τὴν πρωτοβουλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων καὶ πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου, ὁ ὁποῖος παρεχώρησε γιὰ τὴν ἀνακατασκευὴ ἑνὸς Ναοῦ καὶ ἑνὸς τζαμιοῦ στὸ Κοσσυφοπέδιο ὅλα τὰ χρήματα ποὺ εἶχε συγκεντρώσει γιὰ τὴν ἀνέγερση νέου Καθεδρικοῦ Ναοῦ στὴν πρωτεύουσα τῆς Ἀλβανίας. Οἱ Ὁρθόδοξοι Προκαθήμενοι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀλβανίας μὲ τὸν λόγο καὶ τὰ ἔργα τους κηρύσσουν τὴν ἀνάγκη συμφιλίωσεως μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ προσεύχονται στὸν Κύριο γιὰ τὴν εἰρήνευση τῆς ταραγμένης Βαλκανικῆς.

K.X.

Αὔξηση τῆς ὑπογεννητικότητας παγκοσμίως

Σύμφωνα μὲ τις τελευταῖες ἔρευνες σὲ μείζον πρόβλημα παγκοσμίως τείνει νὰ ἐξελιχθεῖ ἡ ὑπογεννητικότητα. Ὁ δείκτης γεννήσεων στὶς ἀναπτυγμένες χῶρες βρίσκεται σὲ ἐλεύθερη πτώση, μὲ ἀποτέλεσμα στὸ μέλλον ὁ πλανήτης νὰ ἀποτελεῖ τὸν τόπο κατοικίας ὑπερηλίκων. Ἡ πολεμικὴ ἐναντίον παραδοσιακῶν ἀξιών, ὅπως αὐτὴ τῆς οἰκογενείας, ἡ μαζικὴ εἴσοδος τῶν γυναικῶν στὸν ἐργασιακὸ χῶρο, χωρὶς τις ἀπαραίτητες κοινωνικὲς διευκολύνσεις, τὸ ὑψηλὸ οἰκονομικὸ κόστος ζωῆς καὶ ἡ ἄρνηση ἀπὸ μέρους τῶν ἀνδρῶν ἰσότιμης κατανομῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ σπιτιοῦ εἶναι οἱ βασικὲς αἰτίες γιὰ τὴν αὔξηση τῆς ὑπογεννητικότητας. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ἡ γειτονικὴ Ἰταλία, ἡ ὁποία λογίζεται ὡς χώρα ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ σέβεται πολλὲς ἀπὸ τις παραδοσιακὲς ἀξίες, παρουσιάζει ἕνα ἀπὸ τὰ χαμηλότερα ποσοστὰ γεννήσεων στὸν κόσμον (1,25 παιδιά). Τὸ διαμορφούμενο αὐτὸ σκηνικὸ ἀποδεικνύει πόσο σημαντικὴ εἶναι ἡ πρωτοβουλία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ ἐπιδότηση τοῦ τρίτου παιδιοῦ στὴν εὐαίσθητη περιοχὴ τῆς Θράκης. Ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ φανερώνει ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος προτρέχει τῶν ἐξελίξεων, τείνουσα εὐήκοον οὖς στὶς διαμορφούμενες πληθυσμιακὲς καὶ κοινωνικὲς ἀνάγκες.

Χρ.Κ.

Συνέδριο γιὰ τὸν κοινωνικὸ ρόλο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας

Ἀπὸ 30 Ἀπριλίου ἕως καὶ 5 Μαΐου 2004, στὸ *Valamo* τῆς Φιλανδίας θὰ πραγματοποιηθεῖ Παγκριστιανικὴ Σύνοδος μὲ θέμα τὸν Κοινωνικὸ ρόλο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας.

Σ' αὐτὴν θὰ λάβουν μέρος Προκαθήμενοι Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, θεολόγοι καὶ ἱστορικοὶ γιὰ νὰ προωθήσουν καὶ ἐνδυναμώσουν τὴν κοινὴ συναντίληψη τῆς Πατερικῆς Θεολογίας, τῆς ἱστορίας καὶ τῆς πράξης στὴν Ὁρθόδοξη Διακονία στὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Σύνοδος αὐτὴ, τελεῖ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, τὴν Παγκόσμια Ὁρθόδοξη Χριστιανικὴ Φιλανθρωπικὴ Ἐνωση I.O.C.C. καὶ τὴν Ἐνωση Φιλανδικῆς Ὁρθόδοξης Βοήθειας.

Ἡ Σύνοδος ἐπίσης θὰ περιλάβει συνέδρους καὶ ἀπὸ ἄλλους ἀνατολικοὺς ὀρθόδοξους ὀργανισμοὺς καὶ κοινωνικὲς ὀργανώσεις ὅπως καὶ παρατηρητὲς ἀπὸ μὴ Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες.

(Ἐκ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολούθησεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων)

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οι Έργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. μηνὸς Μαρτίου

Ἱερὰ Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

«Ἀλληλεγγύη»

Ἱεραὶ Μητροπόλεις

Σύρου

Κερκύρας, Παξῶν

καὶ Διαποντίων Νήσων

Χαλκίδος

Γλυφάδας

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Τιράνων

Συνήλθε ἀπὸ 16 ἕως 17 Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡ Διάρκης Ἱερὰ Σύνοδος τῆς 147ης Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδοῦλου.

Α. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Συνεδριῶν ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τὴν Δ.Ι.Σ.:

– Γιὰ τὶς ἐξελίξεις στὸ θέμα τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπισκέψεως τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἄνθιμο, Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο καὶ Βεροῖας καὶ Ναούσης κ. Παντελεήμονα, συνοδευομένης ἀπὸ τὸν Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Χρυσόστομο Σκλήφα, ἡ ὁποία κατόπιν Συνοδικῆς Ἀποφάσεως μετέβη στὸ Φανάρι καὶ ἐπέδωσε στὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη ἐπιστολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, περιλαμβάνουσας τὴν ἀπὸ 1.2.2004 Ἀπόφασή της σχετικὰ μὲ τὸ καθεστῶς διοίκησης ἀπὸ Αὐτὴν τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων Νέων Χωρῶν καὶ μὲ τὴν ἀποστολὴ στὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο τοῦ Καταλόγου τῶν πρὸς Ἀρχιερατεῖαν Ἐκλογίμων ἐν ὄψει τῆς πληρώσεως τῶν κενῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων Θεσσαλονίκης, Ἐλευθερουπόλεως καὶ Σερβίων καὶ Κοζάνης. Πρόκειται γιὰ ἀπόφαση σχετικὰ μὲ τὸ κείμενο προτάσεως ἀδελφικῆς ἐπίλυσης τοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖο ἔχει τύχει τῆς ἐγκρίσεως, κατόπιν κοινῆς συμφωνίας καὶ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ, σὲ σύσκεψη ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, συνεζήτησε καὶ γιὰ συνακόλουθα θέματα. Ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἀναμένεται ἡ ἀπάντηση στὴν προαναφερθεῖσα ἐπιστολὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Γιὰ τὴν ἐπίσκεψή Του στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Σερβίων καὶ Κοζάνης, τὴν Κυριακὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, 14 Μαρτίου 2004. Ὁ Μακαριώτατος τέλεσε τὴν Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, μίλησε στὸ πολυπληθὲς ἐκκλησίασμα καὶ ἤλθε σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τοὺς τοπικοὺς παράγοντες.

– Γιὰ θέματα τοῦ Ταμείου Προνοίας Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος (Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.).

– Γιὰ τὴν ἐπικείμενη συνάντησή Του μὲ τὴ νέα Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Μαριέττα Γιαννάκου, ἡ ὁποία ὀρίστηκε γιὰ τὸ πρῶτῃ τῆς Παρασκευῆς 19 Μαρτίου 2004.

– Γιὰ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Γάλλου Πρέσβη στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ἐνημέρωσε τὸν Μακαριώτατο σχετικὰ μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως γιὰ τὰ θρησκευτικὰ σύμβολα σὲ χώρους τῶν δημοσίων γαλλικῶν σχολείων.

– Γιὰ τὰ σχόλια ποὺ ἐγίναν ἀπὸ ὀρισμένους δημοσιογραφικοὺς κύκλους ἀναφορικὰ μὲ τὸ κήρυγμά Του τὸ Σάββατο 13 Μαρτίου 2004, κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τῆς Ριζαρείου Σχολῆς στὸ πλαίσιο τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἱερατικῶν Κλίσεων. Ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ Δ.Ι.Σ. ἐπεσήμαναν γιὰ μία ἀκόμη φορὰ τὰ ἐξῆς:

«Δὲν διεκδικοῦμε ρόλους ξένους πρὸς τὴν ὑφῆ και τὴν ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας ὅπως λ.χ. ἡ ἀνάμειξή τῆς σὲ κομματικὰ θέματα ἢ ἡ ἀναγκαστικὴ ὑποβολὴ στὴν ὁποιαδήποτε Κυβέρνηση τῶν ἀπόψεών Της ἢ ἡ “συγκυβέρνηση” μὲ κοσμικὲς ἐπιδιώξεις. Ὁ σεβασμὸς τῶν διακριτῶν ρόλων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας εἶναι καθημερινὸ μέλημα τῆς Ἐκκλησίας καὶ γι’ αὐτὸ ἀλλοιώνουν τὴν ἀλήθεια ἄδικες ἐπιθέσεις καὶ ἐπικρίσεις ἐναντίον Της, ὅταν μάλιστα ἡ ἀληθὴς πρόθεσή Της εἶναι ἡ ὑπεράσπιση τῶν ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν τῆς ἐλληνορθοδοξίας, στὶς ὁποῖες πιστεῦει ἡ συντριπτικὴ πλειονοψηφία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ».

Β. Στὸ περιθώριο τῶν ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς πρώτης ἡμέρας (16.3.2004) προσήλθε στὸ Γραφεῖο τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου ὁ Πρέσβης τῆς Ἰσπανίας στὴν Ἀθήνα κ. Ἐδουάρδο Χουῦγκο ὁ ὁποῖος μετέφερε τὶς εὐχαριστίες τῆς Ἰσπανικῆς Κυβερνήσεως γιὰ τὴν συμπαράσταση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Μακαριωτάτου στὸ πένθος τοῦ Ἰσπανικοῦ Λαοῦ γιὰ τὰ θύματα τῆς τρομοκρατικῆς ἐπιθέσεως στὴ Μαδρίτη. Ὁ κ. Πρέσβης δήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἦρθα σήμερα ἐδῶ γιὰ νὰ εὐχαριστήσω τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλο, γιατί τὴν Κυριακὴ, στὴν Κοζάνη ἔψαλε Ἐπιμνημόσυνη Δέηση γιὰ τὰ θύματα τῆς τρομοκρατικῆς ἐπίθεσης. Σήμερα τὸ πρωτὶ ἦρθα νὰ τοῦ πῶ πόσο εὐγνώμονες εἶμαστε. Πολλὰ ἀπὸ τὰ θύματα ἦταν ὀρθόδοξοι. Ὁ Μακαριώτατος ἐπίσης, μοῦ ἔστειλε πρὶν ἀπὸ λίγες ἡμέρες, ἐπιστολὴ μὲ τὴν ὁποία ἐξέφραζε τὴ βαθειὰ θλίψη του γιὰ ὅ,τι συνέβη καὶ ἤθελα νὰ τὸν εὐχαριστήσω καὶ γι’ αὐτό».

Ὁ Μακαριώτατος κ. Χριστόδουλος, παρατήρησε: «Ἐξήγησα στὸν κύριο Πρέσβη ὅτι εἶναι καθῆκον μας, ὡς ἀνθρώπων, ὡς χριστιανῶν, ὡς πολιτῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, νὰ ἐπιδεικνύουμε ἀλληλεγγύη καὶ ἀγάπη πρὸς κάθε ἄνθρωπο ποὺ πάσχει. Τὰ θύματα τῆς τρομοκρατικῆς ἐπίθεσης στὴ Μαδρίτη εἶναι ἀθῶα θύματα, γιὰ τὰ ὁποῖα λάβαμε τὴν ἀπόφαση καὶ προσευχηθήκαμε, προχθὲς ποὺ ἤμουν στὴν Κοζάνη καὶ τελοῦσα τὴ Θεία Λειτουργία. Ἐπομένως, ἡ πράξη μας αὐτὴ εἶναι ἀπόρροια τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης ποὺ δείχνουμε πρὸς τὸν συνάνθρωπό μας».

Γ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνέκρινε:

– Τὴν ἐναρξὴ τῆς δοκιμαστικῆς λειτουργίας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Παρατηρητηρίου Κοινωνικῶν Φαινομένων στὸ Βόλο.

– Τὴν ἔκδοση τοῦ πονήματος τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Θεοδοσίου Μαρτζοῦχου, Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης, σχετικοῦ μὲ τὴν Ἱερωσύνη καὶ τοὺς λειτουργοὺς τῆς, μὲ τίτλο «Κλήσεως Ἐπουρανίου Μέτοχοι».

– Τὴν πρόταση τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου γιὰ τὴν σύσταση Ὁμάδων Ἐργασίας μὲ σκοπὸ τὴν σύνταξη «Κώδικος Ἐνοριακῆς Ποιμαντικῆς».

– Νέες Ἀσματικὲς Ἱερὲς Ἀκολουθίες.

– Τὴν διοργάνωση ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως τοῦ Ζ' Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου μὲ θέμα: «Ἱερεῖς Λειτουργοὶ τοῦ Κυρίου – Τὸ Μυστήριον τῆς Ἱερωσύνης», κατὰ τὸ Φθινόπωρο τοῦ 2005.

– Τὴν συμμετοχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸ Εὐρωπαϊκὸ Ἀγροτικὸ Συνέδριο, ποὺ διοργανῶνεται ἀπὸ τὸ Συμβούλιο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν στὸ Στρασβούργο ἀπὸ 10 ἕως 13 Μαΐου 2004 μὲ θέμα «Τολμώντας στὴν Εὐρώπη - Δράση τῶν Ἐκκλησιῶν γιὰ τὴν Ἀγροτικὴ Εὐρώπη». Στὸ Συνέδριο αὐτὸ τὴν Ἐκκλησία μας θὰ ἐκπροσωπήσουν δύο λόγιες Μοναχές.

– Τὸν διορισμὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεοκλήτου καὶ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Ματθαίου Χάλαρη, ὡς ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας στὴν Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν προώθηση τῆς Ἐθελοντικῆς Αἰμοδοσίας ἐν ὄψει τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων τοῦ 2004.

– Τὸν προτεινόμενον ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας Κατάλογο βοηθημάτων γιὰ τὴν Κατήχηση ἐνηλίκων.

Δ. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἐνημερώθηκε:

– Ἀπὸ τὴν Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκολογίας γιὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσα μὲ μεγάλη ἐπιτυχία τὴν 10η Μαρτίου 2004 Ἐπιστημονικὴ Ἡμερίδα μὲ θέμα: «Προστασία τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἐκ κινδύνου σεισμοῦ» καὶ ἐνέκρινε τὰ Πορίσματα καὶ τὶς προτάσεις τῆς Ἡμερίδας, τὰ ὁποῖα θὰ κοινοποιηθοῦν καὶ στὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις.

– Γιὰ τὸ πόνημα τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Κωνσταντίνου Παπαγιάννη σχετικά μὲ θέματα Τυπικοῦ.

Ε. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφάσισε νὰ ἀνταποκριθεῖ στὸ αἴτημα γιὰ ἐξυπηρέτηση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χερσῶνος κ. Ἰννοκεντίου τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ποῦ ἐδρεύει στὴ Γαλλία καὶ θὰ ἐπισκεφθεῖ μὲ Ρώσους καὶ Γάλλους προσκυνητές, Ἱερὰς Μονῆς καὶ Προσκυνήματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΣΤ. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀσχολήθηκε ἐπίσης καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα. (18.3.2004) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. κατὰ τὴν ἑκτακτὴ Συνεδρία τῆς 3ης Ἀπριλίου 2004

Συνήλθε τὸ Σάββατο 3 Ἀπριλίου 2004, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 147ης Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, σὲ μόνη ἑκτακτὴ Συνεδρία, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρο 5 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2/1977 Κανονισμοῦ «Περὶ ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ Μακαριώτατος ἐνημέρωσε τοὺς Συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς γιὰ τὴν ἀπὸ 30.3.2004 παραίτηση, γιὰ λόγους ὑγείας, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Ἀγαθονίκου. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔκανε ὁμοφώνως ἀποδεκτὴ τὴν παραίτηση τοῦ ὡς ἄνω Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

Τέλος, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα. (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Νεαὶ Ἀσματικαὶ Ἀκολουθιαὶ ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ μῆνα Μάρτιο 2004

1. «*Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας Ματρώνης τῆς Ρωσίδος*», συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δρ. κ. Χαραλάμπους Μπούσια καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἐγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς: 2 Μαΐου)

2. «*Ἀκολουθία Παρακλητικοῦ Κανόνος τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θωμαΐδος τῆς ἐκ Λέσβου, προστάτιδος τῆς συζυγίας*», συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου

Ἀρχιμ. κ. Νικοδήμου Παυλοπούλου καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἐγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς: 3 Ἰανουαρίου).

3. Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου», συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Κοτσιομήτη, καθηγητοῦ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἐγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ν. Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς: 8 Ἰανουαρίου).

4. «*Ἀκολουθία Εὐχαριστήριος καὶ ἱκετικὴ ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ τῆς νήσου Λευκάδος ἐκ τῆς φοβερᾶς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, ἐν ἔτει 2003, μηνὶ Αὐγούστου 14η*», ὑποβληθεῖσα πρὸς ἐγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης καὶ ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Ἀναγνώστου τοῦ Ζαμπέλη.

5. «*Ἀκολουθία τῆς Ὁσίας Καλῆς*», διορθωθεῖσα καὶ συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Ἀ. Κατσενίου, ὑποβληθεῖσα δὲ πρὸς ἐγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θηβῶν καὶ Λεβαδείας. (Ἡμερομηνία Ἑορτῆς: 22 Μαΐου).

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐτήσια Γενικὴ Συνέλευση τῶν Προέδρων τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

Μὲ τὴν παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτ. π. Θωμᾶ Συνοδινοῦ, τοῦ Διευθυντῆ τῆς Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτ. π. Θεμιστοκλῆ Χριστοδούλου, τοῦ ἐκπροσώπου Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου, Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. π. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου καὶ τῶν Προέδρων τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, πραγματοποιήθηκε στίς 10/3/2004 στὸν Ἱερὸ Ναὸ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος στὴν Πλάκα ἡ ἐτήσια Γενικὴ Συνέλευση τῶν 144 Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μὲ θέμα τὸν ἀπολογισμὸ τῶν πεπραγμένων τοῦ Γ.Φ.Τ. καὶ τῶν Ε.Φ.Τ. τοῦ ἔτους 2003.

Σύμφωνα μὲ τὸν ἀπολογισμὸ, κατὰ τὸ περασμένο ἔτος τὸ Γενικὸ Φιλόπτωχο Ταμεῖο προσέφερε σὲ 8.950 συ-

νανθρώπους μας εἶδη πρώτης ἀνάγκης καὶ χρηματικά ποσὰ συνολικοῦ ὕψους 1.243.267,79 εὐρώ, φροντίζοντας παράλληλα, διὰ τῶν Κοινωνικῶν Λειτουργῶν τῆς Γενικῆς Διεύθυνσης Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης, γιὰ τὴν ψυχολογικὴ καὶ ἠθικὴ ὑποστήριξη τῶν ἐμπερίστατων ἀδελφῶν, γιὰ τὴν εἰσαγωγή τους σὲ νοσοκομεῖα, εὐαγῆ ἰδρύματα, κέντρα ἀποτοξίνωσης κ.ἄ., ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν προώθηση ζητημάτων τους σὲ ὑπηρεσίες ἀλλοδαπῶν, ὑπηρεσίες προσφύγων, Νομαρχίες, Δήμους καὶ ἄλλες ὑπηρεσίες.

Ἐπιπρόσθετα, ὅπως ἀνέφερε ὁ π. Θεμιστοκλῆς Χριστοδούλου, στὴν περιφέρεια τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν δραστηριοποιούνται, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ 144 Ἐνοριακὰ Φιλόπτωχα Ταμεῖα, 70 Κέντρα Ἐνοριακῆς Ἀγάπης ποὺ σιτίζουν ἡμερησίως ἀπόρους, ἠλικιωμένους καὶ ἀνήμπορους ἀδελφούς μας, 17 Στέγες Προνοίας Γερόντων, Στέγη Κατακοίτων Γερόντων, 2 Βρεφονηπιακοὶ Σταθμοί, τὸ Κέντρο Ἀποκατάστασης Δυσπροσαρμόστων Ἀτόμων «Δάμαρις», τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ὀρφανοτροφεῖο «Βουλιαγμένης», 2 Ἐνοριακοὶ Ξενῶνες γιὰ Ἀστέγους καὶ 3 συμβεβλημένα ξενοδοχεῖα γιὰ ὀλιγοήμερη φιλοξενία ἑκτακτῶν περιστατικῶν, γιὰ τὴ λειτουργία τῶν ὁποίων δαπανήθηκε πέρυσι ποσὸ ὕψους 6.314.431,55 εὐρώ.

Σὲ σχέση μετὰ τὰ λοιπὰ προγράμματα τῆς Γενικῆς Διεύθυνσης Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης, ὁ π. Θεμιστοκλῆς Χριστοδούλου σημείωσε ὅτι:

- Στὸ πλαίσιο τοῦ ἐτησίου Ἐράνου τῆς Ἀγάπης συγκεντρώθηκε ποσὸ ὕψους 833.925 εὐρώ, αὐξημένο κατὰ 4,48% σὲ σύγκριση μετὰ τὸ ποσὸ ποὺ εἶχε συγκεντρωθεῖ τὸ 2002.

- Στὸ πλαίσιο τοῦ προγράμματος Ἐνοριακῆς Αἱμοδοσίας ἀπὸ τὶς 164 αἱμοληψίες ποὺ πραγματοποιήθηκαν πέρυσι σὲ 84 Ἐνορίες τῆς Ι.Α.Α. συγκεντρώθηκαν 6.124 μονάδες αἵματος, αὐξημένες κατὰ 10% σὲ σύγκριση μετὰ αὐτὲς ποὺ εἶχαν συγκεντρωθεῖ τὸ 2002.

- Στὸ πλαίσιο τῆς λειτουργίας τοῦ Κινήματος τῆς Ἀγάπης διανεμήθηκαν πέρυσι σὲ ἀπόρους ἀδελφούς μας, εἴτε ἀπευθείας, εἴτε μέσω τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ι.Α.Α., μεγάλες ποσότητες εἰδῶν ἱματισμοῦ, εἰδῶν διατροφῆς, οἰκιακῶν εἰδῶν, ἐπίπλων καὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης.

Ἐπίσης, στὴ Γενικὴ Συνέλευση ἀνακοινώθηκαν τὰ νέα προγράμματα ποὺ ἀναπτύσσει ἡ Διεύθυνση Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης:

- Ἡ «Κιβωτὸς τῆς Ἀγάπης». Ἡ «Κιβωτὸς» χρησιμοποιεῖ ἓνα μικρὸ φορτηγὸ, προσφορὰ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου τοῦ Ἰ. Ναοῦ Ἀγίου Λουκᾶ Πατησίων,

τὸ ὁποῖο διανέμει σὲ ὑποβαθμισμένες περιοχὲς τῆς περιφέρειας τῆς Ι.Α.Α. τρόφιμα σὲ ἀστέγους καὶ ἀπόρους, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ προσφορὲς πολιτῶν σὲ Ἱεροῦς Ναοὺς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη».

- Ἡ «Ταβιθᾶ». Ἡ «Ταβιθᾶ» εἶναι ἓνα κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκομινάτου 23 στὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας ποὺ διανέμει δωρεὰν εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ὑπόδησης σὲ ἀστέγους καὶ ἀπόρους, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἀπὸ δωρεὰς πολιτῶν σὲ Ἱεροῦς Ναοὺς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη».

- Θερινὲς διακοπὲς ὑπερηλικῶν ποὺ φιλοξενοῦνται στὶς Στέγες Προνοίας Γερόντων τῆς Ι.Α.Α. στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Ὀρφανοτροφεῖο Βουλιαγμένης.

- Τακτικὲς ἐπισκέψεις τῶν Ε.Φ.Τ. στὴ Στέγη Κατακοίτων Γερόντων καὶ στὸ Κ.Α.Δ.Α. «Δάμαρις», βάσει προγράμματος ποὺ συντάσσει ἡ Γενικὴ Διεύθυνση Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης, μετὰ σκοπὸ τὴν ἠθικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τῶν φιλοξενουμένων στὰ Ἰδρύματα.

- Ἐνίσχυση τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου Ἀλλοδαπῶν, ὑποτρόφων τῆς Ἰ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

- Ἐπισκέψεις κατὰ τὶς ἐορτὲς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα τῶν στελεχῶν τῆς Γενικῆς Διεύθυνσης Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης καὶ τῶν πολυάριθμων ἐθελοντῶν σὲ νοσοκομεῖα καὶ εὐαγῆ ἰδρύματα.

- Διακονία Κρατουμένων. Τὰ ἐξειδικευμένα στελέχη τοῦ ἐν λόγω προγράμματος ἐπιλαμβάνονται θεμάτων ἀπόρων κρατουμένων.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευση ὁλοκληρώθηκε μετὰ ὁμιλία τοῦ Μακαριωτάτου, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ συνεχάρη τὸν νέο Διευθυντὴ τῆς Γενικῆς Διεύθυνσης Χριστιανικῆς Ἀλληλεγγύης, ὅλους ὅσοι μετέχουν στὴν προσπάθεια τῆς (κοινωνικῆς λειτουργοῦς καὶ ἐθελοντῆς) καὶ τοὺς Προέδρους τῶν Ε.Φ.Τ. γιὰ τὸ ἀξιόλογο καὶ πολύπλευρο κοινωνικὸ καὶ προνοιακὸ ἔργο ποὺ ἀνιδιοτελῶς ἐπιτελοῦν, ἀναφέρθηκε διεξοδικὰ στὴν ἀνάγκη περαιτέρω ἀνάπτυξης τοῦ φιλανθρωπικοῦ δικτύου τῆς Ι.Α.Α., καθὼς, ὅπως εἶπε, οἱ συνάνθρωποι μας ἐπιζητοῦν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν παρηγορία, καὶ τὴν πρακτικὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ ὑποστήριξη τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὑπογράμμισε δὲ ὅτι ἡ Πολιτεία ἀναγνωρίζει τὴν ποιότητα τῶν προσφερόμενων ὑπηρεσιῶν στὰ Ἰδρύματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν θεωρεῖ ὡς τὸν πρῶτο φορέα ἐθελοντισμοῦ στὴ χώρα.

(15.3.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐθιμοτυπική επίσκεψη τῆς Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων στὸν Μακαριώτατο

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος δέχθηκε στὶς 19.03.2004 τὸ πρωὶ σὲ ἐθιμοτυπική ἐπίσκεψη στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο τὴν νέα Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Μαριέττα Γιαννάκου.

Κατὰ τὴ διάρκειά τῆς συνάντησης, ποὺ διήρκεσε περίπου μία ὥρα, ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴν ιδιαίτερη χαρὰ καὶ ικανοποίησή του γιὰ τὴν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ τὴν κ. Γιαννάκου, ἐπισημαίνοντας ὅτι διαθέτει πολιτικὴ βούληση, ἐπιστημονικὴ κατάρτιση καὶ σὲ βάθος γνώση τῆς σύγχρονης σύνθετης πραγματικότητας. Ἐξῆρε δὲ τὴ σαφῆ τοποθέτησή της, ὡς μέλους τῆς Συντακτικῆς Συνέλευσης γιὰ τὴ Συνταγματικὴ Συνθήκη τῆς Ε.Ε., σχετικὰ μὲ τὴν ἀναφορὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸ προοίμιο τοῦ ὡς ἄνω θεσμικοῦ κειμένου. Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ὑπογράμμισε τὴν κομβικὴ σημασία ποὺ ἔχει γιὰ τὴν Ἐκκλησία ἡ ἀγαστὴ συνεργασία Της μὲ τὴν Πολιτεία καὶ δὴ μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἐπ' ὠφελεία πάντα τοῦ λαοῦ, ἐνῶ τόνισε ὅτι ἀλλοιώνουν τὴν ἀλήθεια ἄδικες ἐπικρίσεις κατὰ τῆς Ἐκκλησίας γιὰ δῆθεν ἀναγκαστικὴ ὑποβολὴ τῶν ἀπόψεών Της στὴν Πολιτεία καὶ γιὰ δῆθεν συγκυβέρνηση μὲ κοσμικὴς ἐπιδιώξεις. «*Ἡ Ἐκκλησία διατηρεῖ ἀναλλοίωτες τὶς ἀρχὲς καὶ τὶς ἀξίες Της καὶ ἔχει λόγο στὴν κοινωνία, ἀλλὰ δὲν διεκδικεῖ ρόλους ξένους καὶ ἀσύμβατους μὲ τὴν ἀποστολὴ Της, οὔτε χαράσσει πολιτικὴ γιὰ τὴν ὁποία ἀρμόδια εἶναι ἡ ὑπεύθυνη Κυβέρνηση, οὔτε ἔχει διάθεση ἀντιπαλότητας μὲ τὴν Πολιτεία, μὲ τὴν ὁποία πάντα ἐπιζητᾷ τὴν ὑπαρξὴ μίας λειτουργικῆς καὶ εἰλικρινοῦς θεσμικῆς σχέσης*» σημείωσε χαρακτηριστικὰ στὴν κ. Ὑπουργό. «*Θέλουμε νὰ ἐπιτύχετε γιὰ τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ μας*» εἶπε.

Ἐπιπρόσθετα, ὁ Μακαριώτατος ἔθεσε στὴν κ. Γιαννάκου τὸ ζήτημα τῆς ποιοτικῆς ἀναβάθμισης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης καὶ τῆς προώθησης πρὸς ψήφιση στὴ Βουλὴ τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου ποὺ ἔχει ἐπεξεργασθεῖ ἡ μεικτὴ ἐπιτροπὴ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας μὲ προσαρμογὲς στὰ νέα δεδομένα, ἐὰν αὐτὲς χρειαστοῦν, καὶ σὲ κατάλληλο χρόνο. Ὑπογράμμισε δὲ τὴν ἀνάγκη ἀναμόρφωσης τοῦ ἰσχύοντος νομοθετικοῦ πλαισίου ἀπονομῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης μὲ βάση τοὺς νέους θεσμοὺς καὶ τὶς ἐξελίξεις στὸν κλάδο τῆς

ποινικῆς δικονομίας.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς, ἡ κ. Γιαννάκου, ἀφοῦ ἐξέφρασε τὴν χαρὰ τῆς γιὰ τὴν ἐπίσκεψη στὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, σημείωσε ὅτι ἀντιμετωπίζει μὲ θετικὴ διάθεση καὶ μὲ γνώμονα τὸν γενικὸ στρατηγικὸ σχεδιασμὸ τῆς πολιτικῆς τοῦ Ὑπουργείου τὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας ποὺ ἄπτονται τῆς ἀρμοδιότητάς της. Ὑπογράμμισε μάλιστα ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχει ἓνας θεσμοθετημένος εἰλικρινῆς διάλογος γιὰ τὰ θέματα αὐτὰ καὶ μία σὲ βάθος συνεργασία ποὺ θὰ ἐδράζεται στὴν ἐπεξεργασία τους μὲσω μεικτῶν ἐπιτροπῶν, καθὼς καὶ μία ἀνοικτὴ γραμμὴ ἐπικοινωνίας μὲ τὸν Μακαριώτατο. Χαρακτήρισε δὲ τὴν ποιοτικὴ ἀναβάθμιση τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης δικαίωμα τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ τὸ ὁποῖο πρέπει νὰ ὑπάρξει ἄμεσα ἓνα σύγχρονο καὶ ἀποτελεσματικὸ νομοθετικὸ πλαίσιο, ἐνῶ συμφώνησε μὲ τὸν Μακαριώτατο στὸ ζήτημα τῆς προσαρμογῆς τοῦ νομοθετικοῦ πλαισίου ἀπονομῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης στὰ νέα δεδομένα, σὲ συνεργασία πάντα μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης.

Ἡ κ. Ὑπουργὸς ἐξῆρε μάλιστα τὸ εὐρὺ κοινωνικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖο, μὲ σύγχρονες λογικὲς καὶ τὴ χριστιανικὴ ἀγάπη, ἀγκαλιάζει χιλιάδες συνανθρώπους μας ποὺ ἔχουν ἀνάγκη καὶ δὴ εὐπαθεῖς ὁμάδες, ὅπως εἶναι οἱ κακοποιημένες γυναῖκες, οἱ ἄγαμες μητέρες καὶ τὰ ἐξαρτημένα ἀπὸ ναρκωτικὲς οὐσίες ἄτομα.

Τέλος, εὐχαρίστησε τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὸν ὁποῖο, ὅπως εἶπε, συνδέεται μὲ μακρόχρονη σχέση σεβασμοῦ καὶ ἐκτίμησης, γιὰ τὴ γόνιμη ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων. Ὁ Μακαριώτατος μάλιστα μὲ τὴ σειρά του, ἀφοῦ τόνισε ὅτι ἡ ἀνοικτὴ ἐπικοινωνία μὲ τὴν κ. Ὑπουργὸ θὰ συμβάλλει τὰ μέγιστα στὴν ἀντιμετώπιση ὅλων τῶν ζητημάτων, ὑπογράμμισε ὅτι σύντομα θὰ τῆς ἀνταποδώσει τὴν ἐπίσκεψη στὸ Ὑπουργεῖο Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἐξερχόμενη ἀπὸ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο, ἡ κ. Γιαννάκου δήλωσε πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Μ.Μ.Ε. τὰ ἀκόλουθα:

«*Ἡ συνάντηση, ὅπως ξέρετε, εἶχε ἐθιμοτυπικὸ χαρακτήρα γιὰ λόγους ἀρχῆς καὶ σεβασμοῦ. Ὁ Μακαριώτατος μὲ διαβεβαίωσε μάλιστα ὅτι θὰ ἀνταποδώσει τὴν ἐπίσκεψη στὸ Ὑπουργεῖο, ὅπου καὶ θὰ συζητήσουμε ὅλα τὰ ἐπιμέρους θέματα. Κάναμε μίαν γενικότερη συζήτηση γιὰ τὸν κοινωνικὸ ρόλο τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ νομοσχέ-*

διο για τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἐκπαίδευση, τὸ ὁποῖο ἔχει μείνει ὡς ἐκκρεμότητα καὶ θὰ ἔχουμε ἄλλωστε ὅλο τὸ χρόνο νὰ συζητήσουμε. Αὐτὸ ποὺ μπορῶ νὰ σᾶς πῶ εἶναι ὅτι τὸ κλίμα εἶναι θετικὸ καὶ θὰ ὑπάρχει εὐθεία γραμμὴ συνεννόησης μὲ τὸν Μακαριώτατο. Ἡ στάση τοῦ Ὑπουργείου εἶναι θετικὴ γιὰ τὸ ρόλο τῆς Ἐκκλησίας καὶ γνωρίζουμε καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ὅτι οἱ ρόλοι μας εἶναι διακριτοί. Αἰσθάνομαι ἰδιαίτερα ἄνετα καὶ γιὰ τὴ συζήτηση ποὺ ἔγινε καὶ γιὰ αὐτὲς ποὺ θὰ γίνουν στὸ μέλλον. Γιατὶ ε-χουμε θετικὴ στάση ἀπέναντι στὴν Ἐκκλησία, ὅπως κά-θε Κυβέρνηση νομίζω. Μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν θέματα στὰ ὁποῖα ἴσως διαφωνήσουμε, ἀλλὰ θὰ τὸ ποῦμε εὐθέως».

Ἀπαντώντας σὲ σχετικὲς ἐρωτήσεις δημοσιογρά-φων, ἡ κ. Ὑπουργὸς ὑπογράμμισε ὅτι «δὲν ἐτέθη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, οὔτε ὑπάρχει θέμα ἀναφορικὰ μὲ τὴν τοποθέτηση ἢ μὴ Γενικοῦ Γραμματέα Θρησκευμάτων». «Τὸ ζήτημα θὰ τὸ δοῦμε ἀνάλογα μὲ τὴ λειτουργία τοῦ Ὑπουργείου» σημείωσε. Ἐπίσης, ἡ κ. Γιαννάκου τόνισε ὅτι δὲν ἐτέθη στὴ διάρκεια τῆς συνάντησης τὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων.

(19.3.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Δήλωση τοῦ εκπροσώπου Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου γιὰ τὸ Κοσσυφοπέδιο

Ὁ εκπρόσωπος Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης π. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου ἔκανε στοὺς εκπροσώπους τῶν Μ.Μ.Ε. τὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Ὁ Μακαριώτατος καὶ ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρακολουθοῦν μὲ ἰδιαίτερη ἀνησυχία, ἀλλὰ καὶ μὲ ἔκδηλο ἐνδιαφέρον τὰ τεκταινόμενα στὴν περιοχὴ τοῦ Κοσσυφοπεδίου. Βρίσκονται σὲ διαρκῆ ἐπι-κοινωνία μὲ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Σερβίας καὶ μὲ τὸν Πατριάρχη τῶν Σέρβων κ. Παῦλο, πρὸς τὸν ὁποῖο μά-λιστα ἀπεστάλη σήμερα τηλεγράφημα συμπαράστασης. Βρίσκονται δὲ σὲ διαρκῆ ἐτοιμότητα γιὰ νὰ προσφέρουν κάθε δυνατὴ βοήθεια πρὸς τὸν λαὸ τοῦ Κοσσυφοπεδίου καὶ τὴν Ἐκκλησία τῆς Σερβίας, ὅποτε τοὺς ζητηθεῖ. Ὁ Μακαριώτατος ἐπιπρόσθετα ἐκφράζει τὴ βαθύτατη θλί-ψη του γιὰ τὴν καταστροφὴ πολλῶν λατρευτικῶν χώρων, ἀνεξαρτήτως θρησκείας. Αὐτὸ εἶναι ἓνα θλιβερὸ φαινό-μενο, ποὺ θίγει τὸν πολιτισμὸ μας καὶ μᾶς γυρνάει σὲ ἄλλες ἐποχές, καταδικαστέες ἀπὸ ὅλους».

(19.3.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπίσκεψη τοῦ Προέδρου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὸν Μακαριώτατο

Μὲ τὸν Πρόεδρο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου κ. Pat Cox, ὁ ὁποῖος βρίσκεται σὲ ἐπίσημη ἐπίσκεψη στὴ χώρα μας, συναντήθηκε στὶς 22.03.2004 τὸ πρῶτὸ στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκο-πος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, κ. Χριστόδουλος.

Κατὰ τὴ διάρκειά τῆς συνάντησης, ποὺ διήρκεσε πε-ρίπου πενήντα λεπτά, ὁ Πρόεδρος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοι-νοβουλίου ἐνημέρωσε τὸν Μακαριώτατο γιὰ τὶς ἐξελί-ξεις σὲ σχέση μὲ τὴ Συνταγματικὴ Συνθήκη τῆς Εὐρω-παϊκῆς Ἐνωσης καὶ τὴν ἀναφορὰ στὸ προοίμιο αὐτῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς θεμελίου τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτι-σμοῦ, ζήτημα ποῦ, ὅπως ὑπογράμμισε, δὲν ἔχει ἀκόμη ἐπαναθεθεῖ στὸ τραπέζι τῶν διαπραγματεύσεων καὶ ἄρα ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένει ἀνοικτὸ. «Βρισκόμαστε σὲ ἀναμονὴ γιὰ τὸ ὅλο θέμα» παρατήρησε. Ἐπίσης, παρα-πέμποντας καὶ στὶς συζητήσεις ποὺ εἶχε μὲ τὸν Προκα-θήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν ἐπίσημη ἐπί-σκεψή του στὶς Βρυξέλλες τὸν περασμένο Ὀκτώβριο, τόνισε τὴ σημασία τῆς διάταξης τοῦ ἀρθροῦ 51 τῆς ὑπὸ διαμόρφωση Συνταγματικῆς Συνθήκης, διὰ τῆς ὁποίας, ὅπως σημείωσε, διασφαλίζεται τὸ νομικὸ καθεστῶς τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν Θρησκευτικῶν Ἐνώσεων, οἱ ὁποῖες ἀπολαμβάνουν σεβασμοῦ καὶ προστασίας, ἀναγνωρίζε-ται ὁ θεσμικὸς διάλογος μεταξὺ τῶν ὀργάνων τῆς Ε.Ε. καὶ τῶν εκπροσώπων τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ διαφυλάσσε-ται ἀποτελεσματικότερα τὸ εἰδικὸ καθεστῶς ποὺ διέπει τὸ Ἅγιο Ὅρος.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του, ὁ Μακαριώτατος, ἀφοῦ εὐχα-ρίστησε τὸν Πρόεδρο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου —ἐναν ἡγέτη, ὅπως εἶπε, ποὺ διακρίνεται γιὰ τὸν ἐσω-τερικὸ πλοῦτο καὶ τὴν πνευματικότητά του— γιὰ τὴν ἐπί-σκεψη, χαρακτήρισε τὴν ἀναφορὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸ προοίμιο τῆς Συνταγματικῆς Συνθήκης τῆς Ε.Ε. θέμα ἱστορικῆς δικαιοσύνης, συνέχειας καὶ συνέπειας, ἀλλὰ καὶ ζήτημα ποὺ ἄπτεται τῆς ταυτότητας τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς αὐθεντικότητάς τοῦ πολιτισμοῦ τῆς. Ἐκανε δὲ ἰδιαίτερη ἀναφορὰ στὴν τελικὴ διατύπωση ποὺ εἶχε προ-τείνει ὁ Πρόεδρος τῆς Συντακτικῆς Συνέλευσης γιὰ τὸ Μέλλον τῆς Εὐρώπης κ. Βαλερί Ζισκάρ Ντ' Ἐστέν.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἀνα-φερόμενος στὴν ἐξέλιξη τῆς διαδικασίας στὶς σχέσεις Ε.Ε.-Τουρκίας, σημείωσε ὅτι αὐτὴ περνᾶ ἀπὸ τὸν ἐξου-

ρωπαϊσμό της γείτονος χώρας, από την εὐθυγράμμιση της με τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα και τις ἄλλες δημοκρατικές πρακτικές που ισχύουν στην ἑνωμένη Εὐρώπη, από την προσαρμογή της στα εὐρωπαϊκά ἀξιακά δεδομένα, προκειμένου νὰ διατηρηθεῖ ἀναλλοίωτος ὁ χαρακτήρας της Ε.Ε. και νὰ ὑπάρχει μία κοινή βάση που νὰ ἐγγυᾶται τὴν ἐνότητα τῶν λαῶν της. «*Ἐάν γίνουν ὅλα αὐτά, ἐάν δοθοῦν οἱ πρέπουσες ἀπαντήσεις στα κρίσιμα ἐρωτήματα, ἐάν δοθοῦν οἱ ἀπαραίτητες ἐγγυήσεις, φυσικά και γιὰ τὸν ἀπόλυτο σεβασμὸ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, τότε θὰ ἦταν δυνατὸν νὰ ἀκολουθήσει ἡ Τουρκία μία διαδρομὴ πρὸς τὴν Εὐρώπη*» τόνισε.

Ἐπίσης, ἀναφερόμενος στις ἐξελίξεις στο ἐθνικὸ θέμα τῆς Κύπρου, ὑπογράμμισε ὅτι ἡ ὁποιαδήποτε λύση γιὰ νὰ εἶναι βιώσιμη και λειτουργική και νὰ μπορεῖ νὰ ἐπιλύει τὸ ζήτημα και ὄχι νὰ ὀδηγεῖ σὲ νέες περιπέτειες, πρέπει νὰ ἔχει σταθερὴ βάση και νὰ εἶναι δίκαιη, κινούμενη στο πλαίσιο τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας τοῦ Ο.Η.Ε. και ἀκολουθώντας τὸ κοινοτικὸ κεκτημένο. «*Τὸ σχέδιο Ἀνάν*», σημείωσε, «*θὰ κριθεῖ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν κυπριακὸ λαό*».

Τέλος, ὁ Μακαριώτατος ἐξέφρασε τὴν ἔντονη ἀνησυχία του γιὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα στην εὐφλεκτὴ περιοχὴ τοῦ Κοσσυφοπεδίου, τὴ βαθιὰ θλίψη του γιὰ τὴν ἀπώλεια ἀθῶν και ἀπὸ τις δύο πλευρὲς και τὴν καταστροφὴ Ὀρθοδόξων Ναῶν και μουσουλμανικῶν τεμένων, ἀλλὰ και τὴν ἐλπίδα νὰ ὑπάρξει δικαιοσύνη και νὰ ἐπικρατήσῃ τελικὰ ἡ εἰρήνη. «*Ἡ Ἐκκλησία*», σημείωσε, «*διδάσκει στοὺς ἀνθρώπους τὴν ἀνεκτικότητα ἀπέναντι στη διαφορετικότητα τοῦ ἄλλου και τὴν συμφιλίωση. Διδάσκει τὴν ἀγάπη πρὸς ὅλους και τὴν πρόνοια γιὰ ὅλους, ἀνεξαρτήτως φύλου, φυλῆς, χρώματος, θρησκείας ἢ πεποιθήσεων. Ὁ ρόλος Της ἄλλωστε εἶναι νὰ συμβάλει στην εἰρήνη τοῦ κόσμου, καταδικάζοντας σὲ καθημερινὴ βάση τὰ φαινόμενα τοῦ ρατσισμοῦ, τῆς μισαλλοδοξίας, τῆς ξενοφοβίας και τοῦ φανατισμοῦ, που καταλύουν τὸν σεβασμὸ στο ἀνθρώπινο πρόσωπο*».

* Ὁ Μακαριώτατος δέχθηκε ἐπίσης σὲ ἐπίσκεψη στο Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο τὸν Πρέσβη τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς στην Ἀθήνα κ. Ἀμπντάλα Ἀμπντάλα. Ὁ κ. Ἀμπντάλα, ὁ ὁποῖος ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴ χώρα μας γιὰ νὰ ἀναλάβει κυβερνητικὴ θέση στην Παλαιστινιακὴ Ἀρχή, ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη του πρὸς τὴν Ἑλλαδικὴ Ἐκκλησία και τὸν Προκαθήμενό Της, καθὼς και πρὸς τὴν Κυβέρνηση

και τὸν ἑλληνικὸ λαὸ γιὰ τὴ στήριξή τους στα δίκαια, ὅπως εἶπε, αἰτήματα τοῦ παλαιστινιακοῦ λαοῦ.

(22.3.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Συνάντηση τοῦ Μακαριωτάτου με τὸν Πρωθυπουργό

Ἐξερχόμενος τοῦ Μεγάλου Μαξίμου, μετὰ τὸ πέρας τῆς συνάντησής του με τὸν Πρωθυπουργὸ κ. Κ. Καραμανλῆ, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν και πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἔκανε πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Μ.Μ.Ε. τὴν ἀκόλουθη δήλωσή:

«*Εἶχαμε μία γόνιμη συνάντηση με τὸν κ. Πρωθυπουργό. Ἔχω τὴν αἴσθηση ὅτι μία νέα σελίδα ἀνοίγει στις σχέσεις Ἐκκλησίας και Πολιτείας στην πατρίδα μας. Μία νέα σελίδα, στην ὁποία θὰ κυριαρχεῖ ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς μεταξύ τῶν δύο κορυφαίων θεσμῶν τοῦ ἔθνους, τῆς Πολιτείας και τῆς Ἐκκλησίας, στο πλαίσιο τῶν διακριτῶν τους ρόλων. Εὐχήθηκα στὸν κύριο Πρωθυπουργὸ καλὴ ἐπιτυχία στο μεγάλο και δύσκολο ἔργο που τοῦ ἔχει ἀναθέσει με τὴν ἐμπιστοσύνη του ὁ ἑλληνικὸς λαός. Ὁ κ. Καραμανλῆς εἶναι ὁ Πρωθυπουργός, ὁ ὁποῖος γνωρίζει σὲ βάθος τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα και εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος κάνοντας αὐτὴ τὴν διαπίστωση. Και ἐπιπλέον βλέπω ὅτι διαθέτει και τὴ βούληση, μαζί με τὴ νέα Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Γιαννάκου, γιὰ μία προσέγγιση τῶν ζητημάτων αὐτῶν με γνώμονα τὸ καλῶς νοούμενο συμφέρον Ἐκκλησίας και Πολιτείας. Και αὐτὸ βέβαια θὰ εἶναι ὁπωσδήποτε εὐεργετικὸ και συμφέρον γιὰ ὁλόκληρο τὸν ἑλληνικὸ λαό*».

Ἀπαντώντας σὲ ἐρωτήσεις δημοσιογράφων σχετικά με τὸ ἐάν, στο πλαίσιο τῆς συνάντησης, συζητήθηκε τὸ ζήτημα τῆς προαιρετικῆς ἀναγραφῆς τοῦ στοιχείου τοῦ θρησκευματος στα δελτία ἀστυνομικῶν ταυτοτήτων, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας σημείωσε τὰ ἀκόλουθα:

«*Συζητήσαμε τὰ θέματα που ἀφοροῦν στο κοινωνικὸ κυρίως ἔργο τῆς Ἐκκλησίας και στη στήριξη, τὴν ὁποία τὸ ἔργο αὐτὸ χρειάζεται ἀπὸ τὴν Πολιτεία. Τὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων εἶναι ἓνα θέμα τὸ ὁποῖο θὰ ἐξετασθεῖ στὸν πρέποντα χρόνον*».

(24.3.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐκ τῆς συνάντησης τοῦ Μακαριωτάτου με τὸν Πρωθυπουργὸ κ. Κ. Καραμανλῆ.

Συνάντηση τοῦ Μακαριωτάτου με τὴν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

Ἐξερχόμενος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, μετὰ τὸ πέρας τῆς συνάντησής του με τὴν Ὑπουργὸ κ. Μαριέττα Γιαννάκου, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἔκανε πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Μ.Μ.Ε. τὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Ἀνταπέδωσα σήμερα τὴν ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη, τὴν ὁποία εἶχα δεχθεῖ ἀπὸ τὴν νέα Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὴν προηγούμενη ἐβδομάδα. Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συνάντησής μας, εἶχα καὶ πάλι τὴ δυνατότητα νὰ διαπιστώσω ὅτι ἓνα νέο κλίμα ἐπικρατεῖ στὶς σχέσεις μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ἓνα κλίμα ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, σύνεσης καὶ νηφαλιότητος στὴν προσέγγιση τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Στὸ πλαίσιο μάλιστα αὐτό, κάναμε σήμερα μία γενικότερη συζήτηση γιὰ τὰ θέματα ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν. Καὶ βεβαίως

ὑπάρχει ἡ διάθεση κατ' ἀρχὰς αὐτὰ τὰ θέματα νὰ προωθηθοῦν κατὰ τὸν καλύτερο καὶ ταχύτερο δυνατὸ τρόπο. Θέλω νὰ εὐχαριστήσω τὴν κ. Ὑπουργὸ γιὰ τὴν καλὴ διάθεση τὴν ὁποία ἐπιδεικνύει, ὥστε νὰ ὑπάρχει μία ἀγαπῆ συνεργασία ἀνάμεσά μας. Θεωρῶ ὅτι αὐτὴ ἡ καλὴ διάθεση εἶναι μία πολὺ βασικὴ προϋπόθεση γιὰ τὴ συζήτηση τῶν ζητημάτων καὶ τὴ λήψη τῶν καλύτερων δυνατῶν ἀποφάσεων κατὰ περίπτωσιν. Ἐπιτρέψτε μου λοιπὸν νὰ ἐπαναλάβω αὐτὸ τὸ ὁποῖο εἶπα καὶ ὅταν ἐξερχόμουν ἀπὸ τὸ Γραφεῖο τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅτι δηλαδὴ ἔχω τὴν αἴσθησιν ὅτι μία νέα σελίδα ἐγκαινιάζεται στὶς σχέσεις μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, μία σελίδα στὴν ὁποία κυριαρχεῖ ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς, ἡ ἀμοιβαία κατανόηση καὶ κυρίως ἓνα θερμὸ κλίμα στὸ πλαίσιο τοῦ ὁποίου ὅλα τὰ ζητήματα μποροῦν νὰ βροῦν μία αἴσια λύση».

Ἀπαντώντας σὲ ἐρωτήσεις δημοσιογράφων σχετικὰ μετὰ τὴν πρόσφατη τοποθέτηση τῆς κ. Ὑπουργοῦ, στὸ πλαίσιο συνέντευξής της σὲ ἐκπομπὴ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὸ θέμα

τῆς ἀναγραφῆς τοῦ στοιχείου τοῦ θρησκευάτου στὰ δελτία ἀστυνομικῶν ταυτοτήτων, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας σημείωσε τὰ ἀκόλουθα:

«Δὲν συζητήσαμε καθόλου τὸ θέμα τῶν ταυτοτήτων. Θὰ ἤθελα ὅμως νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἡ τοποθέτηση τῆς κ. Ὑπουργοῦ εἶναι μία διαφορετικὴ ἄποψη, σεβαστὴ μέσα σὲ ἓνα γενικότερο κλίμα καὶ πνεῦμα συγκλίσεως σὲ πολλὰ ἄλλα ζητήματα. Ὁ καθένας ἔχει τὶς ἀπόψεις του».

Σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα τῆς ποιοτικῆς ἀναβάθμισης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης, ὁ Μακαριώτατος ἐπισήμανε ὅτι τὸ θέμα συζητήθηκε ἐκτενῶς, ὑπογραμμίζοντας μάλιστα τὴν ὑπόσχεση τῆς κ. Ὑπουργοῦ γιὰ τὴν ταχεῖα προώθηση πρὸς ψήφιση στὴ Βουλὴ τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου. Καὶ σημείωσε: *«Πρότεινα δὲ –ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς κατάρτισης τοῦ νομοσχεδίου μέχρι σήμερα ἐνδεχομένως νὰ ἔχουν μεσολαβήσει ὀρισμένες νέες ἐξελίξεις στὸ χῶρο τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης– νὰ γίνῃ μία τελευταία ἐπανεξέταση τῶν ρυθμίσεών του, ὥστε τὸ τελικὸ κείμενο ποῦ θὰ προωθηθεῖ νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς σύγχρονες ἀνάγκες».*

Ἄναφορικὰ μὲ τὸ θέμα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, ὁ Μακαριώτατος ἐπισήμανε ὅτι δὲν συζητήθηκε στὸ πλαίσιο τῆς σημερινῆς συνάντησης, τονίζον-

τας παράλληλα ὅτι οὐδέποτε ζήτησε νὰ συμπεριλαμβάνεται τὸ μάθημα στὰ μαθήματα ποῦ ἐξετάζονται στὶς Πανελλαδικὲς Ἐξετάσεις. Σημείωσε μάλιστα ὅτι ἡ διδασκαλία τοῦ μαθήματος πρέπει νὰ ἔχει ὁμολογιακὸ χαρακτῆρα μὲ στοιχεῖα θρησκευιολογίας.

Ἀπαντώντας τέλος σὲ ἐρωτήσεις δημοσιογράφων σχετικὰ μὲ τὸ νόημα τῶν φράσεων «Ἀλλάζουν τὰ πράγματα... Δόξα σοι ὁ Θεός», τὶς ὁποῖες χρησιμοποίησε κατὰ τὴ συνάντησή του μὲ τὸν Πρωθυπουργὸ κ. Κ. Καραμανλὴ τὴν προηγούμενη Τετάρτη στὸ Μέγαρο Μαξίμου, ὁ Μακαριώτατος δήλωσε τὰ ἀκόλουθα:

«Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὴν παραποιεῖτε τὶς φράσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας ἔχουμε ἓναν ξεχωριστὸ κώδικα μὲ τὸν ὁποῖο ἐκφραζόμαστε. Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μάθετε αὐτὸν τὸν κώδικα γιὰ νὰ μᾶς ἐρμηνεύετε σωστά. Εἶναι δυνατὸν ἓνας Ἀρχιεπίσκοπος νὰ μὴν χρησιμοποιεῖ στοὺς λόγους του τὴν φράση “Δόξα σοι ὁ Θεός”; Αὐτὴ τὴ φράση τὴν λέω 50 φορές κάθε ἡμέρα καὶ ἐπομένως εἶναι μία φράση ἢ ὁποῖα μὲ ἐκφράζει καὶ ἀποδίδει αὐτὸ τὸ ὁποῖο ἔχω μέσα στὴν καρδιά μου ὡς κληρικός. Μὴν δίδετε σὲ ὅλα τὰ θέματα πολιτικὴ χροιά, διότι δὲν ὑπάρχει ἀπὸ μέρους μου καμία τέτοια πρόθεση. Οὔτε ὅταν εἶχα ἀναφερθεῖ στὴ

Ἀπὸ τὴ συνάντηση τοῦ Μακαριώτατου μὲ τὴν Ὑπουργὸ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Μαρλέττα Γιαννάκου.

“δεξιὰ τοῦ Κυρίου” εἶχε αὐτὴ ἡ ἀναφορά μου ὅποιαδήποτε σχέση μὲ τὴν “πολιτικὴ δεξιὰ”. Ἀλίμονο! Ἐὰν ἐπιχειρεῖτε νὰ δίνετε πολιτικὲς ἐρμηνεῖες σὲ ὄρους, οἱ ὅποιοι εἶναι γιὰ ἐμᾶς καθημερινοὶ ὄροι, ὄροι τοὺς ὁποίους χρησιμοποιοῦμε ἐδῶ καὶ αἰῶνες μέσα στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, θὰ πρέπει νὰ ἀλλάξουμε ὅλη τὴν ὁρολογία τῆς Ἐκκλησίας. Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μὴν ὑπάρχει αὐτὴ ἡ τάση. Νὰ μὴν παρερμηνεύετε τὶς φράσεις, τὶς ὁποῖες χρησιμοποιεῖ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος. Δοξάζω πράγματι τὸν Θεὸ ὄχι βέβαια γιὰ τὸ γεγονός ὅτι ἄλλαξε ἡ πολιτικὴ κατάσταση, ἀλλὰ διότι ὑπάρχει ἓνα νέο κλίμα συναίνεσης καὶ ἀνάπτυξης ἐποικοδομητικοῦ διαλόγου. Αὐτὸ τὸ νέο κλίμα μὲ κάνει νὰ αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκη πράγματι νὰ εὐχαριστήσω καὶ νὰ δοξάσω τὸν Θεό... Μήπως ἔχετε ξεχάσει ὅτι τὴν ἴδια φράση εἶχα πεῖ καὶ τὸ 2000 ὅταν εἶχα ἐπισκεφθεῖ καὶ τὸν κ. Κ. Σημίτη; Γιατὶ τὸ ξεχνᾶτε αὐτό;» (26.3.2004) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

**Ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη τοῦ Ὑφυπουργοῦ
Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων
στὸν Μακαριώτατο**

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος δέχθηκε στὶς 29.03.2004 τὸ πρῶτ' σὲ ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο τὸν νέο Ὑφυπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Γεώργιο Καλό.

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνάντησης, ποὺ διήρκεσε περίπου μία ὥρα, συζητήθηκε κυρίως τὸ ζήτημα τῆς ποιοτικῆς ἀναβάθμισης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης καὶ τῆς ταχείας προώθησης πρὸς ψήφιση στὴ Βουλὴ τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, ποὺ ἔχει ἐπεξεργασθεῖ ἡ μεικτὴ ἐπιτροπὴ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, μὲ τὶς ὁποῖες προσαρμογὲς στὰ νέα δεδομένα, ἐὰν βεβαίως αὐτὲς χρειασθοῦν. Ὑπενθυμίζεται ὅτι τὸ ἐν λόγω ζήτημα εἶχε τεθεῖ ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο στὴν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Μαρριέττα Γιαννάκου στὸ πλαίσιο τῆς ἐθιμοτυπικῆς ἐπίσκεψής της στὶς 19 Μαρτίου ἐ.ἔ. στὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο. Εἶχε δὲ ἀπασχολήσει τὶς δύο πλευρὲς καὶ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀνταποδοτικῆς ἐπίσκεψης τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας στὴν κ. Ὑπουργὸ στὶς 26 Μαρτίου ἐ.ἔ.

Ὁ κ. Καλὸς ἐξέφρασε τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμησή του πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Μακαριωτάτου, ἐνῶ ἀναφέρθηκε

στὴν πολυεπίπεδη ποιμαντικὴ προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του, ὁ Μακαριώτατος εὐχαρίστησε τὸν κ. Ὑφυπουργὸ γιὰ τὴν ἐπίσκεψή του καὶ τοῦ εὐχήθηκε καλὴ δύναμη καὶ καλὴ ἐπιτυχία στὸ ἔργο του.

Ἐξερχόμενος ἀπὸ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸ Μέγαρο, ὁ κ. Καλὸς δήλωσε πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Μ.Μ.Ε. τὰ ἀκόλουθα:

«Ἡ ἐπίσκεψή μου στὸν Μακαριώτατο ἦταν ἐθιμοτυπικὴ. Εἶχε ζητηθεῖ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων μου, πραγματοποιήθηκε δὲ σήμερα μετὰ τὴ συνάντησή ποὺ εἶχε ὁ Μακαριώτατος μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργὸ καὶ τὴν κ. Ὑπουργὸ ἱεραρχικά. Συζητήσαμε κυρίως τὸ θέμα τῆς ποιοτικῆς ἀναβάθμισης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαίδευσης καὶ τῆς ἀνάγκης προώθησης πρὸς ψήφιση στὴ Βουλὴ τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, μὲ τὶς ὁποῖες μικρὲς ἀλλαγές, ἐὰν βεβαίως αὐτὲς χρειασθοῦν... σύμφωνα πάντα μὲ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πολιτικῆς μας γιὰ τὴν Ἀνώτατὴ Ἐκπαίδευση».

(29.3.2004) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

Τὴν συμπάραστάσή της στὸν λαὸ τοῦ Κοσσυφοπεδίου, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται γιὰ τὴν εἰρήνευση στὴν περιοχὴ καὶ δὲν ἀνταποκρίνεται στὰ κελεύσματα τοῦ φανατισμοῦ, ἐκφράζει ἡ Μὴ Κυβερνητικὴ Ὀργάνωση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ».

Ὅπως πάντα, ἔτσι καὶ σὲ αὐτὲς τὶς κρίσιμες ὥρες, ἡ «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» βρίσκεται κοντὰ στοὺς δοκιμαζόμενους συνανθρώπους μας, γι' αὐτὸ καὶ ἀποφάσισε, παρὰ τὰ δραματικὰ γεγονότα, νὰ μὴν ἀναστείλει τὰ εἰρηνικὰ ἔργα ποὺ πραγματοποιεῖ στὴν περιοχὴ.

Τὰ ἔργα ἀναστήλωσης τῶν ἱστορικῶν τόπων λατρείας τοῦ Κοσσυφοπεδίου θὰ συνεχιστοῦν, ὥστε σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα νὰ ἐπαναλειτουργήσουν τόσο ὁ Ἱ. Ναὸς τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν στὴν Ὁσόγιαννη, ὅσο καὶ τὸ Μοναστήρι τῆς Γκρατσάνιτσας, ὅπου βρίσκεται ἡ Ἐπισκοπὴ Ράσκας καὶ Πριζρένης.

(19.3.2004) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ**Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου****ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ**

Στὰ πλαίσια τῆς εὐεργετικῆς ἐπεκτάσεως τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Κέντρου Μέριμνας Οἰκογενείας τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως καὶ σὲ ἄλλες νήσους, μὲ σκοπὸ τὴν στήριξη τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴ ἐνίσχυση καὶ τὴν κατάρτιση τοῦ ἱεροῦ μας Κλήρου, τὴν Κυριακὴ 14η Μαρτίου, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Μελέτιος Ζαχαρόπουλος πραγματοποίησε ἐπίσκεψη στὴν Μῆλο, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὁποίας ἐτέλεσε τὴν θεία Λειτουργία, κηρύξας τὸν θεῖο λόγο, ὠμίλησε σὲ ὁμάδα χριστιανῶν τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἀδάμαντος, μὲ θέμα: «*Συνηθέστερες δυσκολίες στὴν διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν*» στὴν αἴθουσα τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Πλάκας καὶ συναντήθηκε μὲ τοὺς Ἱερεῖς τῆς νήσου, μὲ τοὺς ὁποίους ἀντήλλαξε ποιμαντικούς προβληματισμούς.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 522/4-3-2004 ἐγγράφου Της, ἐξέφρασε ὀλόθυμες συγχαρητήριες εὐχὰς πρὸς τὸν Σεβ. Ποιμενάρχη μας, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ κατατεθέντος σὲ Αὐτὴν Ἀπολογισμοῦ ἔργου τῆς πολυνησιακῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, τὸ ὁποῖο ἐπετελέσθη κατὰ τὸ παρῆπτευσαν ἔτος 2003.

(19.3.2004) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

**Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν
καὶ Διαποντίων Νήσων****Λήξη τοῦ Σεμιναρίου Ἐπιμορφώσεως τῶν Κληρικῶν**

Τὴν Τρίτη 23 Μαρτίου στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Θεοδώρων Στρατιᾶς Γαρίτσας πραγματοποιήθηκε ἡ λήξη τοῦ κύκλου μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου Ἐπιμόρφωσης τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Στὴν λήξη παρευρέθη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπέδωσε. Βεβαιώσεις στοὺς Ἱερεῖς ποὺ παρακολούθησαν τὸ Σεμινάριο. Τὸ Σεμινάριο Ἐπιμόρφωσης τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως λειτούργησε φέτος γιὰ πρώτη φορά, ὕστερα ἀπὸ πρωτοβουλία τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ ἀντικείμενό της εἶναι ἡ κατάρτιση τῶν ἱερέων, κυρίως

τῶν λιγότερο μορφωμένων πάνω σὲ θέματα τῆς διακονίας τους, ὅπως θέματα Λατρείας, Τυπικοῦ, Ποιμαντικῆς, ἀντιμετώπισης τῶν αἰρετικῶν κ.ἄ. Ὑπεύθυνος τῆς λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου, ποὺ πραγματοποιεῖται κάθε Τρίτη 8 π.μ.-12 μ.μ. στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίων Θεοδώρων, εἶναι ὁ πανοσιολογώτατος Ἀρχιμανδρίτης Γαβριὴλ Νικηφορίδης, Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Προσκυνηματος τοῦ Ἁγίου θαυματουργοῦ Σπυριδῶνος.

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος**Ἑορταστικὴ ἐκδήλωση λήξης Σεμιναρίων
Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας**

Τὴ Δευτέρα 22 Μαρτίου καὶ ὥρα 7.00 μ.μ., στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Κανήθου, ἔλαβε χώρα ἡ Ἀπονομὴ Βεβαιώσεων Παρακολούθησεως σὲ ὅσους συμμετεῖχαν στὸ Α' Κύκλο Σεμιναρίων Ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας, τὰ ὁποῖα πραγματοποιήθηκαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Τελετῆς Λήξης ὁ ὑπεύθυνος τοῦ σεμιναρίου Παν/τος Ἀρχιμ. π. Ἰωάννης Καραμούζης - Ἱεροκέρυξ, μίλησε γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτῶν τῶν Σεμιναρίων, ὁ ὁποῖος ἦταν ἡ γνωριμία μὲ τὸν κόσμον τῶν κωφῶν καὶ ἡ συνειδητοποίηση τοῦ ὅτι ὅλοι εἴμαστε παιδιά τοῦ Ἰδίου Θεοῦ μὲ τὰ ἴδια δικαιώματα στὴ ζωὴ. Ἐπιπλέον, ἀναφέρθηκε στὴν Κατήχηση τῶν κωφῶν ἀδελφῶν μας ἡ ὁποία ξεκίνησε πέρυσι γιὰ πρώτη φορά καὶ γίνεται κάθε Κυριακὴ στὸν ἴδιο χῶρον. Στὴ συνέχεια, μέλη τῆς κοινότητος τῶν κωφῶν τῆς Χαλκίδας παρουσίασαν θεατρικὸ δρῶμενο μὲ θέμα τὴ ζωὴ τῶν κωφῶν. Χαρακτηριστικὸ ἦταν τὸ ὅτι οἱ κωφοὶ χόρεψαν, ἀφοῦ ἐνιωσαν τίς δονήσεις τῶν ἤχων.

Στὴν καταληκτικὴ προσφώνησή του, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κύριος Χρυσόστομος ὑπογράμμισε τὴ σπουδαιότητα τῆς ἀγάπης ὡς γλώσσας συνεννόησης τῶν ἀνθρώπων. Εὐχαρίστησε τὸν ὑπεύθυνον π. Ἰωάννη, τοὺς κωφούς ποὺ συμμετεῖχαν στὸ θεατρικὸ καὶ δίδαξαν στὰ Σεμινάρια, ὅλους τοὺς συντελεστὲς τοῦ Α' κύκλου Σεμιναρίων τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας, ὑποσχέθηκε δὲ ὅτι θὰ συνεχισθοῦν καὶ τὴν ἐπόμενη χρονιά καὶ τέλος ἔκανε τὴν ἀπονομὴ τῶν βεβαιώσεων σὲ 150 ἀκούοντες ποὺ παρακολούθησαν τὰ μαθήματα.

(26.3.2004) (Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερά Μητρόπολις Γλυφάδας**ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ**

Μὲ τὴ συμμετοχὴ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ τοῦ φιλακόλουθου Ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας καὶ χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Παύλου ἐτελέσθησαν οἱ Κατανυκτικοὶ Ἑσπερινοὶ τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν Κατανυκτικῶν Ἑσπερινῶν ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης ἡμῶν εἶχεν συναντήσεις ἀντιστοίχως, μὲ τοὺς πολυτίμους συνεργάτας τῶν Ἱερῶν Ναῶν, Ἐκκλησιαστικοὺς Συμβούλους, Κατηχητὰς καὶ Κατηχητρίδας, Φοιτητὰς καὶ Ἀποφοίτους Λυκείου, Μέλη Ἑρανικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Φιλοπτώχων Ταμείων, Ἱεροψάλτας καὶ Νεωκόρους.

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΤΙΡΑΝΩΝ**Μία προσφορὰ μὲ ἰδιαίτερο νόημα**

(\$ 600.000 γιὰ μιὰ ἐκκλησίαν καὶ ἓνα τζαμί
στὸ Κοσσυφοπέδιο)

Ἡ πυρπόληση ἐκκλησιῶν καὶ τζαμιῶν δὲν προωθεῖ τὴ δικαιοσύνη καὶ τὴν εἰρήνην, οὔτε ἀσφαλῶς τὴν πρόοδο. Ἀντίθετα, μᾶς γυρίζει σὲ ἐποχὲς καὶ πρακτικὲς ποὺ ὀδήγησαν τὴ Βαλκανικὴ σὲ καθυστέρηση, σὲ διχασμοὺς καὶ τραγωδίες.

Ὅσοι μάλιστα ἐμπλέκουν τὴ θρησκείαν στὴ βία, οὐσιαστικὰ βιάζουν τὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας. Ὅσο δίκαιο κι

ἂν ἔχει κανεὶς, ὀφείλει νὰ σεβασθεῖ τὴν ἱερότητα καὶ τὸν ρόλο ποὺ ἔχουν οἱ ἱεροὶ τόποι λατρείας. Αὐτοὶ πρέπει νὰ γίνονται κέντρα συμφιλίωσης καὶ εἰρήνης καὶ ὄχι ἐστίες συντηρήσεως ἐχθροτήτων.

Μόνο μὲ τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων μπορεῖ νὰ υπάρξει ἀληθινὴ κοινωνικὴ πρόοδος. Αὐτὴ τὴν ἀρχὴν προσπαθοῦμε νὰ σεβόμαστε χριστιανοὶ καὶ μουσουλμάνοι στὴν Ἀλβανία: νὰ συμβιώνουμε καὶ νὰ συνεργαζόμαστε ἀρμονικά.

Ἡ νηφαλιότητα τῆς ἀνεξίθρησκείας καὶ ἡ τόλμη τῆς ἀγάπης πρέπει νὰ ὑπερνικήσουν τὸ τυφλὸ μῖσος ποὺ ὀδηγεῖ σὲ ἀλυσίδα συγκρούσεων. Κατὰ τὸν 21ο αἰῶνα, παντοῦ, καὶ κατ' ἐξοχὴν στὴν περιοχὴ τῶν Βαλκανίων, καλούμεθα –ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν κοινότητα, ἐθνικὴ ἢ θρησκευτικὴ, στὴν ὁποία γεννηθήκαμε– νὰ ἀγωνισθοῦμε, γιὰ νὰ συνυπάρξουμε εἰρηνικά, μὲ ἀλληλοσεβασμὸ καὶ ἀλληλεγγύη.

Μὲ τὴν πεποίθηση αὐτὴ, ἡ Ὁρθόδοξος Ἀρχιεπισκοπὴ Τιράνων ἔλαβε τὴν κάτωθι ἀπόφαση:

Προσφέρουμε \$ 600.000 γιὰ τὴν ἀναστήλωση στὸ Κοσσυφοπέδιο μιᾶς ἐκκλησίας καὶ ἐνὸς τζαμιοῦ ἢ τὴν ἀνοικοδόμηση ἐνὸς νεανικοῦ κέντρου ποὺ θὰ προωθεῖ τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη. Τὸ ποσὸν αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ τὰ χρήματα, ποὺ μὲ πολλοὺς κόπους ἔχουμε συγκεντρώσει γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ στὰ Τίρανα. Καὶ θὰ διαβιβασθεῖ ἀρμοδίως, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθεῖ ἡ ὀρθὴ χρῆση τοῦ σύμφωνα μὲ τὸ ἰδιαίτερο νόημα αὐτῆς τῆς πρωτοβουλίας.

Τίρανα, 26.3.2004

† Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου
καὶ πάσης Ἀλβανίας ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

**Κανονισμός 160/2004: «ΠΕΡΙ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΔΙ-
ΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ»****Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν παρ. 1 περ. ια', 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 9 καὶ 10 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,
2. Τὴν ἀπὸ 13.1.2004 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Τὸν ὑπ' ἀριθμ. 160/2004 Κανονισμόν, «Περὶ λειτουργίας τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν» ἔχοντα οὕτω:

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1

1. Αἱ λειτουργοῦσαι, καὶ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/1977 τ. Α'), προβλεπόμεναι, Συνοδικαὶ Ἐπιτροπαὶ εἶναι:

1. Ἡ ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας·
2. Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς·
3. Ἡ ἐπὶ τῶν Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων·
4. Ἡ ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καὶ τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου·
5. Ἡ ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου·
6. Ἡ ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος·
7. Ἡ ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων·
8. Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου·
9. Ἡ ἐπὶ τοῦ Τύπου, τῶν Δημοσίων Σχέσεων καὶ τῆς Διαφωτίσεως·
10. Ἡ ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων·
11. Ἡ ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιίας·
12. Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας.

2. Νέαι Εἰδικαὶ Συνοδικαὶ Ἐπιτροπαὶ συνιστῶνται ἐκάστοτε πρὸς κάλυψιν ὑπαρχουσῶν πνευματικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἐν γένει ἀναγκῶν δι' ἀποφάσεων τῆς Ι.Σ.Ι. (κατ' ἄρθρον 10 παρ. 5 τοῦ Νόμου 590/1977).

3. Αἱ ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας συνιστῶμεναι Εἰδικαὶ Συνοδικαὶ Ἐπιτροπαὶ διέπονται ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐκάστης Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, προβλέποντος τὰ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας αὐτῆς. Διὰ πᾶν θέμα μὴ ὑπ' αὐτοῦ προβλεπόμενον, ἰσχύουν αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

4. Πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου αὐτῶν αἱ Συνοδικαὶ Ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ προβῶσι εἰς τὴν σύστασιν Ὑποεπιτροπῶν, κατὰ τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10, παρ. 3, τοῦ Νόμου 590/1977 τῆ ἀρωγῆ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν κατάλληλον στελέχωσιν αὐτῶν, πρὸς καταμερισμὸν τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῶν εἰς ἐπὶ μέρους τομεῖς.

Ἄρθρον 2

1. Αἱ Συνοδικαὶ Ἐπιτροπαὶ συγκροτοῦνται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 10, παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 ὀριζόμενα. Ὁμοίως καὶ αἱ Εἰδικαὶ Συνοδικαὶ Ἐπιτροπαὶ κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας ἐκάστοτε ἀποφασιζόμενα.

2. Ἐδρα καὶ τόπος συνεδριῶν τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν (Σ.Ε.) εἶναι τὰ παρὰ τῆ Ἱερᾶ Συνόδου οἰκεία Γραφεῖα.

3. Τὸ ἀξίωμα τῶν Μελῶν τῶν Σ.Ε. εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον. Προκειμένου περὶ τῶν λαϊκῶν μελῶν τῶν μετακαλουμένων ἐξ ἄλλων πόλεων ἢ περὶ τῶν λαϊκῶν ἢ κληρικῶν μελῶν συσταθησομένων Ὑποεπιτροπῶν καὶ Εἰδικῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν, δύναται ἐκάστη Σ.Ε. νὰ προβλέπῃ εἰδικὴν ἀποζημίωσιν, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ὁδοιπορικῶν, κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ οἰκείου Προϋπολογισμοῦ ἢ τὴν κατ' ἑκτακτον ὑπέρβασιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀπόδοσιν αὐτῆς, ἀπάντων τούτων τιθεμένων ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

4. Αἱ δι' ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, μέχρι τοῦδε συσταθεῖσαι Εἰδικαὶ Συνοδικαὶ ἐπιτροπαὶ εἶναι:

α. Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων.

β. Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Βιοηθικῆς.

γ. Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀκαδημίας Ἐκκλησιαστικῶν Τεχνῶν.

δ. Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.

ε. Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος.

στ. Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων.

ζ. Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὰ Χριστιανικὰ Μνημεῖα.

η. Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Θείας καὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκολογίας.

θ. Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως.

ι. Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Πολιτιστικῆς Ταυτότητος.

ια. Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Μελέτης Ἀρχαιολατρίας - Νεοειδωλολατρίας.

ιβ. Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ Γυναικείων Θεμάτων.

5. Αἱ ἀρμοδιότητες ἐκάστης Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἀναγράφονται εἰς τὸν ἰδρυτικὸν Κανονισμὸν ἐκάστης.

Ἄρθρον 3

1. Ἡ συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν εἰς τὰς συνεδρίας τῶν Σ.Ε. εἶναι ὑποχρεωτικὴ.

2. Ἐκάστη Σ.Ε. πραγματοποιεῖ τακτικὰς συνεδρίας ἀνὰ μῆνα ἐκτὸς τοῦ Αὐγούστου, ἐν ὁλομελείᾳ ἢ μὲ ἀπλήν ἀπαρτίαν. Αἱ Συνεδρίαὶ πραγματοποιοῦνται κατὰ προτίμησιν, καθ' ἃς ἡμέρας διεξάγονται καὶ αἱ συνεδρίαὶ τῆς Δ.Ι.Σ. ἢ, ἐν περιπτώσει ἀπογευματινῶν Συνοδικῶν Συνεδριῶν, τὰς μεθεπομένους ἡμέρας.

3. Ἐὰν προκύψῃ ἀνάγκη συμβουλευτικῆς Εἰσηγήσεως ἐπὶ κατεπειγόντων ζητημάτων, ἡ ἀρμοδιὰ Σ.Ε. συνεδριάζει ἐκτάκτως.

4. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις καταρτίζεται καὶ κοινοποιεῖται εἰς τὰ μέλη πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἢ Ἡμερησία Διάταξις τῶν θεμάτων τῆς Συνεδρίας, μὲ μέριμναν τοῦ οἰκείου Γραφείου τῆς Σ.Ε. καὶ ἔγκρισιν τοῦ Προέδρου τῆς Σ.Ε. Αἱ Σ.Ε. δύναται βεβαίως νὰ ἀσχοληθοῦν καὶ μὲ ἑκτακτα ἐπείγοντα ζητήματα, προκύψαντα μετὰ τὴν σύνταξιν καὶ κοινοποίησιν τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως ἢ τιθέμενα πρὸς συζήτησιν προφορικῶς ἢ διὰ γραπτοῦ ὑπομνήματος ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῶν, τῆ ἀδείᾳ τοῦ Προέδρου.

5. Τῶν συνεδριῶν προεδρεῖ τὸ ἔχον τὰ πρεσβεῖα ἀρχιερωσύνης Ἀρχιερατικὸν Μέλος, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου 590/1977. Κωλυομένου τούτου νὰ συμμετάσχῃ εἰς ἑκτακτον ἢ καὶ τακτικὴν συνεδρίαν, μετ' ἔγκαιρον ἐνημέρωσιν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Γραμματέως, ἡ Σ.Ε. δύναται νὰ συνέλθῃ εἰς ἑκτακτον ἢ καὶ τακτικὴν συνεδρίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀμέσως ἐπομένου κατὰ τὰ πρεσβεῖα Ἀρχιερέως Μέλους αὐτῆς.

Ἄρθρον 4

1. Ἐπὶ θεμάτων κοινῆς ἀρμοδιότητος δύναται νὰ συνεδριάσῃ ἀπὸ κοινοῦ πλείονες τῆς μιᾶς Σ.Ε. εἰς ἑκτακτον συνεδρίαν, εἴτε κοινῇ συναινέσει, εἴτε ἀποφάσει τῆς Δ.Ι.Σ., ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἔχοντος τὰ πρεσβεῖα Ἀρχιερωσύνης μεταξὺ τῶν παρόντων Ἀρχιερατικῶν Μελῶν, μὲ συντονιστικὴν εὐθύνην τῶν Συνοδικῶν Συνδέσμων καὶ Γραμματέα ἢ Γραμματεῖς τοὺς ἀντιστοίχους τῶν μετεχουσῶν Σ.Ε., τηρουμένων τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν, ὑπογραφήν καὶ προώθησιν τῶν Πρακτικῶν.

2. Ὡσαύτως, ἐπὶ θεμάτων ἀπαιτούντων εἰδικὴν πείραν καὶ γνῶσιν, ἐκάστη Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ δι' ἀποφάσεως αὐτῆς, δύναται νὰ προσλαμβάνη εἰδικούς Συνεργάτας - Συμβούλους, τοὺς ὁποίους δύναται νὰ προσκαλῆ ἐγκαίρως, ὅπως μετάσχουν συγκεκριμένων Συνεδριῶν.

3. Οἱ Γραμματεῖς Σ.Ε. ἢ Εἰδικῶν Σ.Ε. συγγενοῦς ἀντικειμένου μετέχουν ὡς παρατηρηταὶ εἰς τὰς Συνεδρίας τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων προκειμένου νὰ ἐπιτυγχάνεται συντονισμὸς τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ὀρίζει δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ ποῖα ἐκ τῶν Σ.Ε. ἢ Εἰδικῶν Σ.Ε. ἀσχολοῦνται μὲ συναφῆ ἀντικείμενα.

Ἄρθρον 5

1. Αἱ Σ.Ε. ἀσχολοῦνται μὲ θέματα τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῶν, εἴτε παραπεμπόμενα εἰς αὐτὰς πρὸς γνωμοδοτησὶν ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. ἢ τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἢ οἰασθῆποτε ἄλλης Σ.Ε., διὰ τῆς Ἀρχιγραμματείας, εἴτε οἰκοθεν.

2. Μερὶμνη τοῦ οἰκείου Γραφείου συντάσσουν τὰς πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. εἰσηγήσεις αὐτῶν, ὑπογραφομένας ὑπὸ τοῦ οἰκείου Προέδρου ἢ τοῦ προεδρεύσαντος.

3. Τὰς πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. εἰσηγήσεις ἐκάστης Σ.Ε. παρουσιάζει ὁ Ἀρχιγραμματεὺς. Ὁ Συνοδικὸς Σύνδεσμος παρέχει, ὡς ἀνάγκη ζητηθῆ, διευκρινήσεις ἐπὶ τοῦ συζητουμένου εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. θέματος. Ἡ Δ.Ι.Σ. δύναται νὰ προσκαλῆ, κατὰ τὴν βούλησιν Αὐτῆς, καὶ τὸν Γραμματέα τῆς ἀρμοδίας Σ.Ε., ὅποτε δεῖ, διὰ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς συναφεῖς ἐρωτήσεις τῶν Συνοδικῶν Συνέδρων, ἀποχωροῦντα ἀκολούθως, προκειμένου, ἵνα ἡ Δ.Ι.Σ. διασκεφθῆ καθ' ἑαυτὴν καὶ ἀποφασίσῃ σχετικῶς. Τὴν εὐθύνην κλήσεως τοῦ κατὰ περίπτωσιν Γραμματέως τῶν Σ.Ε. ἔχει ἡ Δ.Ι.Σ. διὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως Αὐτῆς, κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἢ τοῦ Συνοδικοῦ Συνδέσμου.

4. Ἀποφάσεις ἐπὶ θεμάτων ἐπείγοντος χαρακτῆρος δύναται νὰ λαμβάνωνται, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Προέδρου, διὰ προφορικῆς συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν μελῶν ἢ διὰ περιφορᾶς τοῦ πρακτικοῦ.

Ἄρθρον 6

1. Ἄπαντα τὰ μέλη ἐκάστης Σ.Ε. ἐνημερώνονται τακτικῶς ἀνά μῆνα, εἴτε ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Συνεδριῶν εἴτε δι' ἀποστολῆς ἐνημερωτικοῦ σημειώματος ὑπὸ τοῦ οἰκεί-

ου Γραμματέως, περὶ ζητημάτων συναφῶν πρὸς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Σ.Ε. Εἰς τὴν ἐνημέρωσιν περιλαμβάνεται ἐνδεικτικῶς καὶ ἡ σύνοψις θεμάτων προβαλλομένων ὑπὸ τῶν Μ.Μ.Ε., καὶ ἐνδιαφερόντων ἐκάστην Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν. Ταῦτα ἐπισημαίνει κατὰ βάσιν ὁ Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Τύπου καὶ κοινοποιεῖ ταῦτα εἰς τὴν ἀρμοδίαν νὰ ἐπιληφθῇ Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν. Ἀλλὰ καὶ πᾶς Γραμματεὺς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποχρεοῦται νὰ παρακολουθῇ τὸν ἐντυπον καὶ ἠλεκτρονικὸν Τύπον διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

2. Κατὰ μῆνα συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως εἰς σύσκεψιν οἱ Γραμματεῖς τῶν Σ.Ε. καὶ τῶν Εἰδικῶν Σ.Ε. πρὸς τακτικὴν ἀνασκόπησιν τῆς πορείας καὶ τῆς ἀποδοτικότητος αὐτῶν καὶ συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν πρὸς ἀποφυγὴν λήψεως ἀλληλοσυγκρουομένων ἀποφάσεων καὶ πρὸς προώθησιν σχολαζόντων ζητημάτων.

Ἄρθρον 7

Δι' ἀπάσας τὰς συνεδρίας τῶν Σ.Ε. τηροῦνται Πρακτικά, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκονται εἰς ἐπομένους συνεδρίας καὶ συνοπογράφονται ὑφ' ἀπάντων τῶν μετασχόντων μελῶν. Πρὸς εὐχερεστέραν καὶ πληρεστέραν διεξαγωγὴν τοῦ σημαντικοῦ γνωμοδοτικοῦ ἔργου τῶν Σ.Ε., προβλέπεται ἡ μηχανοργάνωσις τῶν Γραφείων διὰ τὴν ἠλεκτρονικὴν καταγραφὴν τῶν Πρακτικῶν καὶ εἰδικώτερον τῆς βασικῆς ἐπιχειρηματολογίας ἀπάντων τῶν μελῶν, τῶν συγκεκριμένων προτάσεων καὶ τῶν τελικῶν εἰσηγητικῶν ἀποφάσεων, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐνδεχομένων ἀντιρρήσεων ἐνίων μελῶν.

Ἄρθρον 8

1. Εἰς τὰς Σ.Ε. διορίζεται ὡς Γραμματεὺς Κληρικὸς ἢ λαϊκὸς διαθέτων τὰ ἀπαραίτητα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, ἤτοι: ἐπιστημονικὴν κατάρτισιν, ποιμαντικὴν εἰδίκευσιν καὶ εἰδικὴν πείραν περὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς οἰκείας Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ γνῶσιν μιᾶς τουλάχιστον εὐρωπαϊκῆς γλώσσης, εἰδικῶς προκειμένου περὶ Σ.Ε. σχετικῆς ἀρμοδιότητος. Οὗτος διορίζεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ., διὰ προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, ἐπὶ ἐνιαυσίῳ θητεία δυναμένη ἵνα ἀνανεῶται.

2. Ὁ Γραμματεὺς ἔχει τὴν εὐθύνην: α) τῆς, πρὸς τὸν

Πρόεδρον, ὑποβολῆς προτάσεων περὶ δραστηριοποιήσεως τῆς Σ.Ε., ὡς καὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Γραφείου αὐτῆς, β) τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἀλληλογραφίας, γ) τῆς ἐνημερώσεως περὶ πάντων τῶν ἐκκρεμῶν σχετικῶν ζητημάτων, δ) τῆς προωθήσεως τῶν πρὸς καὶ ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἢ τὰ λοιπὰ Γραφεῖα τῶν Σ.Ε. θεμάτων, ἐν περιπτώσει δὲ συνεργασίας, τῆς εἰσηγήσεως τῶν θεμάτων εἰς τὴν οἰκείαν Σ.Ε., ὡς καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν Συνοδικῶν Ἀποφάσεων τῶν ἀφορῶν εἰς τὴν ὀργανωτικὴν εὐθύνην καὶ ἐκτελεστικὴν ἀρμοδιότητα αὐτῆς. Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι μετέχει τῶν ἐπισημῶν Συνεδριῶν, Συσκέψεων, Ἐπισκέψεων, εἰς ἐκτέλει τῶν ἀνωτέρω Ἀποφάσεων. Ὁ αὐτὸς ἐπιμελεῖται τῆς δημιουργίας ἀρχείων καὶ βιβλιοθήκης, ὡς καὶ τῆς τηρήσεως εἰδικῶν κατὰ περίπτωσιν φακέλλων πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης προβάλλει, διὰ τοῦ Τύπου, τοῦ Διαδικτύου (Internet) καὶ παντὸς ἄλλου προσφόρου μέσου, τὰς εἰσηγήσεις, τὰς τοποθετήσεις καὶ τὸ ἔργον τῆς Σ.Ε.

3. Ὁ Γραμματεὺς ἐκάστης Σ.Ε. δύναται νὰ ἐπεξεργάζεται μόνος, ἢ μετὰ συνεργατῶν, τὰ πρὸς μελέτην θέματα καὶ νὰ συντάσῃ ἐμπεριστατωμένους εἰσηγήσεις πρὸς τὴν Σ.Ε.

4. Παρὰ τῷ Γραμματεῖ δύναται ἵνα διορίζηται καὶ εἷς ἢ πλείονες Κληρικοὶ ἢ λαϊκοὶ ὡς Συνεργάται ἢ ὡς βοηθοὶ Συνεργάται, ἔχοντες ἀνάλογα προσόντα, οἱ ὅποιοι ἀναλαμβάνουν τὴν εὐθύνην εἰδικῶν τομέων, ἐνημερώνονται περὶ πάντων τῶν θεμάτων καὶ ἀναπληροῦν τοῦτον, κωλυόμενον.

5. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποφασίζει, κατὰ περίπτωσιν, περὶ θέσεων συνιστωμένων παρ' ἐκάστη Σ.Ε. κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 9

Ἡ Δ.Ι.Σ., τῇ προτάσει τῶν Σ.Ε., δύναται νὰ προσλάβῃ τὸ κατάλληλον καὶ προβλεπόμενον προσωπικὸν συνεργατῶν ἢ ὑπαλλήλων, πρὸς διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν. Προκειμένου περὶ τῶν Συνεργατῶν δέον, ὅπως εἶναι θεολόγοι ἢ μὴ, κληρικοὶ ἢ λαϊκοί, ἔχοντες τὰ ἀπαραίτητα προσόντα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς εἰδικῆς ἀποστολῆς αὐτῶν ὡς συνεργατῶν τῆς ἀντιστοίχου Σ.Ε. Τὰ τῆς ἀμοιβῆς ἀπάντων τῶν συνεργατῶν καὶ ὑπαλλήλων ἐκάστης Σ.Ε. ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Δ.Ι.Σ.

Ἄρθρον 10

Ἐκάστη Σ.Ε., τῇ οικονομικοτεχνικῇ ὑποστηρίξει τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.), συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν αὐτῆς, ὁ ὅποιος ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν λειτουργίας αὐτῆς. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν ὑπαλλήλων ἐκάστης τῶν Σ.Ε., ἢ ἐξόφλησις τῶν δαπανῶν καὶ ἢ σύνταξις τοῦ ἐτησίου Ἀπολογισμοῦ, συνυποβαλλόμενων τῶν παραστατικῶν τῶν γενομένων δαπανῶν, διενεργοῦνται ὑπὸ τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν (Ε.Κ.Υ.Ο.), ἐγκρίνεται δὲ ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ.

Ἄρθρον 11

1. Κατὰ μῆνα Αὐγούστου ἐκάστου ἔτους, αἱ Σ.Ε. ὑποβάλλουν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. ἀφ' ἐνός μὲν Ἐκθέσεων περὶ τοῦ ἐπιτελεσθέντος ὑπ' αὐτῶν ἔργου (ἤτοι τῶν ἐξετασθέντων θεμάτων, τῶν γενομένων Εἰσηγήσεων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἢ τῆς ἠτιολογημένης ἐκκρεμότητος ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν Συνοδικῶν Ἀποφάσεων), ἀφ' ἐτέρου δὲ τεκμηριωμένας εἰσηγητικὰς προτάσεις περὶ ἐξεταστέων ζητημάτων. Αἱ ἐτήσιοι Ἐκθέσεις ἀνακοινοῦνται εἰς τὴν Ι.Σ.Ι.

2. Ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐτησίῳ Ἐκθέσει περιλαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς καὶ ἀναφορὰ περὶ τῆς ἐνδεχομένης, ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας, ἐκ τριῶν τουλάχιστον τακτικῶν συνεδριῶν, Μελῶν τινῶν ἐκάστης Σ.Ε., ἢ δὲ Δ.Ι.Σ. εἰσηγείται εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην Ι.Σ.Ι. τὰ περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς θητείας αὐτῶν, καὶ τοῦτο πρὸς διασφάλισιν τῆς ἀποδοτικῆς λειτουργίας τῶν Σ.Ε.

Ἄρθρον 13

Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἀρμοδιότητες Σ.Ε.

Ι. Ἔργον τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας εἶναι:

1. Ἡ ἐποπτεία ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν Γραφείων καὶ Διευθύνσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπάντων τῶν Γραφείων τῶν λοιπῶν Σ.Ε. καὶ τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων

καὶ τῶν συνοδικῶν Ὑπαλλήλων, διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, συνεπικουρομένου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως (βλ. *Καν. 20/1971, ἄρθ. 1, 1-20*).

2. Ὁ συντονισμὸς τῆς δραστηριότητος καὶ τοῦ ἔργου τῶν συσταθεισῶν Σ.Ε., τῶν παρὰ αὐταῖς Ὑποεπιτροπῶν, τῶν Εἰδικῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ πασῶν τῶν συσταθησομένων τοιούτων.

3. Ἡ διαδικασία περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς μισθοδοσίας ὡς καὶ ἡ διοικητικὴ μέριμνα τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων τοῦ προσωπικοῦ τῶν Σ.Ε.

4. Ἡ κατὰ μῆνα Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους ὑπηρεσιακὴ ἀξιολόγησις εἰς Β' βαθμὸν πάντων τῶν Γραμματέων ἢ λοιπῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Σ.Ε., Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν. Τὴν ἀξιολόγησιν αὐτὴν εἰς Α' Βαθμὸν ἐνεργεῖ ὁ Ἀρχιγραμματεὺς.

5. Ἡ διὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἔγκαιρος συλλογὴ, ἀξιολόγησις καὶ προώθησις πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. τῶν καθ' ἕκαστον ἐκκλησιαστικῶν ἔτος Ἐκθέσεων περὶ τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου τῶν Σ.Ε.

6. Ἡ φροντίς διὰ τὸν ἔγκαιρον καταρτισμὸν καὶ τὴν κοινοποίησιν τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῶν συνεδριάσεων τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ τῆς Δ.Ι.Σ.

7. Ἡ ἔναρξις καὶ προώθησις τῆς διαδικασίας ἐγγραφῆς Κληρικῶν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων (ἄρθρ. 19 παρ. 1-2, τοῦ Νόμου 590/1977).

8. Ἡ ἐποπτεία ἐπὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διεπομένης δι' ἰδίου Κανονισμοῦ, ἤτοι τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 31/1971, «*Περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Φ.Ε.Κ. 274/1971-τ. Α'*».

9. Ἡ εἰσήγησις πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. περὶ τῆς συγκροτήσεως τῶν πάσης φύσεως Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων τῶν διεπομένων ὑπὸ ἰδίων Κανονισμῶν (Α.Υ.Σ.Ε. καὶ τῶν 2 Τριμελῶν).

10. Πᾶσα ἄλλη συναφὴς δραστηριότης ἀνατιθεμένη εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Περὶ τοῦ Ἀρχιγραμματέως

1. Τοῦ Γραφείου τῆς Ἀρχιγραμματείας καὶ ἀπάντων τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προΐσταται ὁ Ἀρχιγραμματεὺς, ἐπικουρούμενος ὑπὸ τοῦ Γραμματέως - Πρακτικογράφου καὶ τοῦ Βοηθοῦ Γραμματέως (ἄρθρ. 7, ἐδάφ. 4, τοῦ Ν. 590/1977 «*Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρ-*

του τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»). Παρ' αὐτῷ ὑπηρετεῖ εἷς Κληρικὸς ὡς Εἰσηγητῆς.

2. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς ἔχει τὴν γενικὴν εὐθύνην τῆς λειτουργίας τοῦ Γραφείου τῆς Ἀρχιγραμματείας καὶ τῆς συντάξεως τῶν συνοδικῶν ἐγγράφων, τηρεῖ αὐτοπροσώπως τὸ ἐμπιστευτικὸν καὶ τὸ ἀπόρρητον Πρωτόκολλον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατανέμει τὴν ἐργασίαν εἰς τὸ ὑπ' αὐτὸν προσωπικόν, συντονίζει τὴν ἐργασίαν τῶν ἐπιμέρους Γραφείων καὶ Διευθύνσεων, ἐποπτεύει τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. κατὰ μῆνα Ἰανουάριον (Κεφ. Α' παρ. 4 τοῦ παρόντος) Ἐκθέσεις ὑπηρεσιακῆς ἀξιολογήσεως ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν. Αἱ ἀρμοδιότητες αὐτοῦ ὀρίζονται σαφῶς ἐν τοῖς Κανονισμοῖς ὑπ' ἀριθμ. 20/1971 «*Περὶ λειτουργίας τῶν Γραφείων τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Μονίμων Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν*» (Φ.Ε.Κ. τ. Α' 72/1971), 1/1969 καὶ 2/1977 «*Περὶ ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*» (Φ.Ε.Κ. τ. Α' 275/1977).

3. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς μετέχει τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Ἀρχιγραμματείας, ὡς Γραμματεὺς αὐτῆς, ἀναπληρούμενος ἐν περιπτώσει κωλύματος ὑπὸ τοῦ Α' Γραμματέως - Πρακτικογράφου.

4. Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τὴν τελικὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ ἔχει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκτελῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ ἐνεργῶν τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν εἰς αὐτὸν ἀνατεθειμένων ἀρμοδιοτήτων (βλ. *Καν. 20/1971, ἀρ. 2*).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἀρμοδιότητες Γραφείου Ἀρχιγραμματέως

Τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἀρχιγραμματέως ὑπέχει τὴν εὐθύνην:

1. Διὰ τὴν ἔγκαιρον ἀποστολὴν, κατ' ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 590/1977 καὶ ἄρθρ. 11 τοῦ Κανονισμοῦ 2/1977, τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῶν Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς Συνοδικοὺς Μητροπολίτας.

2. Διὰ τὴν σύνταξιν τῶν Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ τῆς Δ.Ι.Σ., τὴν βιβλιοδεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀντιγραφὴν, ὑπὸ τῶν Κωδικογράφων, εἰς τὸν Ἱερὸν Κώδικα.

3. Διὰ τὴν ἄμεσον, εὐθύς μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῶν Πρακτικῶν, ἐκτέλεσιν τῶν ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. καὶ τῆς Ι.Σ.Ι. ἀποφασιζομένων.

4. Δι' ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Ἱερᾶς Συνό-

δου καὶ τῶν Σ.Ε., πάντων τῶν ἐγγράφων προσυπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως.

Ἐκ τῶν εἰσερχομένων ἐγγράφων, τὰ ὅποια ὁ ἴδιος ἀποσφραγίζει καὶ μονογράφει, τὰ μὲν ἐνυπόγραφα ἀποστέλλει εἰς τὰ ἀρμόδια Γραφεῖα, τὰ δὲ ἀνυπόγραφα ἢ ἄνευ διευθύνσεως ἢ τὰ, προφανῶς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀρχιγραμματέως, στερούμενα σοβαρότητος, ἢ τὰ ἐξ Ἀρχιερέων προερχόμενα, ἀλλὰ μὴ ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὰς περὶ ἀλληλογραφίας Συνοδικὰς Ἐγκυκλίους, κατὰ τὴν ἔμφρονα κρίσιν αὐτοῦ, ἀποστέλλει κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, εἰς τὸ Ἀρχεῖον. Περίπτωσις τοιοῦτου ἐγγράφου, δυναμένου νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐρευνητέου, δὲν ἀποκλείεται (βλ. *Καν. 20/1971, ἄρθρ. 3*).

Ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἐγγράφων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν Σ.Ε., τὰ μὲν ἀπευθυνόμενα πρὸς τοὺς Προκαθημένους ὑπογράφει μόνον ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, τὰ δὲ πρὸς Ἱεράρχας, Ὑπουργούς, Καθηγητὰς Πανεπιστημίου καὶ Ἀνωτάτους Πολιτικούς, Κρατικούς καὶ Δικαστικούς Λειτουργοὺς ὑπογράφει ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος καὶ προσυπογράφει, ἀπαραιτήτως, ταῦτα ὁ Ἀρχιγραμματεὺς.

Πάντα τὰ λοιπὰ ἔγγραφα ὑπογράφει ὁ Ἀρχιγραμματεὺς εἴτε «*Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου*», εἴτε «*Ἐντολῇ καὶ Ἐξουσιοδοτήσῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου*».

Διὰ τὴν διεξαγομένην ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀλληλογραφίαν τηρεῖται ἡ ἐξῆς διαδικασία: Τὰ συντασσόμενα ἔγγραφα ἐκτυποῦνται εἰς φύλλα τριῶν χρωμάτων. Τὸ ἔγγραφο ἐπὶ φύλλου κιτρίνου χρώματος προορίζεται διὰ τὸν παραλήπτην· τὸ ἐπὶ φύλλου κυανοῦ χρώματος παραμένει εἰς τὸν οἰκεῖον φάκελον τοῦ Ἀρχείου τῆς Ι.Σ. καὶ τὸ ἐπὶ φύλλου λευκοῦ χρώματος τίθεται, εἰς τὴν Διεκπεραιώσιν, ἀνυπόγραφον κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν διεκπεραιώσεως.

Ἐφ' ὅσον τὸ συντασσόμενον ἔγγραφο κοινοποιεῖται καὶ εἰς ἐτέρους παραλήπτας ἀναπαράγονται τὰ ἀνάλογα ἀντίγραφα ἐπὶ φύλλου λευκοῦ χρώματος, ὑπογράφόμενα ὡς καὶ τὸ ἐπὶ κιτρίνου.

Τὰ ἐπὶ φύλλου κυανοῦ χρώματος ἔγγραφα, ὑπογράφονται μερίμνη τῶν: α) Γραμματέως - Πρακτικογράφου καὶ β) Βοηθοῦ Γραμματέως, ὑπὸ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων (*Ἄρθρον 7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 20/1971 Κανονισμοῦ τῆς Ι.Σ.*).

Ἡ αὐτὴ τάξις ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα τῶν Σ.Ε.

5. Διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τῶν ἐκκρεμουσῶν ἐκάστοτε ὑποθέσεων καὶ θεμάτων, ὡς καὶ

ἐπὶ τοῦ συννόμου τῶν ἐκάστοτε πρὸς αὐτὴν εἰσηγήσεων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν κειμένων Νόμων καὶ Κανονισμῶν.

6. Διὰ τὴν διακρίβωσιν, τῇ ἐποπτεία τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ ὑπευθύνου, ἐν περιπτώσει διαρροῆς τοῦ περιεχομένου Συνοδικοῦ τινος ἐγγράφου ἢ ἐτέρου κειμένου, καὶ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν Δ.Ι.Σ., πρὸς ἐπιβολὴν ἀναλόγων κυρώσεων.

7. Διὰ τὴν τήρησιν τοῦ Πρωτοκόλλου καὶ τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

8. Διὰ τὴν προώθησιν καὶ παρακολούθησιν τῶν θεμάτων τῶν Σ.Ε., ὡς καὶ τὸν συντονισμὸν τοῦ ἔργου τῶν Γραφείων αὐτῶν.

9. Διὰ τὴν ἔγκαιρον κοινοποίησιν, πρὸς τὰ μέλη τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ τῆς Δ.Ι.Σ. τοῦ κειμένου τῶν Εἰσηγήσεων.

10. Διὰ τὴν προεργασίαν καὶ τὴν προώθησιν, πρὸς ἔγκρισιν καὶ ἀποστολὴν, τῶν Συνοδικῶν Ἐγκυκλίων.

11. Γενικῶς, διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἀπάσης τῆς γραφειακῆς ἐργασίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ὑπηρεσία καὶ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιγραμματείας

Τὸ Γραφεῖον τῆς Ἀρχιγραμματείας περιλαμβάνει τὰς ἐξῆς Ὑπηρεσίας - Γραφεῖα:

1. Γραφεῖον Ἀρχιγραμματείας.

α. Γραφεῖον Εἰσηγητοῦ Ἀρχιγραμματέως.

β. Γραφεῖον Κλητῆρων - Ὁδηγῶν - Θυρωρῶν.

2. Διεύθυνσιν Γραμματείας.

α. Γραφεῖον Γραμματέων (διὰ τὴν σύνταξιν τῶν Πρακτικῶν τῶν Συνεδριῶν τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ τῆς Δ.Ι.Σ.).

β. Γραφεῖον Κωδίκων (διὰ τὴν τήρησιν τῶν Κωδίκων τῶν καθαρογεγραμμένων Πρακτικῶν τῶν Συνεδριῶν τῆς Ι.Σ.Ι. καὶ τῆς Δ.Ι.Σ.).

γ. Γραφεῖον Γραμματείας (διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ πάσης γραμματειακῆς ἐργασίας).

δ. Γραφεῖον Συντονιστοῦ Ὑποθέσεων.

ε. Γραφεῖον Ἀρχείου (διὰ τὴν τακτοποίησιν καὶ ἀσφαλῆ τήρησιν τοῦ Συνοδικοῦ Ἀρχείου).

στ. Γραφεῖον Πρωτοκόλλου - Διεκπεραιώσεως.

ζ. Γραφεῖον Μηχανοργανώσεως - Η/Υ - Γραφομηχανῶν.

3. Διεύθυνσιν Διοικήσεως καὶ Προσωπικοῦ.

α. Γραφεῖον Διοικήσεως.

β. Γραφείον Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐθμοτυπίας (Καν. 115/1999 ΦΕΚ 23/Α/11.2.1999 & Καν. 141/1999 ΦΕΚ 300/Α/30.12.1999).

γ. Γραφείον Προσωπικοῦ (διὰ τὴν τήρησιν τῶν ὑπηρεσιακῶν φακέλων ἀπάντων τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς καὶ τῶν εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. ὑπαγομένων Ἱεροκηρύκων, διὰ τὴν εἰσήγησιν ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ὑπηρεσιακῶν μεταβολῶν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων).

δ. Γραφείον Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων, διεπομένων ὑπὸ τῆς οἰκείας Νομοθεσίας (διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς εἰς αὐτὰ ἀναφερομένης ἀλληλογραφίας, τὴν δικονομικὴν προπαρασκευὴν τῶν εἰς τὰ Συνοδικὰ Δικαστήρια διεξαγομένων δικῶν, τὴν τήρησιν τῶν Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων, τὴν καταχώρισιν αὐτῶν εἰς τοὺς οἰκείους Κώδικας, τὸν σχηματισμὸν καὶ τὴν ἀσφαλῆ διαφύλαξιν τῶν δικαστικῶν φακέλων καὶ γενικῶς τὴν, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ἀρχιεπιγραμματέως καὶ τῶν οἰκείων Προέδρων τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων, διασφάλισιν τῆς εὐρύθμου λειτουργίας αὐτῶν).

ε. Γραφείον Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων, ἤτοι τοῦ Ἀνωτάτου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας (Α.Υ.Σ.Ε.), τοῦ Τριμελοῦς Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Ὑπαλλήλων Ἐκκλησιαστικῶν Ὄργανισμῶν καὶ τοῦ Τριμελοῦς Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Ὑπαλλήλων Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων (διὰ τὰ ὑπηρεσιακὰ καὶ μισθοδοτικὰ θέματα τοῦ ἀντιστοίχου προσωπικοῦ).

στ. Ἐκκλησιαστικὴν Βιβλιοθήκην.

Ἄρθρον 14

Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς

Τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καὶ Μουσικῆς ἔργον ἰδίᾳ εἶναι:

1. Ἡ παρακολούθησις τῶν λειτουργικῶν τεχνῶν καὶ ἡ προαγωγὴ αὐτῶν διὰ παντὸς προσφόρου μέσου.

2. Ἡ ἀγρυπνὸς μέριμνα καὶ διαφύλαξις τοῦ λειτουργικοῦ ἤθους καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἐπὶ τῶν λειτουργικῶν τεχνῶν καὶ ἡ ὑπεύθυνος γνωμοδοτικὴ ἐπισήμανσις τῶν παρεισφρομένων καινοτομιῶν πρὸς

ἀποφυγὴν ἢ διόρθωσιν τούτων, δι' ἐνδελεχοῦς μελέτης, συντάξεως ὑπομνημάτων πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ., ἐκδόσεως ἐνημερωτικῶν ἐντύπων καὶ διοργανώσεως Συνεδρίων.

3. Ἡ καταγραφή τῶν ὑφισταμένων, παρὰ τῆ Ἱερᾶ Ἀρχιεπισκοπῆ καὶ ταῖς Ἱεραῖς Μητροπόλεσι, σχετικῶν Σχολῶν (ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀγιογραφίας, συντηρήσεως ἱερῶν εἰκόνων κ.λπ.) τοῦ ἱστορικοῦ λειτουργίας καὶ τοῦ ὀργανογράμματος μιᾶς ἐκάστης, ὡς καὶ ἡ ἐκπόνησις ἐνὸς Γενικοῦ Κανονισμοῦ περὶ τῆς λειτουργίας αὐτῶν.

4. Ἡ ἐνημέρωσις καὶ ἡ παροχὴ προγραμματικῆς ἢ ὀργανωτικῆς βοήθειας εἰς Ἐκκλησιαστικὰ Νομικὰ Πρόσωπα, Ἱερὰς Μητροπόλεις, Ἱερὰς Μονὰς, Ἐνορίας, Ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα, προτιθέμενα νὰ ἀναπτύξουν ἀντιστοίχους δραστηριότητας.

5. Ἡ ἐξασφάλισις διὰ καταλλήλων εἰσηγήσεων πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. καὶ διὰ διαβημάτων Αὐτῆς πρὸς τὴν Πολιτεῖαν τῆς δυνατότητος τελέσεως κατὰ καιροῦς τῆς Θείας Λειτουργίας ἐντὸς χριστιανικῶν μνημείων, τελούντων ἐν ἐξαρτήσει πρὸς τὸ Κράτος, διαφυλαττομένης τῆς ἰερότητος, τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ τῆς συμφύτου καλλιτεχνικῆς ἀξίας αὐτῶν.

6. Ἡ προβολὴ τῶν ὑφισταμένων ἱερῶν μνημείων δι' ἐνημερωτικῶν δημοσιευμάτων καὶ τευχιδίων καὶ λοιπῶν μέσων ἠλεκτρονικοῦ τύπου (Η/Υ, Ρ/Σ, Τηλεοράσεως, Διαδικτύου κ.λπ.) πρὸς τὰ στελέχη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου, τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ τὸν ποιμαίνον λαόν, ἐπὶ σκοπῷ τονισμοῦ τῆς δι' αἰώνων συνεχοῦς καὶ ἀδιακόπου ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας καὶ καλλιτεχνικῆς δημιουργίας, ὑποβοηθητικῶς πρὸς τὴν ἀσκουμένην λειτουργικὴν καὶ ἀντιαιρετικὴν ποιμαντικὴν.

7. Ἡ ἐπισταμένη, δι' Εἰσηγήσεων πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ., φροντίς πρὸς διασφάλισιν τοῦ δικαιώματος τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν μνημείων.

8. Ἡ συνεργασία καὶ συμπαραστάσις πρὸς τὸ Ἰδρυμα Βυζαντινῆς Μουσικολογίας (Κανονισμὸς 17/1981 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, "Σύστασις καὶ Ὄργάνωσις Ἰδρύματος Βυζαντινῆς Μουσικολογίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος", ΦΕΚ 135/1982 - τ. Α').

9. Ἡ συμπαραστάσις πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ὑπηρεσίας Ναοδομίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

10. Ἡ εἰσήγησις, πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ., περὶ ἀπονομῆς τιμητικῶν διακρίσεων εἰς τὸν χώρον τῆς λειτουργικῆς τέχνης καὶ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς.

Ἄρθρον 15

Σ.Ε. Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων

Τῆς Σ.Ε. Δογματικῶν καὶ Νομοκανονικῶν Ζητημάτων ἔργον ἰδίᾳ εἶναι:

1. Ἡ ὑποβολή, κατὰ περίπτωσιν πρὸς τὴν Ι.Σ.Ι. ἢ τὴν Δ.Ι.Σ., Εἰσηγήσεων πρὸς αὐθεντικὴν ὑπ' αὐτῶν ἐπίλυσιν ζητημάτων, προβλημάτων ἢ ἐρωτημάτων δογματικῆς καὶ νομοκανονικῆς φύσεως.

2. Ἡ προπαρασκευὴ καὶ ἡ νομοτεχνικὴ ἐπεξεργασία τῶν ὑπὸ τῆς Ι.Σ.Ι. ἢ τῆς Δ.Ι.Σ. ἐκδιδομένων Κανονισμῶν καὶ Κανονιστικῶν ἢ ἄλλων Ἀποφάσεων.

3. Ἡ εἰσήγησις ἐπὶ τῶν νομοθετημάτων τῆς Πολιτείας τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν.

4. Ἡ εἰσήγησις ἐπὶ τῶν ἀρμοδίως ὑποβαλλομένων τῇ Δ.Ι.Σ. αἰτημάτων ἀγιοκατατάξεως.

5. Ἡ ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῆς τηρήσεώς της, ἐν τῇ κανονικῇ τάξει, ἐνότητος.

6. Ἡ εἰσήγησις περὶ τῶν ἀναγκαίων, ἐκάστοτε, μέτρων πρὸς διατήρησιν ἀδιαταράκτου τῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῶν λοιπῶν Ὁρθοδόξων Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων).

7. Ἡ κωδικοποίησις καὶ ἡ κριτικὴ ἔκδοσις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ὡς καὶ ἡ κωδικοποίησις τῶν ἐκκλησιαστικῶν Νόμων, Κανονισμῶν, Ἀποφάσεων καὶ Ἐγκυκλίων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

8. Ἡ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀρωγὴ διὰ τὴν τηρησιν καὶ διασφάλισιν ἐν τῇ πράξει τῆς κανονικῆς παραδόσεως καὶ τάξεως.

Ἄρθρον 16

Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας
καὶ τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου

Τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Θείας Λατρείας καὶ τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου ἔργον ἰδίᾳ εἶναι:

1. Ἡ μελέτη τοῦ Τυπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ, διὰ τῆς οἰκείας Ὑποεπιτροπῆς, ἐποπτεία συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τῶν Διπτύχων ἐκάστου ἔτους.

2. Ἡ σύνταξις πλήρους καὶ σαφοῦς «λειτουργικοῦ κώδικος», ἀναγκαίου διὰ τὴν εὐταξίαν ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς Ἱεροῖς Μυστηρίοις καὶ Τελεταῖς,

ὡς καὶ διὰ τὴν καθιέρωσιν ἐνιαίας λειτουργικῆς πράξεως καθ' ἅπασαν τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἡ ἐποπτεία καὶ φροντίς διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐν τοῖς λειτουργικοῖς βιβλίοις ὑπαρχουσῶν ἐλλείψεων εἰς βασικὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας, ὡς καὶ διὰ τὴν καταλογογράφησιν καὶ τὴν ἔκδοσιν ἐνημερωτικῶν πινάκων τῶν ἐκδοθεισῶν ἢ καὶ ἀνεκδότων Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

4. Ἡ τεκμηριωμένη, σαφὴς καὶ πλήρης καταγραφή τῆς δεοντολογίας, τῶν σκοπῶν, τῶν τρόπων, τῶν εἰδικῶν προβλημάτων ἢ δυσχερειῶν καὶ τῶν προτεραιοτήτων τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου ἐναντι γενικῶς τῶν κοινωνικῶν «ομάδων».

5. Ἡ πρότασις περὶ διοργανώσεως πανελληνίων καὶ τοπικῶν Συνεδρίων στελεχῶν τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου κατὰ τομεῖς δραστηριότητος, ὡς καὶ ἡ ποιμαντικὴ φροντίς καταρτίσεως τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ὑποψηφίων πρεσβυτέρων, ὡς ἀμέσων συνεργατῶν καὶ πολυτίμων βοηθῶν τῶν Ἐφημερίων.

6. Ἡ συνεργασία μετὰ Σ.Ε. ὁμοειδῶν σκοπῶν ἐν τῇ ἀντιμετωπίσει συναφῶν προβλημάτων.

Ἄρθρον 17

Σ.Ε. ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου

Τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου ἔργον ἰδίᾳ εἶναι:

1. Ἡ καταγραφή τῶν Ἱερῶν Μονῶν, τῶν Ἑσυχαστηρίων καὶ τῶν λοιπῶν Μοναστικῶν Καθιδρυμάτων, ὡς καὶ ἡ ἀπογραφή τῶν ἐν αὐτοῖς διαβιούντων Μοναχῶν ἀνὰ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ σκοπῶν δημιουργίας σχετικοῦ Ἀρχείου παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

2. Ἡ ἀρωγὴ πρὸς τοὺς ἐπιχωρίους Ἐπισκόπους διὰ τὴν μέριμναν τῶν ἐγκαταλελειμμένων ἱστορικῶν Μοναστικῶν Καθιδρυμάτων, τὴν συντήρησιν καὶ τὴν διασφάλισιν αὐτῶν.

3. Ἡ εἰσήγησις, πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ., περὶ τῶν κανονικῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι δεόν ὅπως διέπουν τὴν μοναστικὴν ζωὴν, ἐν γένει, καὶ τὴν κανονικὴν αὐτοτέλειαν αὐτῆς.

4. Ὁ ἔλεγχος τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν σύστασιν Ἱερῶν Μονῶν, ὡς καὶ ἡ σύνταξις τῆς ἰδρυτικῆς προβλέψεως καὶ εἰσηγήσεως πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ., συμφώνως ταῖς πρὸς τοῦτο κειμέναις διατάξεσιν. Ἐπίσης ἡ ἐπεξεργασία τῶν Ἐσωτερικῶν Κανονισμῶν λειτουργίας τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων καὶ ἡ προώθησις αὐτῶν πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ.

5. Ἡ γνωμάτευσις ἐπὶ θεμάτων συστάσεως Ἱερῶν Ἑσχασηρίων καὶ Μετοχιῶν, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ἐκκλησιολογικῆς καὶ κανονικῆς τάξεως.

6. Ἡ εἰσήγησις, πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ., τῶν προσφορωτέρων μέσων τακτικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων.

7. Ἡ πρότασις περὶ διοργανώσεως περιφερειακῶν καὶ πανελληνίων Μοναστικῶν Συνεδρίων.

8. Ἡ μέριμνα διὰ τὴν σύνταξιν ἐπιστημονικῶν καὶ ἐκλαϊκευμένων μελετημάτων περὶ τῆς τεραστίας ἐκκλησιαστικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐθνωφελοῦς προσφορᾶς τῶν Ἱερῶν Μονῶν οὐ μόνον κατὰ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ παρόν.

9. Ἡ εἰσήγησις, πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ., ἐνιαίου λογιστικοῦ συστήματος τηρουμένου ὑφ' ὅλων τῶν Μοναστικῶν Καθιδρυμάτων.

Ἄρθρον 18

Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς Νεότητος

Τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς Νεότητος ἔργον ἰδίᾳ εἶναι:

1. Ἡ ὑποβοήθησις τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων εἰς τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀσκούμενον κατηχητικὸν ἔργον.

2. Ἡ διατύπωσις προτάσεων συντονισμοῦ καὶ προσαρμογῆς πρὸς τὰ νέα δεδομένα τῶν Ἱεραποστολικῶν προσπαθειῶν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸν τομέα τῆς Κατηχήσεως.

3. Ἡ μελέτη διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως τῶν νέων μέσῳ τῆς Θείας Λατρείας, τῆς Κατηχήσεως καὶ τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων.

4. Ἡ μελέτη νέων συγχρόνων μεθόδων Κατηχήσεως διὰ τῆς χρήσεως ἠλεκτρονικῶν μέσων, διασυνδέσεως τῶν νεανικῶν κινήσεων καὶ ἐπικοινωνίας διὰ τοῦ Διαδικτύου (Internet), ὡς καὶ ἡ διερεῦνησις νέων τρόπων προσεγγίσεως τῶν νέων.

5. Ἡ μελέτη καὶ σύνταξις κατηχητικοῦ θεωρητικοῦ πλαισίου, ἐκάστοτε ἀνανεουμένου, ἐν ᾧ τῶν ἐπικρατουσῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν.

6. Ἡ εἰσήγησις περὶ διοργανώσεως πανελληνίων καὶ περιφερειακῶν νεανικῶν συνεδρίων καὶ συνεδρίων στελεχῶν νεότητος.

7. Ἡ εἰσήγησις περὶ τοῦ περιεχομένου τῶν βιβλίων τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν.

8. Ἡ συνεργασία μετ' ἄλλων Σ.Ε. ἐπιδιωκουσῶν ἀναλόγους σκοποῦς.

9. Αἱ εἰσηγήσεις, πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ., περὶ τῶν παραινετικῶν παρεμβάσεων τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὰ Μ.Μ.Ε. καὶ τὸ Ραδιοτηλεοπτικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν διόρθωσιν ἢ ἀποτροπὴν τῶν ἀντιπαιδαγωγικῶν, προπαγανδιστικῶν, ἀντιχριστιανικῶν καὶ παραθρησκευτικῶν μηνυμάτων τῶν παιδικῶν καὶ νεανικῶν ραδιοτηλεοπτικῶν ἐκπομπῶν, τῆς ἐκπαιδευτικῆς τηλεοράσεως κ.λπ.

10. Ἡ εἰσήγησις ἐπὶ παντὸς θέματος σχέσιν ἔχοντος μὲ τὴν νεότητα καὶ τὰ προβλήματα αὐτῆς ὡς καὶ τὴν ποιμαντικὴν ἀντιμετώπισιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 19

Σ.Ε. ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων

A. Τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν σχέσεων ἔργον ἰδίᾳ εἶναι:

1. Ἡ εἰσήγησις περὶ πάντων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς σχέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ πασῶν τῶν λοιπῶν Αὐτοκεφάλων καὶ Αὐτονόμων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ὡς καὶ τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν.

2. Ἡ διεξαγωγή πάσης, ἐν γένει, τῆς σχετικῆς, μετὰ τῶν ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν λοιπῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν καὶ τῶν λοιπῶν Θρησκευμάτων, ἀλληλογραφίας καὶ ἡ παρακολούθησις τῶν διαφόρων ἐκδόσεων καὶ δημοσιεύσεων αὐτῶν.

3. Ἡ εἰσήγησις, πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ., περὶ τῆς ἀποστολῆς διαφόρων Ἀντιπροσωπειῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὰς ἀνωτέρω σημειουμένας ὁμοδόξους Ἐκκλησίας καὶ ἑτεροδόξους Ὁμολογίας, ὡς καὶ ἡ μέριμνα διὰ τὴν σύνταξιν τῶν σχετικῶν ἐκθέσεων καὶ ἀναφορῶν.

4. Ἡ συγκέντρωσις πληροφοριῶν, ἡ τήρησις ἀρχείου, ἡ δημιουργία βιβλιοθήκης καὶ ἡ προώθησις ἐν γένει τῶν διορθοδόξων καὶ διαχριστιανικῶν σχέσεων.

B. Εἰδικώτερον ἡ Σ.Ε. αὕτη περιλαμβάνει τοὺς ἐξῆς Τομεῖς μὲ τὰς ἀντιστοίχως σημειουμένας ἀρμοδιότητας:

1. *Τὸν Τομέα Διορθοδόξων Σχέσεων:* διὰ τὰς διμερεῖς σχέσεις τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας μετὰ πασῶν τῶν κατὰ τόπους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τὰς Διορθοδόξους καὶ Πανορθοδόξους Διασκέψεις καὶ Συναντήσεις, τὴν προπαρασκευὴν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, τὰς ἀνταλλαγὰς ἐπισκέψεων, τὰς συμμετοχὰς εἰς ἐορ-

ταστικές ἐκδηλώσεις τῶν ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν, τὴν ἀποστολὴν ἐκκλησιαστικῆς, οικονομικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας εἰς ἐμπεριστάτους ὁμοδόξους Ἐκκλησίας, τὴν ἀνταλλαγὴν τῆς ἐορτίου ἀλληλογραφίας τῆς διεξαγομένης μετὰ τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

2. *Τὸν Τομέα Διαχριστιανικῶν Σχέσεων*: διὰ τὰς διμερεῖς σχέσεις μετὰ τῶν ἑτεροδόξων Ὁμολογιῶν, τοὺς μετ' αὐτῶν διεξαγομένους Θεολογικούς Διαλόγους, τὰς σχέσεις μετὰ τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν καὶ μεθ' ἐτέρων διαχριστιανικῶν ὀργάνων.

3. *Τὸν Τομέα Σχέσεων μεθ' ἐτέρων Θρησκειῶν*: διὰ τὰ προκύπτοντα ζητήματα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὰς μὴ Χριστιανικὰς θρησκείας, ὅπως εἶναι αἱ διαθρησκειακαὶ σχέσεις καὶ διάλογοι.

4. *Τὸν Τομέα Ὑποτροφιῶν*: διὰ τὴν χορήγησιν καὶ ἀνανέωσιν Συνοδικῶν Ὑποτροφιῶν συνωδῶ τοῖς 13/1981, 66/1992 καὶ 119/1999 Κανονισμοῖς τῆς Ι.Σ.Ι., διὰ πᾶν θέμα ἀφορῶν εἰς τὰς σπουδὰς, τὴν παραμονὴν καὶ τὴν διαβίωσιν τῶν ἐνταῦθα σπουδαζόντων ἀλλοδαπῶν ὑποτρόφων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ θέματα ἀλλοδαπῶν φοιτητῶν. Ἐπίσης διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μελλοντικῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰς ἐξωτερικὰς Αὐτῆς σχέσεις.

5. *Τὸν Τομέα Ξενογλώσσεων ἀνταποκρίσεων, ἀλληλογραφίας καὶ μεταφράσεων*.

Γ. Παραλλήλως πρὸς τὴν Συνοδικὴν ταύτην Ἐπιτροπὴν λειτουργοῦν:

1. *Τὸ Γραφεῖον Ἀλληλοβοήθειας καὶ Σχέσεων μετὰ τῶν Ξένων Ἐκκλησιῶν*, οὔτινος ἔργον εἶναι ἡ μέριμνα δι' ἀνάπτυξιν Προγραμμάτων παροχῆς παντὸς εἶδους βοήθειας πρὸς τὰς Ξένας Ἐκκλησίας.

2. *Τὸ Κέντρον Συμπαραστάσεως Παλινοστούτων Μεταναστῶν* (λειτουργοῦν ὡς Ὑπηρεσία τοῦ Γραφείου Παλινοστούτων Μεταναστῶν, ὑπὸ ἴδιον Ὄργανισμὸν, δημοσιευθέντα εἰς τὸ Φ.Ε.Κ. 794/6.11.84).

3. *Τὸ Οἰκουμενικὸν Γραφεῖον Προσφύγων*.

Αἱ ἐν λόγῳ Ὑπηρεσίαι ἀναφέρονται εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. διὰ τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων. Ὑποχρεοῦνται, κατ' ἔτος, ὡς καὶ αἱ Σ.Ε., εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν, πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Δ.Ι.Σ., τοῦ ἐτησίου Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ αὐτῶν

συνυποβαλλομένων τῶν νομίμων παραστατικῶν, κατὰ τὰ σημειούμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Τὸ διοικητικὸν καὶ λοιπὸν προσωπικὸν αὐτῶν ἐποπτεύεται ὑπὸ τῆς Ἀρχιγραμματείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 20

Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου

Τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου ἔργον ἰδίᾳ εἶναι:

1. Ἡ εἰσήγησις, πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ., περὶ τῶν ληπτέων μέτρων διὰ τὴν ἀναβάθμισιν τῆς καθόλου ἐκκλησιαστικῆς ἐκπαιδεύσεως, τόσον εἰς τὸν τομέα τῆς διδασκαλίας, ὅσον καὶ εἰς ἐκεῖνον τῆς οἰκοτροφειακῆς ἢ ἐξωσχολικῆς ἀγωγῆς.

2. Ἡ πρόβλεψις καὶ κατὰστρωσις Προγραμμάτων ἐπιμορφώσεως τῶν Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Θεολογίαν, λειτουργικὴν καὶ ποιμαντικὴν, διὰ τῆς διοργανώσεως περιφερειακῶν σεμιναρίων ἢ εἰδικῶν διαλέξεων καὶ δι' ἐκδόσεως εἰδικῶν ἐπιμορφωτικῶν φυλλαδίων καὶ βιβλίων.

3. Ἡ πλήρης ἐνημερότης (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Εἰδικῆς Σ.Ε. Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Προγραμμάτων) ἐπὶ θεμάτων ἰδρύσεως Κ.Ε.Κ., ἐκκλησιαστικῆς διοικητικῆς εὐθύνης καὶ ἐφαρμογῆς προγραμμάτων κατάρτισεως.

4. Ἡ καλλιέργεια τῶν ἱερατικῶν κλίσεων.

5. Ἡ διοργάνωσις εἰδικῶν Σεμιναρίων δι' Ἐφημέριους κατὰ περιφέρειας ἢ ἡ συμπαραστάσις πρὸς τὰς Μητροπόλεις δι' ἀναλόγους διοργανώσεις, μὲ σκοπὸν τὴν καλλιέργειαν ὀρθοδόξου ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματος, γνησίου ἱερατικοῦ ἤθους, ἀξιοποίησιν τῶν χαρισμάτων, ἀναζωπύρωσιν τῆς ἱερατικῆς κλίσεως καὶ καλλιέργειαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοσυνειδησίας.

6. Ἡ ἐπιμόρφωσις τοῦ στελεχειακοῦ δυναμικοῦ τῆς Ἐκκλησίας, βάσει συγκεκριμένων Προγραμμάτων ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κ.Ε.Κ. ἢ τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Δημοσίας Διοικήσεως, διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῆς διοικητικῆς καὶ ὀργανωτικῆς δομῆς τῆς συγχρόνου ἐνορίας (καὶ δὴ τῆς ἀστικῆς) καὶ τῶν ἐνοριακῶν πνευματικῶν κέντρων (εἰς τομείς ὡς π.χ. ἡ γραμματειακὴ ὀργάνωσις καὶ ὑποδομὴ ἐνορίας, ἢ διαδικτύωσις, αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ πληροφορικῆς κ.λπ.).

Ἄρθρον 21

Σ.Ε. ἐπὶ τοῦ Τύπου, Δημοσίων Σχέσεων
καὶ Διαφωτίσεως

Τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τοῦ Τύπου, τῶν Δημοσίων Σχέσεων καὶ τῆς Διαφωτίσεως ἔργον ἰδίᾳ εἶναι:

1. Ἡ συνεργασία μεθ' ὄλων τῶν ὑφισταμένων καὶ συσταθησομένων ἐπικοινωνιακῶν, ἐνημερωτικῶν καὶ μορφωτικῶν μέσων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου (ραδιοφώνου, τηλεοράσεως, φωνογραφικῆς παραγωγῆς, ὀπτικοῦ δίσκου (CD), βιντεοκασσετῶν καὶ παντὸς εἶδους περιοδικῶν ἐκδόσεων) τῶν ὑπαγόμενων εἰς τὴν Ἐπικοινωνιακὴν καὶ Μορφωτικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν.

2. Ἡ καταγραφή τῆς πνευματικῆς στρωματογραφίας τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς συναγωγή τῶν ἀπαραιτήτων πορισμάτων καὶ προτάσεων ποιμαντικῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἐκκλησιαστικῶν μέσων ἐνημερώσεως.

3. Ἡ συνεργασία μετὰ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, πρὸς εὐχερεστέραν ἐπικοινωνίαν αὐτοῦ μετὰ τὰ Μ.Μ.Ε.

4. Ἡ καταγραφή καὶ ὁ κατὰ τὸ δυνατόν συντονισμὸς ἀπάντων τῶν περιφερειακῶν ἐκκλησιαστικῶν Μ.Μ.Ε. (περιοδικῶν, ἐφημερίδων, ραδιοσταθμῶν, τηλεοπτικῶν σταθμῶν) καὶ ἡ διοργάνωσις συσκέψεων καὶ ἡμερίδων τῶν ὑπευθύνων αὐτῶν, πρὸς καθορισμὸν ἐνιαίας ἐπικοινωνιακῆς πολιτικῆς.

5. Ἡ σύνταξις ἐνὸς καταλόγου εὐρέως κύκλου προσοντούχων Κληρικῶν, Καθηγητῶν Πανεπιστημίου, δημοσιογράφων καὶ λοιπῶν κοινωνικῶν στελεχῶν διαφόρων εἰδικότητων, πρὸς ἀρωγὴν τῆς Σ.Ε. ταύτης καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Μ.Μ.Ε., ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐκπροσώπησιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς τηλεοπτικὰς συζητήσεις ἢ ἄλλας σχετικὰς προσκλήσεις.

6. Ἡ συνεργασία μετὰ τῆς Ἀρχιγραμματείας διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν Δελτίων Τύπου καὶ Ἀνακοινωθέντων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

7. Ἡ σύστασις καὶ λειτουργία Ἐπιμορφωτικῶν Σεμιναρίων Ἐκκλησιαστικῆς Δημοσιογραφίας πρὸς ἐμπέδωσιν τῶν ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι δεόν ὅπως διέπουν τὴν ὑπεύθυνον ἄσκησιν αὐτῆς.

8. Ἡ καθημερινὴ παρακολούθησις τοῦ ἠλεκτρονικοῦ τύπου καὶ τῶν ἐντύπων Μ.Μ.Ε. καὶ ἡ ἐτοιμασία ἐν σχεδίῳ τῶν ἀπαντήσεων αἱ ὁποῖαι προσήκουν εἰς ἐκάστην

περίπτωσιν, εἴτε μετὰ τὴν μορφήν Δελτίων Τύπου, εἴτε ἀπαντητικῆς Ἐπιστολῆς, εἴτε ἄλλως. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν προηγεῖται ἔγκρισις τῆς ἐνεργείας ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως.

9. Ἡ τήρησις συμβατικοῦ καὶ ἠλεκτρονικοῦ ἀρχείου δημοσιευμάτων ἢ ἐκπομπῶν ἐκκλησιαστικοῦ ἐνδιαφέροντος.

10. Ἡ δημιουργία ἀρχείου ταινιῶν, βιντεοκασσετῶν, κασσετῶν καὶ ὀπτικῶν δίσκων (CD) οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρουν τὴν Ὑπηρεσίαν.

11. Ἡ παρακολούθησις ξενογλώσσων ἐντύπων, πρὸς ἀντλησιν χρησίμων πληροφοριῶν καὶ ἡ δημιουργία ἀρχείου τούτων.

12. Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἀμύνης τῆς Ἐκκλησίας ἐναντι τῶν κατ' αὐτῆς ἐπιθέσεων.

13. Ἡ συστηματοποίησις τοῦ τομέως Ἐπικοινωνίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Κλάδων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

14. Ἡ ἐνημέρωσις τῶν Σ.Ε. ἐπὶ δημοσιευμάτων ἐνδιαφερόντων αὐτάς.

15. Ἡ παρακολούθησις τῶν ἐν τῇ Βουλῇ κατατιθεμένων νομοσχεδίων ἀπτομένων τῶν ἐνδιαφερόντων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἄμεσος ἐνημέρωσις τῆς Δ.Ι.Σ.

Ἄρθρον 22

Σ.Ε. ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων

Τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν Αἱρέσεων ἔργον ἰδίᾳ εἶναι:

1. Ἡ μελέτη τοῦ σκηنيοῦ, τοῦ τρόπου δράσεως καὶ τῶν προπαγανδῶν τῶν δραστηριοποιουμένων αἰρετικῶν καὶ παραθηρησκευτικῶν ὁμάδων καὶ ἀτόμων.

2. Ἡ ἔγκαιρος ἐνημέρωσις τῶν ὑπευθύνων ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ, διὰ τῆς Δ.Ι.Σ., ἐπιμόρφωσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν στελεχῶν ἐπὶ ζητημάτων ἀντιμετωπίσεως τῶν εἰρημένων προπαγανδῶν, δι' ἐτήσιων τακτικῶν συνελεύσεων τῶν ὑπευθύνων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ Ἀποστολῆς κατατοπιστικῶν ἐγκυκλίων ὑπομνημάτων.

3. Ἡ ὀργάνωσις καὶ ὁ συντονισμὸς τῆς ὁμολογιακῆς καὶ ἀντιρρητικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ὁμοειδῶν φορέων τῶν ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν.

4. Ἡ ὑποχρεωτική, ἄμεσος, ἀμοιβαία ἐνημέρωσις τῶν Γραμματέων τῶν συναρμοδίων Σ.Ε. καὶ Εἰδικῶν Σ.Ε., ἐπὶ τῶν προβλημάτων, τῶν πορισμάτων καὶ τῶν ἀποφάσεων ἐκάστης τούτων, πρὸς ἀξιοποίησιν — ὅπου δεῖ — εἰς τὰ ἐπὶ μέρους ποιμαντικά προγράμματα αὐτῶν.

5. Ἡ συνεργασία μετὰ φορέων ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας, ἀσχολουμένων μὲ τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον.

6. Ἡ παρακολούθησις τῆς αἰρετικῆς καὶ ἀντιαιρετικῆς βιβλιογραφίας καὶ ἡ δημιουργία ἀρχείου καὶ βιβλιοθήκης.

7. Ἡ ποιμαντικὴ ἀντιμετώπισις περιπτώσεων θυμάτων ἢ τῶν οικογενειῶν αὐτῶν.

8. Ἡ νομικὴ ἐπεξεργασία κειμένων καὶ ἡ ἀντιμετώπισις περιπτώσεων, ἐν συνεργασία μετὰ τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας.

9. Ἡ ἔκδοσις ἐνημερωτικῶν φυλλαδίων, κατὰ τὸ δυνατόν ἐκλαϊκευμένων, πρὸς πλήρη, σαφῆ, ἀντικειμενικὴν καὶ τεκμηριωμένην πληροφόρησιν τῶν ἐφημερίων, τῶν κατηχητῶν καὶ τοῦ λαοῦ ἐπὶ τῶν ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων τῆς προπαγανδιστικῆς καὶ ὑπόουλου δράσεως τῶν δραστηριοποιουμένων αἰρετικῶν καὶ παραθρησκευτικῶν ομάδων καὶ ἀτόμων, κυρίως δὲ πρὸς σαφῆ ὀριοθέτησιν καὶ ἐμπέδωσιν τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ ζωῆς ἔναντι τῶν τοιούτων διδασκαλιῶν.

10. Ἡ διερεύνησις τοῦ ἐνδεχομένου προβολῆς τῶν ἀντιρρητικῶν θέσεων τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῶν ἠλεκτρονικῶν μέσων πληροφόρησεως ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐκτὸς αὐτῆς.

11. Ἡ διοργάνωσις πανελληνίων καὶ διορθοδόξων Συνεδρίων.

12. Ἡ συνεργασία μετὰ τῶν κρατικῶν Ἀρχῶν καὶ ἡ ἐνημέρωσις αὐτῶν ἐπὶ τῆς δράσεως τῶν αἰρέσεων, παραθρησκευτικῶν καὶ ἄλλων κινημάτων προσβαλλόντων τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα.

13. Ἡ παρακολούθησις τῆς ἐλληνικῆς καὶ διεθνοῦς νομολογίας ἐπὶ τῶν αἰρέσεων καὶ τῶν παραθρησκευτικῶν.

Ἄρθρον 23

Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιίας

Τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιίας ἔργον ἴδια εἶναι:

1. Ἡ ἔρευνα καὶ μελέτη τῶν συγχρόνων κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ ἡ διατύπωσις προτάσεων περὶ τοῦ τρόπου λυσιτελεστεράς ἀντιμετωπίσεως αὐτῶν εἰς ἐπίπε-

δον Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, Ἱερῶν Μητροπόλεων, Ἐνοριῶν.

2. Ἡ πλέον ἀποτελεσματικὴ ὀργάνωσις τοῦ εὐρυτάτου κοινωνικοῦ, προνοιακοῦ καὶ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

3. Ἡ ἀντιμετώπισις τῶν ἐκάστοτε προκαλουμένων ἐκτάκτων κοινωνικῶν ἀναγκῶν, ἔνεκα σεισμῶν, πλημμυρῶν καὶ λοιπῶν θεομηنيῶν καὶ ἡ πρὸς τοῦτο ἀνάληψις πρωτοβουλιῶν κοινωνικῆς ἀντιλήψεως.

4. Ἡ ἐξασφάλισις καὶ λειτουργία ἀποθηκευτικῶν χώρων εἰς τὰ μεγάλα ἀστικά κέντρα πρὸς συγκέντρωσιν εἰδῶν βοήθειας, διὰ τὴν ἄμεσον κάλυψιν τῶν εἰρημένων ἐκτάκτων ἀναγκῶν.

5. Ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία εκπαιδευτικῶν Σεμιναρίων διὰ τὴν κατάρτισιν, ἐκπαίδευσιν ἢ καὶ μετεκπαίδευσιν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὑπηρετούντων τὸ κοινωνικὸν καὶ προνοιακὸν αὐτῆς ἔργον.

6. Ἡ διοργάνωσις Ἡμερίδων καὶ Συνεδρίων ἐπὶ ἐπικαίρων κοινωνικῶν θεμάτων, ἀποβλεπόντων ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν προβλημάτων καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἐνημέρωσιν τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν προβολὴν τοῦ ἤδη συντελουμένου ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

7. Ἡ δημιουργία καὶ ὁ περιοδικὸς ἐμπλουτισμὸς βάσεως πληροφοριῶν περὶ τοῦ κοινωνικοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔργου καὶ ἡ διὰ παντὸς ἐπικοινωνιακοῦ μέσου προβολὴ αὐτοῦ πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ Λαοῦ, στήριξιν τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐνεργὸν συμπάρασιν διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τούτου.

8. Ἡ τεχνικὴ ὑποστήριξις πρὸς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν τοῦ προνοιακοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου αὐτῶν.

9. Ἡ ἐκπόνησις σχεδίων κοινωνικο-προνοιακῶν παρεμβάσεων ὑπὲρ εὐπαθῶν καὶ περιθωριοποιημένων ομάδων πληθυσμοῦ (π.χ. ἐπαναπατριζόμενοι ὁμογενεῖς, ἀθίγγανοι, ἄστεγοι, ἄνεργοι, οικονομικοὶ πρόσφυγες κ.λπ.) καὶ ἡ ὑπόβολή αὐτῶν πρὸς συγχρηματοδότησιν ἐκ πηγῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως.

10. Ἡ ἀναζήτησις πηγῶν καὶ μεθόδων ἐπιχορηγήσεως τῶν φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐν γένει προνοιακοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἔργου αὐτῆς ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἄλλοδαπῇ.

11. Ἡ ἐπίδιωξις συμμετοχῆς τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἰς τὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως Κέντρα Λήψεως Ἀποφάσεων περὶ διανομῆς καὶ διακινήσεως βοήθειας εἰς τε

τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς Βαλκανικὰς Χώρας.

12. Ἡ συνεργασία μετὰ τῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν
α) Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων, β) Θείας
Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου καὶ γ) Χριστιανικῆς
Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος.

Ἄρθρον 24

Σ.Ε. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Τῆς Σ.Ε. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ἔργων ἰδίᾳ εἶναι:

1. Ἡ ἐνημέρωσις καὶ παρακολούθησις τῶν διαχειρι-
στικῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

2. Ἡ εἰσηγητικὴ πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. γνωμοδότησις διὰ
τὴν λειτουργίαν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. ὡς καὶ ἡ εἰσηγητικὴ γνω-
μοδότησις τῶν πρὸς τροποποιήσιν κανονισμῶν τῶν
ἀφορῶντων εἰς τὴν ἐν λόγω ὑπηρεσίαν.

3. Ἡ μετ' ἐκτίμησιν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., συνοδευομένην μετὰ
τῆς ἀπαραιτήτου προτάσεως τῆς Διευθύνσεως τῆς Ὑπη-
ρεσίας, εἰσήγησις ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν Σ.Ε. εἴτε
ἐν συνόλῳ εἴτε κατὰ περίπτωσιν διὰ τὸ ἐφικτὸν ἀντα-
ποκρίσεως τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. εἰς τὰς προϋπολογιζόμενας δα-
πάνας καὶ ἡ προώθησις εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. τοῦ τελικοῦ σχε-
δίου τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

4. Ἡ ἐνημέρωσις καὶ παρακολούθησις τῶν προγραμ-
μάτων τῆς Ε.Ε. τῶν ἀφορῶντων εἰς τὰς δράσεις τῆς
Ε.Κ.Υ.Ο.

5. Ἡ εἰσήγησις εἰς τὴν Δ.Ι.Σ. τῶν προτεινομένων ὑπὸ
τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. ἢ καὶ οἰκοθεν ἐπενδύσεων εἰς ἔργα ἢ ἐται-
ρικὰ σχήματα καὶ ἀνεγνωρισμένας νομίμως μεθόδους
ἀξιοποιήσεως τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Ἡ ἐνημέρωσις ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ Κτηματολογί-
ου καὶ ἡ ὑποβοήθησις τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. διὰ
τὴν προστασίαν καὶ διασφάλισιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Πε-
ριουσίας.

7. Ἡ εἰσηγητικὴ πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. γνωμοδότησις τῶν
ὑπὸ τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. προτεινομένων τριετῶν ἢ πενταετῶν
ἀναπτυξιακῶν προγραμμάτων τῆς περιουσίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

8. Ἡ ἐνίσχυσις τῶν προσπαθειῶν τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. διὰ
τὴν δημιουργίαν Τραπέζης Δεδομένων, ἡ ὅποια νὰ ἰκα-
νοποιῆ τὸ σύνολον τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς
Ἑλλάδος καὶ ἡ παρακολούθησις κατὰ στάδια τοῦ ὅλου
ἔργου εὐθύνης τῆς Διευθύνσεως τῆς Ε.Κ.Υ.Ο.

9. Ὁ τελικὸς ἔλεγχος τῶν ἀπολογισμῶν τῶν Ἐκκλη-
σιαστικῶν Διαχειρίσεων εἰς περιπτώσεις ἐγέρσεως πά-
σης φύσεως ἀμφιβολιῶν.

10. Ὁ ἔλεγχος εἰς τελικὸν στάδιον παντὸς ὑπολόγου
τῆς Ἐκκλησίας εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐγεί-
ρονται ἀμφιβολίαί πάσης μορφῆς διὰ τὰ συγκεκριμένα
θέματα.

11. Ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν οἰκο-
νομικῶν ὑπηρεσιῶν, ὑπηρεσιακῶν ὀργάνων κ.λπ. ἐπὶ τῆς
εὐθύνης αὐτῶν διὰ θέματα δόλου ἢ ἀμελείας.

12. Ἡ ἐποπτεία ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῆς Ἀρχιγραμ-
ματείας τῆς Ἱεροῦ Συνόδου.

13. Ἡ εἰσήγησις πρὸς τὴν Δ.Ι.Σ. τεκμηριωμένων σχε-
δίων ἢ προγραμμάτων οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν Συνοδικὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπὴν
δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ γνωμοδότησις ἐπὶ παντός, οἰκο-
νομικοῦ περιεχομένου, νομοθετήματος ἀφορῶντος εἰς
τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

14. Ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, δύ-
ναται κατὰ θέμα ἢ τομέα, κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Προ-
έδρου αὐτῆς, νὰ καλῇ ἐμπειρογνώμονας.

Ἄρθρον 25

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς
δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνή-
σεως καὶ τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρον 26

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ
προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Νομικοῦ Προσώπου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν
δύναται νὰ ὑπολογισθῇ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13.1.2004

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἀριθμ. Πρωτ. 4001 π.ἔ.
Διεκτ. 299

Ἀθήνησι τῆ 11η Φεβρουαρίου 2004

**Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ
Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἑπωνυ-
μίαν: «ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ ΤΟΥ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕ-
ΛΗΜΟΝΟΣ ΙΛΙΣΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ»**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου
590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμενοῦσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν
Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς
τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιε-
πισκοπῆς Ἀθηνῶν.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. ΕΞ4342/6.11.2003 Πρότασιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπι-
σκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

5. Τὴν ἀπὸ 15.1.2004 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπη-
ρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 5.2.2004 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν
ἑπωνυμίαν: «*Οἶκος Εὐγηρίας Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος Ἰλισοῦ τῆς Ἱερᾶς
Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν*», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ
Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἑνορίας Ἀγίου Παντελεήμονος Ἰλισοῦ, αὐτοτελοῦς δια-
χειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρος, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν καὶ τὸν ἐλεγ-
χον τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, θὰ ἐδρεύη δὲ εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν
ἐπὶ τῶν ὁδῶν Δ. Σέχου καὶ ἼΗρας, εἰς ἰδιόκτητον κτίριον ἀνήκον εἰς τὴν Ἑνορίαν
Ἀγίου Παντελεήμονος Ἰλισοῦ. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία
τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Παντελεήμονος Ἰλισοῦ εὐαγὲς ἐκκλη-
σιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΡΙΑΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΟΣ ΙΛΙΣΟΥ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ».

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς τοῦ εὐαγοῦς τούτου Ἰδρύματος εἶναι ἡ περίθαλψις καὶ προστασία τῶν
ἠλικιωμένων ἀτόμων ποὺ χρήζουσι βοήθειας καὶ συμπαράστασεως, κατὰ κύριον
λόγον ἐνοριτῶν τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγίου Παντελεήμονος Ἰλισοῦ, διὰ τῆς παροχῆς στέ-
γης, τροφῆς καὶ ἐξωνοσοκομειακῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως πρὸς

αυτούς. Ἐπίσης, ἡ παροχή καθημερινῆς σιτίσεως εἰς ἀπόρους ἐνορίτας τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Ἄρθρον 3

Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι αἱ Ἀθῆναι, στέγη δὲ αὐτοῦ τὸ Ἰδιόκτητον Κτίριον τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἰλισοῦ, ἐπὶ τῶν ὁδῶν Δ. Σέχου καὶ Ἦρας.

Ἄρθρον 4

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

- α) Αἱ πάσης φύσεως Δωρεαί, κληρονομίαι καὶ κληροδοσίαι ὑπὸ παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.
- β) Αἱ ἐπιχορηγήσεις ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ πάσης ἄλλης Κρατικῆς Ἀρχῆς ἢ Ὄργανισμοῦ.
- γ) Αἱ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Παντελεήμονος Ἰλισοῦ.
- δ) Τὸ προϊόν διαφόρων ἐκδηλώσεων.
- ε) Αἱ εἰσφοραὶ τῶν τροφίμων τοῦ Ἰδρύματος.
- στ) Αἱ εἰσφοραὶ εἰς χρῆμα ἢ εἶδος παντὸς φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.
- ζ) Οἱ τόκοι τυχόν καταθέσεων.
- η) Πᾶσα ἐτέρα νόμιμος πρόσοδος μὴ ρητῶς ἀναφερομένη ἐν τῷ παρόντι.

Ἄρθρον 5

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου: α) ἀπὸ τοῦ ἐκάστοτε Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὡς Προέδρου, ἀναπληρούμενου κατὰ πάσας αὐτοῦ τὰς ἀρμοδιότητας, ἀποφάσει αὐτοῦ, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Παντελεήμονος Ἰλισοῦ, καὶ τούτου κωλυομένου ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε νομίμου ἀναπληρωτοῦ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ β) ἐκ τεσσάρων λαϊκῶν μελῶν, προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἰλισοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς εἶναι μέλος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ὁ εἷς μέλος τοῦ Ε.Φ.Τ. τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ οἱ λοιποὶ δύο ἐνορίται καὶ διοριζομένων,

ἐπὶ τριετῆ θητεία ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως διορίζονται καὶ δύο λαϊκοὶ ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ.

2. Ἡ θητεία τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. δύναται ν' ἀνανεωθῆ, τὸ δὲ ἀξίωμα ἀπάντων εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

3. Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν τοῦ Δ.Σ. ἐκλέγει τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

Ἄρθρον 6

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται εἰς ἀπαρτίαν, παρόντος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του καὶ 2 μελῶν αὐτοῦ.

Οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει τὰς κατωτέρω ἀρμοδιότητας:

- α. Διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος.
- β. Ἀποφασίζει διὰ πᾶν θέμα ποῦ ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.
- γ. Ἀποφασίζει γιὰ τὶς οικονομικὰς ὑποχρεώσεις τῶν τροφίμων.
- δ. Ψηφίζει τὸν Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος μεταξὺ ἄλλων προβλέπει τὸν εἰδικότερον τρόπον καὶ τὰ κριτήρια εἰσαγωγῆς τῶν τροφίμων εἰς τὸ Ἰδρυμα καὶ τῆς σιτίσεως τῶν ἀπόρων ἐνοριτῶν.
- ε. Συνεργάζεται μὲ Ἐκκλησιαστικούς Ὄργανισμούς, φορεῖς τοῦ Δημοσίου, τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κ.λπ. πρὸς προαγωγὴν καὶ ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν του.

στ. Καταρτίζει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ὑποβάλλει τούτους πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

ζ. Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν οικονομικῶν πόρων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

η. Προσλαμβάνει καὶ ἀπολύει τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος, καθορίζει τὰς νομίμους ἀμοιβὰς του καὶ ἀποδέχεται ἐθελοντικὴν προσφορὰν ἐργασίας.

θ. Ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς ἐτέρου θέματος, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν γίνεται λόγος εἰς τὸν παρόντα Κανονισμὸν.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν κατὰ μῆνα, ἐκτάκτως σὲ ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 7

Ὁ Οἶκος Εὐγηνρίας ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ. ἢ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰδρύματος, κατόπιν παρεχομένης εἰς αὐτὸν ἐξουσιοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ Δ.Σ.

Ἄρθρον 8

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἰδίαν διαχείρισιν καὶ τηρεῖ διαχειριστικὰ βιβλία συμφώνως πρὸς τὸ σύστημα τηρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων, θεωρημένων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἤτοι: Βιβλίον Πράξεων Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Βιβλίον Πρωτοκόλλου, Βιβλίον Ταμείου, Βιβλίον Κινητῆς καὶ Ἀκινήτου Περιουσίας, Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, καθὼς καὶ Βιβλίον Περιθαλπωμένων. Τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν εἶναι ἐκτελεστέα ἐφ' ὅσον φέρουν ἀπαραιτήτως τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ Πρόεδρος ὑπογράφει καὶ ἅπασαν τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 9

Ὁ Ταμίας συμφώνως μὲ τὶς ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. θὰ προβαίνει σὲ ἀναλήψεις καὶ καταβολὰς χρημάτων διασφαλίζοντας τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος. Τὰ χρήματα κατατίθενται εἰς Τράπεζαν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰδρύματος. Τὸ χρηματικὸν ποσὸν τὸ ὁποῖον δύναται νὰ φέρει εἰς χεῖρας τοῦ ὁ Ταμίας, καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἀναλήψεις χρημάτων γίνονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, κωλυομένου τοῦ Ταμίου ὀρίζεται ἕτερον μέλος μὲ ἀπόφασιν τοῦ Δ.Σ. κατὰ περίπτωσιν.

Ἄρθρον 10

1. Τὸ Προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος διακρίνεται εἰς τακτικὸν καὶ ἐθελοντικὸν καὶ τοῦ ὁποῖου προΐσταται Διευθυντῆς ὀριζόμενος παρὰ τοῦ Δ.Σ. καὶ ὁ ὁποῖος δύναται νὰ εἶναι ἔμμισθος ἢ ἄμισθος.

Τὸ τακτικὸν ἀποτελεῖται ἐκ νοσηλευτριῶν, καθαρι-

στριῶν, μαγείρου, τραπεζοκόμου, λογιστοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ μεταβάλλεται τῇ ἀποφάσει τοῦ Δ.Σ., ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν.

2. Ὁ Διευθυντῆς ἐποπτεύει τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος, προΐσταται τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐλέγχει τὴν καλὴν καὶ ἀποδοτικὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ θὰ προβλέπονται εἰδικώτερον εἰς τὸν συνταχθησόμενον Ἑσωτερικὸν Κανονισμόν.

3. Τὸ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἰδρύματος συνδέεται μετ' αὐτοῦ διὰ συμβάσεως ἐξηρημένης ἐργασίας ὠρισμένου ἢ ἀορίστου χρόνου, προβλεπομένην εἰς τὴν σύμβασιν προσλήψεως, συμφώνως πρὸς τὴν κειμένην ἐργατικὴν νομοθεσίαν.

4. Τὸ ἐθελοντικὸν προσωπικὸν ὑποβοηθεῖ τὸν Διευθυντὴν καὶ τὸ τακτικὸν προσωπικὸν εἰς τὴν εὐρυθμὸν λειτουργίαν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 11

Εἰς τὸ Ἰδρυμα γίνονται δεκτὰ αὐτοεξυπηρετούμενα ἠλικιωμένα ἄτομα καὶ παραμένουν εἰς αὐτὸ ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἕως τοῦ θανάτου τῶν.

Ἡ εἰσαγωγή εἰς τὸ Ἰδρυμα γίνεται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ ἐν ἀδυναμίᾳ αὐτοῦ τοῦ ἔχοντος τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἐπιμέλειάν του καὶ κατόπιν προσκομισεως πιστοποιητικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου ὅτι δὲν πάσχει ἀπὸ μεταδοτικὴν νόσον.

Ἀποβολὴ τροφίμου γίνεται κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., διὰ σπουδαῖον λόγον.

Ὁ συνταχθησόμενος ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς θὰ προβλέπει εἰδικώτερον τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν τροφίμων.

Ἄρθρον 12

Ὁ Οἶκος Εὐγηνρίας ἔχει ἰδίαν σφραγίδα φέρουσα εἰς τὴν μέσσην γραφικὴν παράστασιν τοῦ Ἰδρύματος καὶ γύρωθεν τὰς λέξεις «*ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ - ΟΙΚΟΣ ΕΥΓΗΝΡΙΑΣ Ι.Ν. ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΙΛΙΣΟΥ*».

Ἄρθρον 13

1. Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἢ καταργεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

2. Ἡ περιουσία τοῦ ἰδρύματος εἰς περίπτωσιν διαλύσεως αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἰλισοῦ.

Ἄρθρον 14

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν «*Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως*» καὶ τὸ περιοδικὸ «*Ἐκκλησία*».

Ἄρθρον 15

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἰλισοῦ, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθήνα, 5 Φεβρουαρίου 2004

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Αριθμ. Πρωτ. 236
Διεκτ. 368

Ἀθήνησι τῆ 24ῃ Φεβρουαρίου 2004

**Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ
Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυ-
μίαν: «ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ
ΜΕΡΙΜΝΗΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ”
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟ-
ΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ»**

Α Π Ο Φ Α Σ Ι Σ

- Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:
1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».
 2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμενοῦσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεῦσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.
 3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.
 4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1091/393/30.6.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου.
 5. Τὴν ἀπὸ 25.7.2003 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
 6. Τὴν ἀπὸ 5.2.2004 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾶ στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Λαρίσης καὶ Τυρνάβου Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Ἐκκλησιαστικὴ Διακονία Ἀγάπης καὶ Ποιμαντικῆς Μεριμνῆς “Ἡ Ἁγία Ταβιθᾶ” τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου*», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ὑπαγομένου εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λαρίσης καὶ Τυρνάβου καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Λαρίσης. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχειρίσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Ἄρθρο 1
Σύσταση - Ἐπωνυμία - Ἔδρα

Στὴν Ἐνορία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Λαρίσης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸν Ἰδρυμα, τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργῇ ὡς ἐξαρτημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς ἐνορίας Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Λαρίσης, αὐτοτελοῦς διαχειρίσεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ”», τὸ ὁποῖον θὰ διέπεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμό. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι ἡ πόλις τῆς Λαρίσης. Τὸ Ἰδρυμα θὰ στεγάζεται σὲ αἶθουσα ἰδιοκτησίας τῆς ἐν λόγῳ Ἐνορίας, ἢ ὁποία εὑρίσκεται κάτωθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Λαρίσης στὴν πλατεία Δαβάκη.

Ἄρθρο 2
Σκοπός

Σκοπός τοῦ Ἰδρύματος εἶναι νὰ συμβάλῃ στήν πληρέστερη καί ἀρτιότερη ποιμαντική δράση τῆς Ἑνορίας, στὰ πλαίσια τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, Παραδόσεως, Διδασκαλίας καί Φιλανθρωπίας.

Ἄρθρο 3
Μέσα γιά τήν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ

1. Ἡ ἀξιοποίηση τοῦ ἀνθρωπίνου πνευματικοῦ δυναμικοῦ τῆς Ἑνορίας καί ἡ συνδρομή ἰκανῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων κληρικῶν καί λαϊκῶν.

2. Ἡ ἐνίσχυση τῆς λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καί κύκλων Μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς γιά ὅλες τίς ἡλικίες.

3. Ἡ συμπάρασταση στίς βαθύτερες ἀνάγκες πνευματικῆς ἀναζήτησης τοῦ ποιμνίου καί ἡ καλλιέργεια καί ἀνάπτυξη τοῦ Ὁρθοδόξου προβληματισμοῦ καί φρονήματος, κυρίως τῶν νέων.

4. Ἡ καλλιέργεια τῆς συμμετοχῆς τῶν πιστῶν στήν λατρευτική καί μυστηριακή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μὲ βάση τὴν Ἑνορία καί κέντρο ζωῆς τὸν Ἱερό Ναό.

5. Ἡ προστασία καί ἡ ἀνακούφιση τῶν ἀναξιοπαθούντων συνανθρώπων μας (γερόντων, ἀπόρων, ἀσθενῶν, ἀναπήρων, ὀρφανῶν κ.λπ.).

6. Ἡ διοργάνωση ἐορταστικῶν πολιτιστικῶν, ἐπιμορφωτικῶν καί ψυχαγωγικῶν ἐκδηλώσεων (ὀμιλιῶν, διαλέξεων, συζητήσεων, προβολῶν, μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν μαθητῶν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, ἐκθέσεων βιβλίων κ.ἄ.).

7. Ὅποιαδήποτε ἄλλη συναφῆ ἐκδήλωση ἤθελε ἀποφασίσει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρο 4
Ὁργάνωση - Διοίκηση - Διοικητικὸ Συμβούλιο

1. Τὸ Ἴδρυμα τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καί Τυρνάβου καί διοικεῖται ἀπὸ πενταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο ποῦ ἀπαρτίζεται:

α. Ἀπὸ τὸν ἐκάστοτε Πρόεδρο τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου-Παύλου Λαρίσης ὡς Πρόεδρο.

β. Ἐνα ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἑνοριακῆς Λογίας Φιλαδελφίας καί Ἀλληλεγγύης, τὸ ὁποῖον καί θὰ ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὡς Ἀντιπρόεδρο.

γ. Τρία μέλη ἀπὸ πιστοὺς τῆς Ἑνορίας Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Λαρίσης, κατὰ προτίμηση κυρίες, ποὺ διακρίνονται γιά τὸ ἦθος, τὴν πνευματικὴ κατάρτιση καί ὠριμότητά τους καί ἔχουν σχέση μὲ τὴν ζωὴ καί τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. διορίζονται γιά μιὰ τριετία ἀπὸ τὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαρίσης καί Τυρνάβου, ὕστερα ἀπὸ ἐγγραφή πρόταση τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου. Ἐπίσης, γιά μιὰ τριετία διορίζονται δύο ἕως τέσσερα ἀναπληρωματικὰ μέλη ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τῆς Ἑνορίας ποὺ διαθέτουν τὰ προσόντα ποὺ ἀναφέρονται στήν παράγραφο 1δ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Οἱ διορισθέντες δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

3. Μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος παύονται καί ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαρίσης καί Τυρνάβου.

4. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτη συνεδρίασή του καί ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καί τὸν Ταμία. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸ καί ἄμισθο.

5. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.: α) ἔχει τὴν εὐθύνη ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Ἰδρύματος πρὸς ὑλοποίηση τῶν σκοπῶν αὐτοῦ. β) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἴδρυμα ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς, δικαστικῆς καί Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καί ὅποιασδήποτε ἄλλης ἀρχῆς καί σὲ ὅλες τίς σχέσεις μὲ ἄλλα ἰδρύματα, ὀργανισμοὺς νομικά καί φυσικά πρόσωπα. γ) Λαμβάνει γνώση ὅλων τῶν εἰσερχομένων καί ἐξερχομένων ἐγγράφων τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα ὅλη τὴν ἀλληλογραφία αὐτοῦ καί συνυπογράφει μὲ τὸν Ταμία τὰ πάσης οικονομικῆς φύσεως ἐγγραφα. δ) Συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ συνεδριάσεις, διευθύνει τίς συζητήσεις καί συνυπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων.

6. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρο σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος σὲ ὅλες τίς ἄνω ἀρμοδιότητες αὐτοῦ καί ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

7. Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου τοῦ Ἰδρύματος, συντάσσει ὅλα τὰ ἐγγραφα καί ὅλη τὴν ἀλλη-

λογραφία, γιὰ τὴν ὁποία ἐνημερώνει τὸν Πρόεδρο καὶ τὴν ὁποία συνυπογράφει μὲ αὐτόν. Ἐπίσης, τηρεῖ τὸ βιβλίον συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο τὰ ἐν λόγω πρακτικὰ τὰ ὁποία συντάσσει καὶ φυλάσσει τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

8. Ὁ Ταμίας τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου, καθὼς καὶ τὰ διπλότυπα γραμμάτια εἰσπράξεων καὶ ἐντάλματα πληρωμῶν τοῦ Ἰδρύματος, τὰ ὁποία συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο. Εἰσπράττει κάθε ἔσοδο τοῦ Ἰδρύματος, διενεργεῖ τὶς πληρωμὲς ποὺ ἀποφάσισε τὸ Δ.Σ. βάσει διπλοτύπων ἐνταλμάτων πληρωμῶν, τὰ ὁποία ἐπίσης συνυπογράφει, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὅλα τὰ οικονομικῆς φύσεως ἔγγραφα μὲ τὸν Πρόεδρο, εὐθύνεται γιὰ τὴν φύλαξη τῶν χρημάτων τοῦ Ἰδρύματος τὰ ὁποία κατατίθενται σὲ Τράπεζα στὸ ὄνομα τοῦ Ἰδρύματος, διενεργεῖ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις χρημάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ.

Ἄρθρο 5

Ἄρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο συνέρχεται τακτικὰ κάθε μῆνα καὶ ἐκτάκτως, ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, ὕστερα ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου ἢ σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου.

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίσταται ὁ Πρόεδρος ἢ σὲ περίπτωση κωλύματος ἢ ἀπουσίας αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ δύο ἀπὸ τὰ μέλη του, οἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

2. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος ἔχει τὶς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες:

α. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾷ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

β. Συνεργάζεται μὲ τὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο τῆς Ἑνορίας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Λαρίσης, καθὼς καὶ μὲ τὴν Ἑνοριακὴ Λογία Φιλαδελφίας καὶ Ἀλληλεγγύης καὶ διαφόρους Πολιτιστικούς, Ἐπιστημονικούς καὶ Φιλανθρωπικούς Συλλόγους, τὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση καὶ τοὺς τοπικούς φορεῖς γιὰ τὴν προαγωγή καὶ ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ. Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεση οικονομικῶν πόρων καὶ γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη καὶ ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος.

δ. Συντάσσει τὸν ἐτήσιο προϋπολογισμό καὶ ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος τοὺς ὁποίους καὶ ὑποβάλλει γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο.

ε. Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται στὸν Κανονισμό αὐτό.

Ἄρθρο 6

Τηρούμενα Βιβλία

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει ἰδία διαχείριση καὶ μὲ τὴν μέριμνα τοῦ Δ.Σ. τηρεῖ ὅλα τὰ διαχειριστικὰ βιβλία θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

1) Βιβλίον Πρωτοκόλλου.

2) Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

3) Βιβλίον Ταμείου καὶ Διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τὰ ὁποία θεωροῦνται ἐκτελεστέα ὅταν φέρουν τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμιά τοῦ Ἰδρύματος.

4) Βιβλίον Ὑλικοῦ ὅπου θὰ καταγράφεται ὅλη ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Ἰδρύματος, ὅλα θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη.

Ἄρθρο 7

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α. Ἡ ἐπιχορήγηση (ἐτήσια) ἀπὸ μέρους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου.

β. Οἱ δωρεές καὶ τὰ κληροδοτήματα κάθε εἶδους.

γ. Οἱ τακτικὲς καὶ ἔκτακτες εἰσπράξεις ἀπὸ τὴν διοργάνωση ἐράνων, λαχειοφόρων, ἀγορῶν κ.λπ. ἐκδηλώσεων.

δ. Οἱ ἐπιχορηγήσεις ἀπὸ φυσικὰ πρόσωπα ἢ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, κρατικούς φορεῖς ἢ ὀργανισμούς.

ε. Ἀπὸ κάθε ἄλλη πηγή ποὺ δὲν προβλέπεται ἀπὸ τὸν παρόντα Κανονισμό καὶ εἶναι σύμφωνο μὲ τὸ Ὀρθόδοξο χριστιανικὸ πνεῦμα καὶ διατίθεται γιὰ τὸν σκοπὸ τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρο 8

Διάθεση τῶν πόρων

1. Οἱ ἀνωτέρω πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ.:

α) γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἐξόδων λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος,

β) γιὰ τὴν λειτουργία τῶν Κατηχητικῶν Σχολειῶν καὶ τῆς ἐν γένει νεανικῆς κινήσεως τῆς Ἑνορίας,

γ) γιὰ τὴν διοργάνωση διαφόρων ἐορτῶν καὶ ἐκδηλώσεων καὶ γιὰ τὴν κάλυψη κάθε ἄλλης δαπάνης ποῦ προβλέπεται στὸν προϋπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος.

2. Τὸ τυχὸν χρηματικὸ πλεόνασμα, ἂν ὑπάρχει, θὰ κατατίθεται σὲ λογαριασμό Τραπεζῆς στὸ ὄνομα τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρο 9

Σφραγίδα

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, στὴν ὁποία θὰ ἀναγράφεται «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ», «ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ, “Η ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ”» ἢ ὁποία θὰ φέρει στὸ κέντρον τὴν Εἰκόνα τῆς Ἁγίας Ταβιθά τῆς Ἐλεήμονος.

Ἄρθρο 10

Εὐεργέτες - Ἐπίτιμα μέλη

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο μπορεῖ νὰ προτείνει ὡς εὐεργέτες ἢ ἐπίτιμα μέλη τοῦ Ἰδρύματος ὅσους συνέβαλαν οὐσιαστικά στὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν του.

Ἄρθρο 11

Περιουσία τοῦ Ἰδρύματος

Ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητη περιουσία τοῦ Ἰδρύματος ἀνήκει στὸν Ἱερό Ναὸ ἀνεξάρτητα μὲ τὸν τρόπο καὶ τὸν χρόνο ποῦ ἔχει ἀποκτηθεῖ.

Ἄρθρο 12

Ἐτήσια ἐορτὴ

Ἡμέρα ἐορτῆς τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζεται ἡ 25ῃ Ὀκτωβρίου, ἐορτὴ τῆς Ἁγίας Ταβιθά τῆς Ἐλεήμονος.

Ἄρθρο 13

Τροποποίηση τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος καὶ τὴν σύμφωνη γνώμη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Τυρνάβου, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχει καὶ τὴν τελικὴ γνώμη.

Ἄρθρο 14

Κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος

Τὸ Ἴδρυμα καταργεῖται μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰσηγήσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Τυρνάβου ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν γνώμη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὅταν αὐτὸ δὲν ἐκπληρώνει τοὺς σκοποὺς λειτουργίας του.

Κάθε περιουσιακὸ στοιχεῖο, κινητὸ ἢ ἀκίνητο περιέρχεται στὸν Ἑνοριακὸ Ναὸ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Λαρίσης.

Ἄρθρο 15

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν «*Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως*» καὶ τὸ περιοδικὸ «*Ἐκκλησία*».

Ἄρθρο 16

«Κάλυψη Δαπάνης»

Ἀπὸ τίς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη σὲ βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Λαρίσης, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθεῖ ἐπακριβῶς.

Ἀθήνα, 5 Φεβρουαρίου 2004

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ
ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ 94η
ΗΜΕΙΣ

Ὁ Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος
καὶ Ὑμηττοῦ Δανιὴλ

**Τροποποιήσις Κανονισμοῦ
τοῦ Εὐαγοῦς Ἐκκλησιαστι-
κοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπω-
νυμίαν: «ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ
ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑ-
ΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤ-
ΤΟΥ»**

**Τροποποιήσις Κανονιστικῆς
Διατάξεως τοῦ Εὐαγοῦς Ἐκ-
κλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Συ-
μπαράστασεως Γήρατος ὑπὸ
τὴν ἐπωνυμίαν: «ΣΚΕΠΗ Α-
ΓΙΑΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΤΗΣ ΙΕ-
ΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙΣΑ-
ΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ Υ-
ΜΗΤΤΟΥ»**

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Εὐαγοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος τοῦ «*Κεντρικοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας*» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ (Φ.Ε.Κ. 134 τευχ. β' 27.12.74) συσταθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 43/15.11.1974 Πράξεως τοῦ Προκατόχου Ἡμῶν Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κυροῦ Γεωργίου.

2. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 29 ἄρθρον τοῦ Ν. 590/1977 (Φ.Ε.Κ. τ. Α' 146) «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

3. Ἰδιαίτερος δὲ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου διαλαμβάνουσαν ὅτι: «*Κατὰ τὰς νομικὰς αὐτῶν σχέσεις ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, αἱ Μητροπόλεις, αἱ Ἐνορίαὶ μετὰ τῶν Ἐνοριακῶν αὐτῶν Ναῶν, αἱ Μοναί, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, ὁ ΟΔΕΠ, τὸ ΤΑΚΕ, τὸ Διορθόδοξο Κέντρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἶναι Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ Ἐκκλησιαστικὰ Καθιδρύματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Μητροπόλεων, τὰ λειτουργοῦντα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ κεκτημένα νομικὴν προσωπικότητα, εἶναι Νομικὰ Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, λειτουργοῦν δὲ ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ὑφισταμένων μέχρι σήμερον ὀργανισμῶν αὐτῶν, οἵτινες δύνανται νὰ συμπληρῶνται καὶ νὰ τροποποιῶνται ἐφ' ἐξῆς διὰ κανονιστικῶν ἀποφάσεων, ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, δι' ὧν θὰ ρυθμίζωνται τὰ τῆς διοικήσεως διαχειρίσεως, ἐλέγχου καὶ ἐν γένει καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν».*

4. Τὰς ἀνάγκας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ἀποφασίζομεν

τροποποιούμεν τὸν Κανονισμὸν τοῦ Εὐαγοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος τοῦ «*Κεντρικοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας*» τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὡς κατωτέρω ἐκτίθεται:

1. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 8 ἄρθρον ὡς ἐξῆς:

«*Τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Λογιστὴν τοῦ Ἰδρύματος ὀρίζει δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ὁ Μητροπολίτης. Τὰ καθήκοντα ταῦτα ἀνατίθενται εἰς ὑπαλλήλους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπὶ ἀποζημιώσῃ καθοριζομένη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.*

Ὁ Ταμίης εἰσπράττει τὰ πάσης φύσεως ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐνεργεῖ ὁμοίως τὶς πληρωμῆς.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς καταθέτει εἰς Τραπεζικὸν λογαριασμὸν τὰ ἐκ τῶν προσόδων ποσὰ, κρατῶν εἰς χεῖρας αὐτοῦ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 6.000,00 € διὰ τὴν κάλυψιν τῶν τρεχουσῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Ὁ Λογιστὴς ἐκδίδει, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῆς, καταχωρῶν ταῦτα εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον Ταμείου».

2. Τὴν παράγραφον στ' τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 10 ἄρθρου ὡς ἐξῆς:

«στ) Διὰ πάντα ἕτερον σκοπὸν μὴ ρητῶς κατανομαζόμενον ἐν τῷ παρόντι κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν τοῦ Ἰδρύματος».

3. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 18 ἄρθρον ὡς ἐξῆς:

«Αἰ πάσης φύσεως δαπάναι τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας ἐνεργοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς καὶ δι' ἐκδόσεως ἐντάλματος πληρωμῆς. Εἰς χεῖρας τοῦ Ταμίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπάρχη ποσὸν πέραν τῶν 300,00 € διὰ τὰς τρεχοῦσας ἀνάγκας».

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω εἰς τὸ «Φῦλλον Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» καὶ τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία».

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 24ῃ Μαρτίου 2004

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ 95η

ΗΜΕΙΣ

Ὁ Μητροπολίτης Καισαριανῆς, Βύρωνος

καὶ Ὑμηττοῦ Δανιὴλ

ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰς διατάξεις τῆς Κανονιστικῆς Διατάξεως τοῦ Εὐαγοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Συμπαραστάσεως Γήρατος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σκέπη Ἁγίας Αἰκατερίνης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ (Φ.Ε.Κ. 638 τ. β' 24.5.1976) συσταθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 18/25.11.1975 Πράξεως καὶ Προκατόχου ἡμῶν Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κυροῦ Γεωργίου.

2. Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 29 ἄρθρον τοῦ Ν. 590/1977 (Φ.Ε.Κ. τ. Α' 146) «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

3. Ἰδιαιτέρως δὲ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν

1 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου διαλαμβάνουσιν ὅτι: «Κατὰ τὰς νομικὰς αὐτῶν σχέσεις ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, αἱ Μητροπόλεις, αἱ Ἐνοριαὶ μετὰ τῶν Ἐνοριακῶν αὐτῶν Ναῶν, αἱ Μοναί, ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία, ὁ ΟΔΕΠ, τὸ ΤΑΚΕ, τὸ Διορθόδοξο Κέντρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἶναι Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὁρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ Ἐκκλησιαστικὰ Καθιδρύματα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Μητροπόλεων, τὰ λειτουργοῦντα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ κεκτημένα νομικὴν προσωπικότητα, εἶναι Νομικὰ Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, λειτουργοῦν δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑφισταμένων μέχρι σήμερον ὀργανισμῶν αὐτῶν, οἵτινες δύνανται νὰ συμπληρῶνται καὶ νὰ τροποποιῶνται ἐφ' ἐξῆς διὰ κανονιστικῶν ἀποφάσεων, ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, δι' ὧν θὰ ρυθμίζονται τὰ τῆς διοικήσεως διαχειρίσεως, ἐλέγχου καὶ ἐν γένει καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν».

4. Τὰς ἀνάγκας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

ἀποφασίζομεν

τροποποιοῦμεν τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 8 ἄρθρον τῆς ὡς ἄνω Κανονιστικῆς Διατάξεως τοῦ Εὐαγοῦς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Συμπαραστάσεως Γήρατος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σκέπη Ἁγίας Αἰκατερίνης» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ προσθέτοντες τὴν ἐν συνεχείᾳ παράγραφον: «Δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται καὶ πρὸς κάλυψιν ἄλλων ἀναγκῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως».

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω εἰς τὸ «Φῦλλον Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» καὶ τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία».

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 24ῃ Μαρτίου 2004

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἀριθμ. Πρωτ. 4224 π.ἔ.
Διεκτ. 633

Ἀθήνησι τῆ 29ῃ Μαρτίου 2004

**Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ
Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν:
«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΑΓΑΠΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΖΙΧΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ»**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

2. Τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Ποιμενοῦσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 403/19.11.2003 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου κ. Ἱεροθέου.

5. Τὴν ἀπὸ 26.2.2004 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 17.3.2004 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «*Γενικὸν Ταμεῖον Κοινωνίας Ἀγάπης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου*», τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, αὐτοτελοῦς διαχείρισεως καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρος καὶ θὰ ἐδρεύῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Νέας Ζίχνης. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Σύστασις, Ἱδρυμα, Σφραγίς καὶ Σκοπὸς
τοῦ Ἰδρύματος

Ἄρθρον 1

Συνιστᾶται παρὰ τῆ Ἱερᾶ Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Ἐκκλησιαστικὸν Φιλανθρωπικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΓΑΠΗΣ», εἰς τὸ κέντρον δὲ τὴν παράστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς καλοῦ ποιμένος.

Ἄρθρον 2

Τὸ Ἴδρυμα ἔχει ἰδίαν σφραγίδα κυκλικὴν φέρουσαν ἔξωθεν μὲν τὰς λέξεις «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΖΙΧΝΩΝ ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ» καὶ ἔσωθεν «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΑΓΑΠΗΣ», εἰς τὸ κέντρον δὲ τὴν παράστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς καλοῦ ποιμένος.

Ἄρθρον 3

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ πάσης ὑλικῆς καὶ πνευματικῆς συμπαραστάσεως πρὸς τοὺς Χριστιανούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου. Εἰδικώτερον καὶ ἐνδεικτικῶς περιλαμβάνονται εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος:

1. Ἡ περίθαλψις ἐνδεῶν καὶ ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ ἀτόμων.
2. Ἡ καταβολὴ ἐξόδων διὰ τὴν ἀποφυλάκισιν ἀτόμων εὐρισκομένων ἐν ταῖς φυλακαῖς.
3. Ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις ἀσθενῶν.
4. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις μαθητῶν καὶ σπουδαστῶν.
5. Ἡ ἐνίσχυσις τῶν Φιλανθρωπικῶν Ἰδρυμάτων, τῶν Ἐνοριακῶν Πνευματικῶν Κέντρων καὶ Κέντρων Νεότητος καὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.
6. Ἡ μισθοδοσία τῶν ἀπαραιτήτων Κοινωνικῶν Λειτουργῶν καὶ λοιπῶν Συνεργατῶν.
7. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων ἔργων Ἀγάπης ὡς ἀνάγκη παρίσταται ἀνάγκη.
8. Ἡ ἔκδοσις ἐντύπων καὶ περιοδικῶν θρησκευτικῶν περιεχομένου πρὸς δωρεὰν διανομὴν εἰς τοὺς Χριστιανούς.
9. Ἡ διοργάνωσις ἐκδρομῶν διὰ μαθητὰς Κατηχητικῶν Σχολείων, Τεχνικῶν Σχολῶν, ἐργαζομένων νέων καὶ γερόντων.
10. Ἡ λειτουργία συσσιτίων καὶ κατασκηνώσεων.
11. Ἡ προικοδότησις ἀπόρων κορασίδων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Διοίκησις καὶ Ἐκπροσώπησις τοῦ Ἰδρύματος

Ἄρθρον 4

Τὸ Ἴδρυμα διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου, ὡς Προέδρου, ἀναπληρουμένου ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι Αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ (Πρωτοσυγκέλλου ἢ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου) τριῶν Κληρικῶν καὶ τριῶν λαϊκῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν διοριζομένων μετὰ τῶν ἀναπλη-

ρωτῶν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου ἐπὶ τριετεί θητεία.

Πᾶν μέλος ἐκλείπον ἢ παραιτούμενον ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ὡσαύτως, κατόπιν ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Μητροπολίτου δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του λόγῳ ἀπουσιῶν ἐκ τῶν Συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὀλιγωρίας περὶ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων.

Ἄρθρον 5

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν κατὰ δέμηνον ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ Αὐτοῦ, ἐκτάκτως δὲ ὡς ἂν ἤθελε κρίνη τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ ἤθελεν ζητηθῆ ἐγγράφως ὑπὸ τεσσάρων τουλάχιστον μελῶν ἀναφερόντων τὰ θέματα δι' ἃ ζητοῦσι τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ κατισχυοῦσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναγινώσκονται εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην Συνεδρίασιν καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν παρισταμένων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν μελῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην Συνεδρίαν αὐτοῦ ἐκλέγει μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Γραμματέα, τὸν Ταμίαν καὶ τὸν Ἐλεγκτὴν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 6

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ διεξάγει πᾶσαν ἀλληλογραφίαν αὐτοῦ, τῶν σχετικῶν φάκελλον ὡς καὶ τὸ πρωτόκολλον.

Ὁ Γραμματεὺς δύναται νὰ ἐπικουρηθῆ εἰς τὸ ἔργον του ὑπὸ τινος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γραφείου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ὁ Ταμίαις διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν τοῦ Ἰδρύματος, ὦν ὑπόλογος κατὰ πᾶσαν ὥραν ἐναντι τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τηρεῖ ἅπαντα τὰ

σχετικά βιβλία τῆς διαχειρίσεως.

Ὁ Ταμίας δὲν δύναται νὰ ἔχη εἰς χεῖρας του ποσὸν πλεόν τῶν ἑκατὸν εὐρώ (100,00 €).

Ὁ Ἐλεγκτὴς ἐλέγχει τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν, τὰ βιβλία Ταμείου καὶ Πρακτικῶν ἄπινα καὶ πρὸ τῆς χρήσεως αὐτῶν θεωροῦνται καὶ σφραγίζονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὸ Πρωτόκολλον τῆς εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας τοῦ τε Γενικοῦ καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων Κοινωνίας Ἀγάπης, τουλάχιστον δις τοῦ οικονομικοῦ ἔτους.

Ὡσαύτως, ὁ Ἐλεγκτὴς ἐλέγχει τοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων Κοινωνίας Ἀγάπης.

Ἄρθρον 7

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς εὐχερεστέραν ἐπιτέλει τῶν ἔργου του δύναται νὰ καταρτίζη εἰδικὰς Ὑποεπιτροπὰς ἀπαρτιζομένας ἐκ μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐτέρων προσώπων ἐπιλεγομένων ὑπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει περὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος εἰς τὸ Ἴδρυμα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἐκπροσωπεῖ νομίμως τὸ τε Γενικὸν καὶ τὰ Ἐνοριακὰ Ταμεῖα Κοινωνίας Ἀγάπης ἐνώπιον πάσης Δικαστικῆς καὶ Διοικητικῆς Ἀρχῆς, συμβάλλεται ἐξ ὀνόματος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἰδρύματος προηγουμένη ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ἰδρύματος καὶ ἐπικυρώνει τὰ ἀποσπάσματα Πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ ἐπιβαλλόμενος εἰς πολιτικὰς δίκας πρὸς τὸ Ἴδρυμα ὄρκος δίδεται ὑφ' ἐνὸς τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξουσιοδοτημένου ἐκάστοτε ἐγγράφως πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 9

Τὸ ἀξίωμα τῶν ἐκάστοτε συμμετεχόντων εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ εἰς τὰς Ὑποεπιτροπὰς, εἶναι τιμητικόν, αἱ δὲ προσφερόμεναι ὑπηρεσίαι ὑφ' ἐκάστου τῶν μελῶν παρέχονται δωρεὰν ἄνευ ἀντιμισθίας ἢ ἀποζημιώσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος, Περιουσία καὶ Διαχειρίσις

Ἄρθρον 10

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

1. Αἱ ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιχορηγήσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου.

2. Εἰσφοραὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν, Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου, ἐγγραφόμεναι ἐν τοῖς Προϋπολογισμοῖς ὑπὸ τῶν οικείων Συμβουλίων καὶ νομίμως ἐγκρινόμεναι.

3. Κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ δωρεαὶ ὑπὲρ τοῦ Ἰδρύματος ἢ καὶ ἀφιερῶματα ἐκ μέρους παντὸς τρίτου ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν προερχόμενα ἔσοδα.

4. Πᾶσα ἐπιχορήγησις ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ὡς καὶ εἰσφοραὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Ὄργανισμῶν.

5. Πρόσοδοι ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου.

6. Ποσοστὸν, τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) ἐπὶ τῶν προσόδων τοῦ Γενικοῦ Ἐράνου τῆς «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ».

7. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ πάσης νομίμου πηγῆς.

Ἄρθρον 11

Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἐκμίσθωσις ἀκινήτων τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καὶ ἡ ἐκποίησης ἐνεργεῖται κατὰ τὰς κειμένας ἐκάστοτε διατάξεις «περὶ ἐκμισθώσεως καὶ ἐκποιήσεως Ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων».

Διὰ πᾶσαν εἰσφορὰν εἰς χρήμα ἐκδίδεται Γραμμάτιον Εἰσπράξεως ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου διὰ πᾶσαν δὲ εἰσφορὰν εἰς εἶδος ἐκδίδεται ἀπόδειξις παραλαβῆς ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν ἰδίων καὶ ἀκολουθεῖ σχετικὴ καταχώρισις ἐν τοῖς οικείοις βιβλίοις τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 12

Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ ὡς οὗτοι καθορίζονται εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 13

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐξουσιοδοτῇ τὸν Πρόεδρον διὰ τὴν παροχὴν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως εἰς ἰδιώτας μέχρι ποσοῦ δέκα εὐρώ (10,00 €), καὶ μέχρι τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν τριάκοντα εὐρώ (30,00 €) κατὰ μῆνα.

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν ἐκδίδεται ἔνταλμα πληρωμῆς ὑπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου, διὰ πᾶν δὲ χορηγούμενον εἶδος ἐκδίδεται διατακτικὴ ὑπογραφομένη ὑπὸ τῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 14

Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς τοῦ Ἰδρύματος καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν κειμένων διατάξεων «περὶ ἐγκρίσεως Προϋπολογισμῶν καὶ Ἀπολογισμῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν».

Ἡ χρηματικὴ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος ὅταν ὑπερβαίῃ τὰ ἑκατὸν εὐρώ (100,00 €), δέον ὅπως κατατίθεται παρὰ τῶ ἐν Νέα Ζίχνη Ὑποκαταστήματι τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἀνάληψιν δὲ οἰουδήποτε ποσοῦ ἀπαιτεῖται Τραπεζικὴ ἐπιταγὴ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Ἐλεγκτοῦ.

Ἄρθρον 15

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος ἅπασα ἡ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου, ὑφ' ἧς διατίθεται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν αὐτῶν ἢ παρεμφερῶν σκοπῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ἐνοριακὰ Ταμεῖα Κοινωνίας Ἀγάπης

Ἄρθρον 16

Πρὸς εὐχερεστέραν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Γε-

νικοῦ Ταμεῖου Κοινωνίας Ἀγάπης, συνιστᾶται παρ' ἐκάστη Ἐνορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου Παράρτημα αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐνοριακὸν Ταμεῖον Κοινωνίας Ἀγάπης», στερούμενον ἰδίας νομικῆς προσωπικότητος καὶ διοικούμενον ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὡς Προέδρου, ἐνὸς Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου καὶ τριῶν ἐνοριτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν. Εἰς οὓς Ναοὺς ὑπηρετοῦσι πλείονες Ἐφημεριοί, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐνοριακοῦ Ταμεῖου Κοινωνίας Ἀγάπης ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Σύμβουλος καὶ οἱ τρεῖς ἐνοριῖται προτείνονται ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου - Προέδρου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ταμεῖου Κοινωνίας Ἀγάπης καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων Κοινωνίας Ἀγάπης εἶναι τριετής.

Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων Κοινωνίας Ἀγάπης, δύναται νὰ ἀντικατασταθῶσι καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς τριετίας, εἴτε λόγῳ παραιτήσεως, εἴτε λόγῳ θανάτου, εἴτε μετ' ἠτιολογημένην ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 17

Ἄπαντα τὰ Ἐνοριακὰ Ταμεῖα Κοινωνίας Ἀγάπης ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ταμεῖου Κοινωνίας Ἀγάπης.

Ἄρθρον 18

Ἡ Διοικούσα Ἐπιτροπὴ ἐνὸς ἐκάστου Ἐνοριακοῦ Ταμεῖου κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς Συνεδρίαν καταρτίζεται εἰς Σῶμα, ἐκλέγουσα μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς, Γραμματέα καὶ Ταμίαν, τῶν καθηκόντων τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς Ἐνοριακοῦ Ταμεῖου Κοινωνίας Ἀγάπης ἀσκουμένων πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβούλου, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον.

Ὁ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ Πρακτικὰ τοῦ Ἐνοριακοῦ Ταμεῖου Κοινωνίας Ἀγάπης καὶ διεξάγει τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν.

Ὁ Ταμίας διαχειρίζεται τοὺς πόρους τοῦ Ἐνοριακοῦ Ταμεῖου Κοινωνίας Ἀγάπης καὶ τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία

τῆς διαχειρίσεως, ὡν ὑπόλογος κατὰ πᾶσαν ὥραν ἔναντι τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης.

Ἄρθρον 19

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐνοριακοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης συνεδριάζει τακτικῶς μὲν κατὰ δέμηνον, ἐλέγχουσα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ παρελθόντος διμήνου, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις κρίνεται τοῦτο ἀπαραίτητον ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τριῶν τουλάχιστον μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 20

Πόροι τοῦ Ἐνοριακοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης εἶναι:

1. Εἰδικὴ ἐπιχορήγησις τοῦ οἰκείου Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀναγραφομένη ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ αὐτοῦ καὶ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.
2. Τὸ προῖον ὑφισταμένου ἐν τῷ οἰκείῳ Ἱερῷ Ναῷ εἰδικοῦ κυτίου ὡς καὶ τὸ προῖον ἐκ περιφορᾶς δίσκου ἐν τῷ οἰκείῳ Ἱερῷ Ναῷ, διενεργουμένης μετ' ἐγκρισιν τοῦ Μητροπολίτου.
3. Αἱ προαιρετικά, τακτικά ἢ ἔκτακτοι εἰσφοραὶ τῶν πιστῶν.
4. Δωρεαί, ἐπιχορηγήσεις καὶ κληροδοτήματα.
5. Ποσοστὸν ἑβδομήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (70%), ἐκ τοῦ ἑράνου τῆς «*Ἡμέρας τῆς Ἀγάπης*».
6. Πᾶν ἕτερον ἔσοδον προερχόμενον ἐκ πάσης νομίμου πηγῆς.

Ἄρθρον 21

Οἱ πόροι τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων Κοινωνίας Ἀγάπης διατίθενται διὰ τὴν ἐντὸς τῆς Ἐνορίας πραγμάτων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναγραφομένων σκοπῶν.

Ἄρθρον 22

Πᾶσα πληρωμὴ γίνεται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐνοριακοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης, ἐπὶ τῇ βάσει Ἐνταλμάτων ὑπογραφομένων ὑπὸ

τοῦ Προέδρου, τοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ λαμβάνοντος.

Αἱ εἰσπράξεις γίνονται ἐπὶ τῇ βάσει Γραμματίων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου.

Ἄρθρον 23

Τὰ ἐν τῷ Ταμείῳ τοῦ Ἐνοριακοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης μετρητὰ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὸ ποσὸν τῶν τριάκοντα εὐρώ (30,00 €). Τὰ ἐπὶ πλέον κατατίθενται ἐπ' ὄνοματι αὐτοῦ εἰς τὸ πλησιέστερον Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν ἀνάληψιν δὲ οἰουδήποτε ποσοῦ ἀπαιτεῖται Τραπεζικὴ ἐπιταγή, ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Ἐνοριακοῦ Κοινωνίας Ἀγάπης.

Ἄρθρον 24

Τὰ Ἐνοριακὰ Ταμεῖα Κοινωνίας Ἀγάπης τηροῦν τὰ ἑξῆς βιβλία:

1. Βιβλίον Πρακτικῶν.
2. Βιβλίον Ταμείου.
3. Πρωτόκολλον εἰσερχομένης καὶ ἐξερχομένης ἀλληλογραφίας.
4. Γραμμάτια Εἰσπράξεων.
5. Ἐντάλματα Πληρωμῶν.
6. Διπλοτύπους ἀποδείξεις παραλαβῆς εἰδῶν.
7. Διατακτικὰς χορηγήσεως εἰδῶν, ἅπαντα ἠριθμημένα καὶ τεθεωρημένα ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτοῦ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης.

Ἄρθρον 25

Τὰ Ἐνοριακὰ Ταμεῖα Κοινωνίας Ἀγάπης δὲν διαθέτουν ἴδιαν σφραγίδα, ἀλλ' ἅπαντα τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ μνημονευόμενα βιβλία καὶ ἔντυπα αὐτῶν σφραγίζονται διὰ τῆς σφραγίδος τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης.

Ἄρθρον 26

Τὰ Ἐνοριακὰ Ταμεῖα Κοινωνίας Ἀγάπης ὑποβάλλουσι κατ' ἔτος, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, τὸν ἀπολογισμὸν τῆς προηγουμένης χρήσεως μεθ' ἀπάντων τῶν

δικαιολογητικῶν τῆς διαχειρίσεως, εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης, πρὸς ἔλεγχον καὶ ἔγκρισιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

Γενικὴ Συνέλευσις καὶ Λογοδοσία

Ἄρθρον 27

Ἄπαξ τοῦ ἔτους συνέρχονται εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης καὶ τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων Κοινωνίας Ἀγάπης, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Μητροπολίτου, κατὰ τὴν ὁποίαν γίνεται Ἐκθεσις τῶν Πειπραγμένων καὶ προγραμματίζεται ἡ περαιτέρω δραστηριότης τοῦ Ἰδρύματος, συντασσομένου σχετικοῦ Πρακτικοῦ, ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης καὶ τῶν Προέδρων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐνοριακῶν Ταμείων Κοινωνίας Ἀγάπης.

Ἄρθρον 28

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἐτησίας διαχειρίσεως τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατὰ τὸ ἄρθρον 16 του ὑπ' ἀριθμ. 100/1998 Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄

Ἡ «*Ἡμέρα τῆς Ἀγάπης*»

Ἄρθρον 29

Ἡ «*Ἡμέρα τῆς Ἀγάπης*», καθ' ἣν διεξάγεται Γενικὸς Ἐρανος ἐν ἀπάσῃ τῇ περιφερείᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου, δι' ἠριθμημένων κουπονίων, ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

Εἰδικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 30

Περὶ παντὸς θέματος μὴ διαλαμβανομένου ἐν τῷ παρόντι Κανονισμῷ ἐπιλαμβάνεται καὶ ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης.

Ἄρθρον 31

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς καταργεῖται ἢ τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Κοινωνίας Ἀγάπης, λαμβανομένης ἐν Συνεδρίᾳ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 32

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸ ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «*ΕΚΚΛΗΣΙΑ*».

Ἄρθρον 33

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν καὶ Νευροκοπίου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθῇ.

Ἀθῆνα 17 Μαρτίου 2004

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

Προκηρύξεις

Ἱεροῶν Μητροπόλεων:
Καισαριανῆς, Βύρωνος
καὶ Ὑμηττοῦ
Κυδωνίας
καὶ Ἀποκορώνου
Αἰτωλίας
καὶ Ἀκαρνανίας
Κερκύρας, Παξῶν
καὶ Διαποντίων
Νήσων
Νεαπόλεως καὶ
Σταυρουπόλεως
Ἐλασσῶνος
Χαλκίδος
Θεσσαλιώτιδος
καὶ Φαναριοφερσάλων
Ὑδρας, Σπετσῶν
καὶ Αἰγίνης
Παροναξίας
Ἄρτης

Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἰ. ναῶ Ἐυαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου - τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 1ῃ Μαρτίου 2004

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ ΔΑΝΙΗΛ

Ἱερά Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἰ. ναῶ «Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου» Κουρνᾶ Ἀποκορώνου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Χανίοις τῇ 11ῃ Μαρτίου 2004

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἰ. ναῶ Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀγρινίου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Μεσολογγίῳ τῇ 15ῃ Μαρτίου 2004

† Ὁ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν Μητροπολιτικοῦ Υ.Θ. Σπηλαιωτίσης Κερκύρας (γ' ἐφημεριακὴ θέσις), Ἀγίου Βασιλείου Κυπριανᾶδων καὶ Ἀγίων Ἑπτὰ Μαρτύρων Λίνιας, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κερκύρα τῆ 15ῃ Μαρτίου 2004

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἰ. ναῷ Κερκύρας Υ.Θ. Σπηλαιωτίσης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσιν τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Κερκύρα τῆ 15ῃ Μαρτίου 2004

† Ὁ Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς

ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἰ. ναῷ Ἀγίου Δημητρίου Συκεῶν, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσιν τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νεαπόλει τῆ 18ῃ Μαρτίου 2004

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἐλασσῶνος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1811/88 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/234/οικ. 15030/6.7.2001 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν κενῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα ὅπως, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα «ΑΛΗΘΕΙΑ», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἐλασσῶνι τῆ 18ῃ Μαρτίου 2004

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ἀγ. Τριάδος Πούρνου, Ἀγ. Γεωργίου Βούνων, Ἀγ. Δημητρίου Κούτουρλο, Τιμίου Προδρόμου Γαλατσῶνας, Ἀγ. Παρασκευῆς Καστανιωτίσης, Ἀγ. Θεοδώρων Πευκίου, Ἀγ. Ἰωάννου Πολυλόφου, Ἀγ. Ἀθανασίου Δαφνούσας, Ἀγ. Γεωργίου Πηλίου, Ζωοδόχου Πηγῆς Τσοῦκας, Ἀγ. Ἰωάννου Κοτσικιᾶς, Προφ. Ἡλιοῦ Κοτσικίων, β' Ἐφημ. Θέσις Ἀγ. Νικολάου Ψαχνῶν,

β' Ἐφημ. Θέσις Ἁγ. Νεκταρίου Χαλκίδος, β' Ἐφημ. Θέσις Ὁσ. Ἰωάννου Ρώσσου Βασιλικοῦ, β' Ἐφημ. Θέσις Κοιμ. Θεοτόκου Βασιλικοῦ, Ἁγ. Ἀναργύρων Χρόνιας, Ἁγ. Παρασκευῆς Καματριάδων καὶ γ' Ἐφημ. Θέσις Ἁγ. Δημητρίου Χαλκίδος, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Χαλκίδι τῆ 22α Μαρτίου 2004

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1811/88 καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. ΔΙΠΠ/Φ. ΕΓΚΡ. 10/234/οικ. 15030/6.7.2001 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν κενῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα ὅπως, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ εἰς τὴν Ἐφημερίδα «ΑΛΗΘΕΙΑ», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν αἴτησιν μετὰ τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Καρδίτῃ τῆ 22α Μαρτίου 2004

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ἁγ. Βαρβάρας Ὑδρας, Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Κρανιδίου καὶ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Πόρου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς

μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ὑδρᾷ τῆ 1η Ἀπριλίου 2004

† Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ΕΦΡΑΙΜ

Ἱερὰ Μητρόπολις Παροναξίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ζωοδόχου Πηγῆς Δανακοῦ Νάξου, Ἁγίας Παρασκευῆς Μέσης Νάξου, Τιμίου Προδρόμου Ἀπόλλωνος Νάξου, Ἁγίας Τριάδος Καλοξύλου Νάξου, Ζωοδόχου Πηγῆς Χειμάρρου Νάξου, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νάξῳ τῆ 31η Μαρτίου 2004

† Ὁ Παροναξίας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἄρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις α) τῶν ἄρθρων 38, παράγρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, γ) τοῦ Ν. 673/1977 καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ ἰ. ναῷ Παντοκράτορος πόλεως Ἄρτης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσιν τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων» προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἄρτῃ τῆ 1η Ἀπριλίου 2004

† Ὁ Ἄρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ